

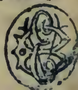
EMANVELIS

CHRYSOLORÆ BYSANTINI, VIRI DOCTISS. GRÆCÆ GRAMMATICÆ INSTITVTIONES.

Latina è regione opposita ſunt Græcis, ita ut uerſus uerſui, imò uerbum uerbo, quoad commodè fieri licuit, reſpondeat, Dominico Syluio interprete.

DISSIMILIVM INFIDA SOCIETAS

Ven. 1538

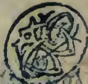

INSIGNI ARTIVM LIBERALIVM, *ac medicinæ doctori* D. Gerardo Sukerodio, *ad diuum* Petrum *canonico* Traiectensi, Dominicus Syluius. S. P. D.

Vltis modis contenderunt à Christiano Vuechelo haud aspernando typographo uiri aliquot sanè quàm eruditi, ut ἐρωτήματα *illius Emanuelis Chrysoloræ ad recognitum exemplar castigata suis castis typis excuderet, neque sineret optimũ Grammaticũ diutius neglectũ iacere, quòd antè non nisi scabrosissimè sordidissiméque esset excusus: illumq́; affirmabant, haud mediocre operæpretium rudioribus literarũ Græcarum facturum, si è regione Latina uersio, ut in* Theodoro Gaza *factũ uidemus, opponeretur, pollicenturq́; ne id illi fraudi esset, se autorem hunc publicè prælecturos.* Placuit *consiliũ tum* Christiano *tum aliis quibusdam neque leuibus neque uulgariter doctis amicis, præsertim* Gerardo Morrbio Campensi, *ut ad me iretur, recusantemq́; multis rationibus impellere sunt conati, atque in me laborem hũc uertendi transferre.* Ita*que tandẽ superatus ac uictus illorũ uoluntate, inuitus planè coactusq́; hanc prouinciã suscepi.* τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁπότε φίλοι ὄντες βιάζοιντο; *Maluissem enim hoc otium insumere in medicinam, cui me cæteris omissis rebus omnibus, unicè deuoui, ut eam totam decurrerem, in cuius ulteriori studio iam consisto, cuiq́; hac uersione scirem magnam me calamitatem illaturum.* Quòd *si nomini meo interpretatione aliqua uoluissem consultũ, fuisset id propius atque*

expeditius ex libro aliquo Galeni, idq; non sine magno fructu studiorũ meorum. Nam Grãmaticam uertere, potissimum ut uerbum penè uerbo, uersus uersui respondeat, ut est sine magna gloria opus, ita longè laboriosissimũ difficillimumq; ac fastidii nauseaeq; plenum, et in quo si paululum quid labaris (ut est praeceps lapsus in his minutiis, ad quae caecutiret facile uel Lynceus uel Argus quispiam) multũ est ubiq; nasi et cachinni. Adde quòd libens semper abstinuerim et à Graeca Grãmatica scribenda et uertenda, cũ habeam alioqui in eã rẽ multa, non incommoda, ni fallor, futura studiosis, cũq; non semel eò me haud pauci amicorum sint adhortati. Est enim Grammaticarum Graecarum tum à Graecis hominibus tum à Romanis conscriptarũ tanta copia, praeterea tantus prouectus graecè doctissimorũ uirorum, ut tot à Latinis scriptae graecae Grammaticae, aut latinitate donatae, aut quae quotidie à Graecè doctis praelegun tur, uel abundè satis esse queant. Verum quando uicit semel improbum amicorum studium, non est cur impensae hic operae me poeniteat, tum ut hac qualiquali uersione, ac in graeco opere τοῖς συζυγίαις explicationibus atq; toto libello castigatiori et nitidiori, studiosis literarum graecarum cõmendaretur eruditissimus autor ὃς πρῶτος ἐφύτευσε καὶ ἐδίδαξε ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ἑλληνικὰ, ut in calce suae grammatices testatur Constãtinus Lascares, quae iam septingentos Italia annos exularant, teste in sua uita huius indefesso auditore Leonardo Aretino, quique primus Grãmaticam Graecã scribere est exorsus, neq; id me tãtũ iudice, deus bone, quã simplicitate, quã luciditate, quo cõpẽdio ac ordine, per

plexis interim comparationum, accentuũ, ſpirituum, ac liisq; id genus nodis in calẽ operis relegatis, ἀλλ᾽ οὗ τὸ βιβλίον οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τινὲς τῶν ἀμαθῶν συστείλαντες διέφθειραν, ut Conſtantinus Laſc. ait: tum ut te: qui iã ſat magnum gradum feciſti in Græcis (neque enim putabas te ad unguẽ perfectum medicum eſſe poſſe, niſi magno tuo ut fit, tædio, at non minori bono, Græca ſtudia capeſſeres, ut iam quoque uidere eſt bonã medicorum partem etiam ætate prouectorum literas Græcas amplecti) arbitrum atque adeò iudicem conſtituerem huius uerſionis, triuialis quidem, ſed quæ non minus operæ requiſiuit, ne quid amplius addam, atque ſinuoſæ illæ, nimisq; anxiæ uerſiones, et num Chryſolora ſic utcunque uerſus auribus Latinis gratus eſſe, et græciſſimi uiri imaginẽ ſatis referre poſſet: útque tibi tandem leuidenſi munere at ab animo gratiſſimo profecto, de me in dies magis magisq; bene merenti, aliqua ex parte uicem aliquam, mutuumq; officium reponerem. Accipe igitur uir doctiſſime idémque optime, haud grauatim hanc, quam tuo nomini operam adſcribo dedicoq;. Quòd ſi, ut ſat ſcio, ſenſero hunc laborem meum tibi nõ ingratum fuiſſe, tuis auſpiciis incipiam dare uela in altum, tentareq; nonnihil Galeni aut Hippocratis, tum tibi gratificaturus, tum cæteris medicis, in primis D. Ioachimo Rolando Meclinienſi, et D. Ioanni ab Hortis qui me nuper mihi ſtudiisq; reddidit, febricula uno tẽporis pũcto iugulata. Vale uir doctiſſime ac patrone ſingularis. Lutetiæ. 4. Idus Auguſti, Anno 1534. Salutabis ex me D. Ioannem Martinum, uirũ, ſi quis alius uſquam, ut doctiſſ. ita optimum integerrimumq;.

ΕΡΩΤΗΜΑ

ΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ.

Ἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, ἃ καὶ στοιχεῖα λέγονται; εἰς δύο, εἰς φωνήεντα καὶ εἰς σύμφωνα.

πόσα φωνήεντα; ἑπτά· α, ε, η, ι, υ ψιλόν, ο μικρόν, καὶ ω μέγα. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα; εἰς μακρά, εἰς βραχέα, καὶ εἰς δίχρονα. πόσα μακρά; δύο, η, καὶ ω μέγα. πόσα βραχέα; δύο, ε, ψιλὸν, καὶ ο, μικρόν. πόσα δίχρονα; τρία, α, ι, υ. πόσαι δίφθογγοι κυρίως; ἕξ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. εἰσὶ καὶ ἄλλαι δίφθογγοι πέντε, καταχρηστικῶς λεγόμεναι. ᾳ, ῃ, ηυ, υι, ῳ. πόσα σύμφωνα; δεκαεπτά, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα; εἰς δύο, εἰς ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα. πόσα ἡμίφωνα; ὀκτὼ ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ὀκτὼ ἡμίφωνα, εἰς τρία, εἰς διπλᾶ, εἰς ἀμετάβολα, καὶ εἰς τὸ σίγμα. πόσα διπλᾶ; τρία, ζ, ξ, ψ. πόσα ἀμετάβολα; τέσσαρα, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγονται, λ, μ, ν, ρ. πόσα ἄφωνα; ἐννέα, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἐννέα ἄφωνα, εἰς τρία, εἰς ψιλά, εἰς δασέα, καὶ εἰς μέσα. πόσα ψιλά; τρία, κ, π, τ. πόσα δασέ-

de diuisione lrarum

de uocalibus

de diuisione uocalium

de diphthongis

de consonantibus, et de earum diuisione in semiuocales et consonantes

mutis et eorum diuisione

EMANVE
LIS CHRYSOLORAE QVAE-
STIONES GRAMMATICAE.

N quot diuiduntur uiginti quatuor literæ, quæ et elementa dicuntur? In duo, in uocales, et in consonantes. Quot uocales? Septem, α, ε, η, ι, υ tenue, o paruum et ω magnum. In quot diuiduntur septem uocales? In longas, in breues, et in ancipites. Quot sunt longæ? duæ η, et ω magnum. Quot breues? duæ, ε tenue, et o paruum. Quot ancipites? tres, α, ι, υ. Quot diphthō. propriè dictæ? sex, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sunt et aliæ diphthongi quinque, impropriè dictæ, ᾳ, ῃ, ηυ, υι, ῳ. Quot sunt consonantes? 17, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ. In quot diuiduntur decem et septem consonantes? In duo, in semiuocales et mutas. Quot semiuocales? octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. In quot diuiduntur octo semiuocales? in tria, in duplices, in immutabiles, et in σ. Quot duplices? tres, ζ ξ, ψ. Quot immutabiles? quatuor, quæ et liquidæ dicũtur, λ, μ, ν, ρ. Quot mutæ? nouem, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. In quot diuiduntur nouem mutæ? in tria, in tenues, in densas, et in medias. Quot tenues? tres, κ, π, τ. Quot den-

σέα; τρία, θ, φ, χ. πόσα μέσα; τρία, β, γ, δ. Καὶ ἀντιστοιχεῖ δὲ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς, τὸ μὲν, φ. τῷ, π. τὸ δὲ, χ. τῷ κ, τὸ δὲ θ. τῷ τ.

καὶ ἔστι τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ, τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

περὶ συλλαβῆς.

τί ἐστι συλλαβή; συνέλευσις τοὐλάχιστον δύο γραμμάτων κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ αἱ μονογράμματοι συλλαβαὶ λέγονται, οἷον, α, ε. εἰς πόσα διαιρεῖται ἡ συλλαβή; εἰς τρία, εἰς μακράν, εἰς βραχεῖαν, καὶ εἰς κοινήν. ποσαχῶς λέγεται ἡ μακρὰ συλλαβή; διχῶς, ἢ γὰρ φύσει ἢ θέσει. φύσει μὲν, ὁπόταν ἓν τῶν μακρῶν φωνηέντων, ἢ δίφθογγον, ἢ ἓν τῶν διχρόνων ἐκτεταμένον ἔχῃ. θέσει δὲ ὅταν μετὰ τὸ ἐν αὐτῇ φύσει βραχὺ φωνῆεν, δύο σύμφωνα ὁποσοῦν ἐπιφέρηται, πλὴν ἄφωνον πρὸ μεταβόλου. τότε γὰρ κοινὴ γίνεται, δυναμένη μακρὰ εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ βραχεῖα.

περὶ λέξεως.

τί ἐστι λέξις; μέρος σημαντικὸν ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου.

περὶ προσῳδιῶν.

πόσαι προσῳδίαι; δέκα, ὀξεῖα ʹ, βαρεῖα ˋ, περισπωμένη ῀, μακρὰ ¯, βραχεῖα ˘, δασεῖα ʽ, ψιλή ʼ. ἀπόστροφος ʼ, ὑφὲν ‿, καὶ ὑποδιαστολή ,. εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσῳδίαι; εἰς τέσσαρα, εἰς τόνους. εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα, καὶ εἰς πάθη.

πόσοι τόνοι; τρεῖς, ὀξεῖα, βαρεῖα, καὶ περισπωμένη.

ſæ? tres, θ, φ χ. Quot mediæ? tres, β, γ, δ. Opponuntur autem denſæ tenuibus, φ quidem π: χ uero κ: θ autem τ.

Et eſt quidem β media inter π & φ: γ uero media inter κ & χ. δ autem media inter θ et τ.

De ſyllaba.

Quid eſt ſyllaba? ccitio ut minimum duarum literarum. Improprie autem et quæ ſunt unius literæ, ſyllabæ dicuntur, ut α, ι. In quot diuiditur ſyllaba? in tria, in longam, in breuem, et in communem. Quot modis dicitur ſyllaba longa? duobus, aut enim natura aut poſitu. Natura quidẽ, quãdo unã longarũ uocaliũ, aut diphth. aut unã ancpitium extenſam habet: poſitu uerò, cum poſt unã, quæ eſt in ipſa ſyllaba, natura breuẽ uocalẽ duæ conſonantes quoquo modo inſequantur, præter mutam ante immutabilem. Tunc enim communis eſt, cum poſſet eadem longa eſſe et breuis.

De dictione.

Quid eſt dictio? pars ſignificatiua minima orationis conſtructæ.

De accentibus.

Quot ſunt accentus? Decem, acutus ʹ, grauis ˋ, circunflexus ˜, longus ¯, breuis ᵕ, denſus ʽ, tenuis ʼ, auerſio ʼ, ſubunio ‿, & diſtinctio, . In quot diuiduntur decem accentus? in quatuor, in tonos, in tempora, in ſpiritus et in paſſiones.

Quot toni? tres, accentus acutus, grauis, et circunflexus.

σημείωσαι ὅτι οἱ μὲν τόποι τῆς ὀξείας, τρεῖς εἰσίν, ἡ λήγουσα, ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλήγουσα. τῆς δὲ βαρείας τόπος, ἡ λήγουσα. τῆς δὲ περισπωμένης, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ παραλήγουσα.

ἔτι σημείωσαι ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν καὶ τὴν βαρεῖαν, ὀξύτονον καλεῖται. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχον τὴν ὀξεῖαν, παροξύτονον καὶ βαρύτονον. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον καὶ βαρύτονον. ἔτι τὸ τὴν περισπωμένην ἔχον ἐπὶ μὲν τῆς ληγούσης, περισπώμενον. ἐπὶ δὲ τῆς παραληγούσης, βαρύτονον καὶ περισπώμενον.

σημείωσαι ὅτι μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις.

πρὸ δύο συλλαβῶν, ἃ ἐστι τόνος, περισπωμένη οὐ τίθεται, ὀξεῖα δὲ ἀεί. ἐπάνω θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται, ὀξεῖα δὲ ἀεί. μακρὰ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται, ὀξεῖαν δὲ ἔχει ἀεί. πᾶσα δὲ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται.

πόσοι χρόνοι; δύο, ἡ μακρὰ, καὶ ἡ βραχεῖα.

πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. ποῖος ἐστὶ τῶν πνευμάτων τόπος; πάντα τὰ ἀρκτικὰ μόνα τῶν λέξεων φωνήεντα, καὶ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ. ἐν ἀρχαῖς λέξεων εὑρισκόμενον. πόσα πάθη; τρία, ἡ ἀπόστροφος, ἡ ὑφέν, καὶ ἡ ὑποδιαστολή.

Nota quòd sedes quidem acuti tres sunt, ultima, penultima, et antepenultima. grauis autem locus, est ultima, circunflexi ultima et penultima.

Præterea nota quod in ultima habens acutum aut grauem, acutitonum uocatur: habens uerò in penultima acutum, penacutum, et grauitonum: habens autem in antepenultima, antepenacutum et grauitonum.

Ad hæc, habens circunflexum in ultima quidem, circunflexum: in penultima uerò, grauitonum et circunflexum.

Nota quòd ubi longa fuerit in fine, non potest in antepenultima acui dictio.

Ante duas syllabas si sit tonus, circunflexus non ponitur, acutus autem semper. Supra positu longam circunflexus non ponitur, acutus autem semper. Longa ante longam non circunflectitur, acutū autem habet semper. Omnis uerò natura longa, ante breuem ultimam in una parte orationis, et in se habens tonum, circunflectitur.

Quot sunt tempora? duo, longum et breue. Quot spiritus? duo, densus et tenuis. Quæ est spirituum sedes? Omnes primæ solæ dictionum uocales, et consonantium sola ρ, in initio dictionum reperta. Quot sunt passiones? tres, auersio, subunio, et distinctio.

περὶ λόγου.

τί ἐστι λόγος; λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. πόσα μέρη τοῦ λόγου; ὀκτώ, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

περὶ ὀνόματος.

πόσα παρέπεται τῷ ὀνόματι; πέντε, γένη, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτώσεις.

πόσα γένη; τρία, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον.

τί ἐστὶ ἀρσενικὸν γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, ὁ, οἷον ὁ αἴας.

τί ἐστὶ θηλυκὸν γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, ἡ, οἷον ἡ μοῦσα.

τί ἐστὶν οὐδέτερον γένος; οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ, τὸ, οἷον τὸ ῥῆμα.

πόσα εἴδη; δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον.

πόσα σχήματα; τρία, ἁπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον.

πόσοι ἀριθμοί; τρεῖς, ἑνικὸς, δυϊκὸς, καὶ πληθυντικός.

πόσαι πτώσεις; πέντε, ὀρθὴ, ἡ καὶ εὐθεῖα λέγεται, γενικὴ, δοτικὴ, αἰτιατικὴ, καὶ κλητική.

περὶ ἄρθρων.

τῶν ἄρθρων, τὰ μὲν προτακτικὰ, τὰ δὲ ὑποτακτικά. προτακτικὰ μὲν ἀρσενικὰ ἐπὶ ταῦτα, ἑνικὰ, ἡ εὐθεῖα, ὁ. ἡ γενικὴ, τοῦ. ἡ δοτικὴ, τῷ.

De oratione.

Quid est oratio? dictionum compositio sententiam perfectam explicans. Quot sunt partes orationis? octo, nomen, uerbum, participium, articulus, pronomē, præpositio aduerbium, coniunctio.

De nomine.

Quot accidunt Nomini? quinque, genera, species, figura, numeri, casus.

Quot sunt genera? tria, Masculinū, Fœmini. et neutrū.

Quid est masculinum genus? Cui præponitur in Nominatiuo et singulari casu articulus ὁ, ut ὁ αἴας.

Quid est fœmininum genus? Cui præponitur in Nominatiuo et singulari casu articulus ἡ, ut ἡ μοῦσα.

Quid est neutrum genus? Cui præponitur in Nominatiuo & singulari casu articulus τὸ, ut τὸ βῆμα.

Quot sunt species? Duæ, primitiua et deriuatiua.

Quot figuræ? Tres, simplex, composita et decomposita.

Quot numeri? Tres, singularis, dualis, et pluralis.

Quot casus? quinque nominatiuus qui et rectus dicitur, genitiuus, datiuus, accusatiuus, et uocatiuus.

De articulis.

Articulorum alii quidem præpositiui, alii uero postpositiui. Præpositiui quidem masculini sunt hi, Singularia, Nominati. ὁ. Genitiuus, τοῦ. Datiuus, τῷ.

ἡ αἰτιατικὴ, τὸν. δυϊκὰ, ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ, τὼ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, τοῖν. πληθυντικὰ, ἡ εὐθεῖα, οἱ. ἡ γενικὴ, τῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς.

ὑποτακτικὰ δὲ ἀρσενικὰ ταῦτα. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. δυϊκὰ, ὤ οἷν. πληθυντικὰ, οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.

ἄρθρα θηλυκὰ προτακτικά.

ἑνικὰ, ἡ, τῆς, τῇ, τὴν. δυϊκὰ, τὰ ταῖν. πληθυντικά, αἱ, τῶν, ταῖς, τάς. ὑποτακτικά.

ἑνικὰ, ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. δυϊκὰ, ἅ. αἷν. πληθυντικὰ, αἵ, ὧν. αἷς, ἅς.

ἄρθρα δὲ οὐδέτερα προτακτικά.

ἑνικὰ, τὸ, τοῦ, τῷ, τό. δυϊκὰ, τὼ, τοῖν. πληθυντικὰ, τὰ, τῶν, τοῖς, τά. ὑποτακτικά.

ἑνικὰ, ὅ οὗ, ᾧ, ὅ. δυϊκὰ, ὤ, οἷν. πληθυντικὰ, ἅ, ὧν, οἷς, ἅ, κλητικὸν δὲ ἐπίρρημα ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀριθμοῖς ὁμοίως τὸ ὦ.

κλίσις τῶν ὀνομάτων.

τῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον αἰνείας αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως οἷον αἴας αἴαντος. ὥστε καλείσθω ἡ μὲν κλίσις, ἰσοσύλλαβος. ἡ δὲ περιττοσύλλαβος.

αἱ κλίσεις αἱ ἰσοσύλλαβοι τέσσαρές εἰσιν, ὧν ἡ πρώτη ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς μόνοις, δηλονότι τινῶν τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, διὰ τοῦ η, λῆγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς τὸ τῆς εὐθείας τελικὸν φωνῆεν, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει, ὃ κοινόν ἐστι πασῶν τῶν ἰσοσυλλάβων κλίσεων.

Accusatiuus, τὸ. Dual. Nominatiuus et accusatiuus. τὼ. Genitiuus et Datiuus, τοῖν. Pluralia, Nominatiuus, οἱ. Genitiuus τῶν. Datiuus τοῖς. Accusatiuus, τούς.

Postpositiui uerò masculini hi, qui, cuius, cui, quem. Du. qui, quorũ, et quibus. Plu. qui, quorũ, quibus, quos.

Articuli fœminini præpositiui.

Singularia, ἡ, τῆς, τῇ, τὴν. Dual. τὰ. ταῖν. Plural. αἱ, τῶν, ταῖς, τάς. Subiunctiui.

Singu. quæ, cuius, cui, quam. D. quæ, quarũ, et quibus. Plur. quæ, quarum, quibus, quas.

Articuli neutri præpositiui.

Singular. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. Dual. τὼ, τοῖν. Pluralia, τὰ, τῶν, τοῖς, τά. Subiunctiui.

Sin. quod, cuius, cui, quod. D. quæ, quorũ, et quibus. P. quæ, quorũ, quibus, quæ. Vocatiuũ autẽ aduerbium in omnibus numeris similiter est ὦ.

Nominum declinatio.

Nominum quædam declinantur æquisyllabicè, ut Æneas æneæ: quædam inæquisyllabicè, ut Aiax Aiacis. Igitur uocetur hæc quidem æquisyllaba, illa uerò inæquisyllaba.

Declinationes æquisyllabæ quatuor sunt, quarum prima est in masculinis solis, uidelicet quorundam in ας aut in ης per η desinentium masculinorum nominum, quorum genitiuus in ου, datiuus in recti ultimam uocalem, et accusatiuus in ν cum uocali recti definit, quod commune est omnibus æquisyllabis declinationibus.

ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ὁ αἰνείας. ἡ γενικὴ, τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ, τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας.
ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν, τοῖν αἰνεία. ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεία.
ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ, τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ, ὦ αἰνεῖαι.

ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση καὶ ὦ χρύσης. δυϊκὰ, τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα. πληθυντικὰ, οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τοὺς χρύσας ὦ χρύσαι.

ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, τῷ προφήτῃ, τὸν προφήτην, ὦ προφῆτα καὶ ὦ προφήτης, τὼ προφήτα, τοῖν προφήταιν, ὦ προφῆτα, οἱ προφῆται, τῶν προφητῶν, τοῖς προφήταις, τοὺς προφήτας, ὦ προφῆται.

σημείωσαι καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσεως, καὶ καθόλου, ὅτι οἱ ἀττικοὶ τὰς ἄλλας ἔχουσιν ὀρθὰς, καὶ κλητικάς.

ἔτι ἰστέον ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ταύτης τῆς πρώτης· ὁμοίως καὶ τῆς δευτέρας κλίσεως περισπᾶται ἐπὶ τῆς ληγούσης. σημείωσαι ὅτι ὅσα εἰς ης λήγοντα ὀνόματα ταύτης τῆς κλίσεως ἢ παρὰ ῥῆμα εἴη, ἢ τὸ τ. ἔχῃ, ἢ ἐθνικὰ εἴη, εἰς α. ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον προφήτης ὦ προφῆτα. πολίτης ὦ πολῖτα. πέρσης, ὦ πέρσα.

δευτέρα κλίσις.

δευτέρα κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων, ὧν τοῖς θη-

λυκοῖς

Nominatiuus Singularis, Æneas. Geniti. Æneæ. Datiuus Æneæ. Accusatiuus Æneam. Vocatiuus ò Ænea et Æneas.

Nominatiuus et Accusatiuus dualis Æneæ. Genitiuus et Datiuus dualis Ænearum et Æneis. Vocatiuus ò Æneæ.

Rectus pluralis Æneæ. Genitiuus Ænearum. Datiuus Æneis. Accusatiuus Æneas. Vocatiuus ò Æneæ.

Chryses, chrysæ, chrysæ, chrysen, ò chryse et chryses. Dualis chrysæ, chrysarum et chrysis, ò chrysæ. Pluralis chrysæ, chrysarum, chrysis, chrysas, ò chrysæ.

Propheta, prophetæ, prophetæ, prophetam, ò propheta. Dualis, prophetæ, prophetarum, et prophetis, ò prophetæ. Pluralis, prophetæ, prophetarum, prophetis, prophetas, ò prophetæ.

Nota et in hac declinatione, et in uniuersum, quòd Attici eosdem habent Nominatiuos et Vocatiuos.

Præterea sciendum, quod Genitiuus pluralium huius primæ pariter et secundæ declinationis circunflectitur in ultima. Nota quòd in ης desinentia nomina huius declinationis si à uerbo sint, aut T habeant, in α faciunt Vocatiuum, ut propheta ò propheta, ciuis ò ciuis, perses ò persa.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio æquisyllabarum in Fœmini-

λυκοῖς, καὶ αὕτη ἰσοσύλλαβος, δηλονότι πάντων τῶν εἰς α. ἢ εἰς η, λ ηγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων, ὧν ἡ γενικὴ, εἰς ας, ἢ εἰς ης. καὶ ἡ δοτικὴ, εἰς α, ἢ εἰς η. καὶ ἡ αἰτιατικὴ, εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ἡ μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα. τὰ μαία τοῖν μαίαιν, ὦ μαία. αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας. ὦ μαῖαι.

ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. τὰ μούσα, τοῖν μούσαιν, ὦ μούσα. αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. τὰ τιμὰ, τοῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

σημείωσαι δὲ ταύτης τῆς δευτέρας κλίσεως, ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α. ἢ μετὰ τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ τὸ α. καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. οἷον μαῖα μαίας. ἡμέρα ἡμέρας. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α σύμφωνον ἄλλο ἔχει, εἰ μὲν δ, ἢ θ εἴη. εἰς ας ποιεῖ τὴν γενικὴν, λήδα λήδας κασσάνδρα κασσάνδρας. εἰ δὲ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, εἰς η, αὐτὸ τὸ α, τρέπει, οἷον μοῦσα μούσης, δίψα δίψης. γλῶττα γλώττης, θάλασσα θαλάσσης.

τρίτη κλίσις τοῦ ὀνόματός ἐστιν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, καὶ αὕτη ἰσοσύλλαβος, δηλονότι τινῶν τῶν εἰς ως. διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, καὶ τῶν εἰς ων. ληγόντων διὰ τοῦ ω μεγάλου οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ εἰς ω μέγα, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ων μέγα,

nis et ipsa æquisyllaba, uidelicet omnium in α aut in η desinentium fœmininorum nominum, quorum genitiuus in ας uel in ης, et datiuus in α uel η, et Accusatiuus in ν cum uocali Nominatiui desinit.

Maia, maiæ, maiæ, maian, ò maia. Dualis, Maiæ, maiarum, et maijs, ò maiæ. Pluralis, Maiæ, maiarum, maijs, maias, ò maiæ.

Musa, musæ, musæ, musan, ò musa. Dualis, musæ musarum, et musis, ò musæ. Pluralis, musæ, musarum, musis musas. ò musæ.

Honor, honoris, honori, honorem, ò honor. Dual. honores, honorum, et honoribus, ò honores. Plural. honores, honorum, honoribus, honores, ò honores.

Nota in hac secunda declinatione, quæ quidem purum habent α, aut cum ρ seruant ipsum α etiam in Genitiuo, ut maia maiæ, dies diei.

Quæ uero ante α consonantem aliam habent, si quidem δ aut θ fuerit, in ας faciunt genitiuum, leda ledæ, nomen capræ. Si uerò aliam consonantem habent, in η ipsum α mutant, ut musa musæ, sitis sitis, lingua linguæ, mare maris.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio nominis est in masculinis et fœmininis et neutris, etiam ipsa æquisyllaba, uidelicet quorundam in ως per ω magnum desinentium masculinorum et fœmininorum, et in ων desinentium per ω magnum neutrorum, quorum genitiuus et datiuus in ω magnum, et accusatiuus in ων magnũ

δηλονότι εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ, τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως. τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεων, ὦ μενέλεω. οἱ μενέλεῳ, τῶν μενέλεων, τοῖς μενέλεως τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεῳ.

ἡ ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. τὰ ἅλω, ταῖν ἅλων, ὦ ἅλω. αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλως, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.

τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν, ὦ εὔγεω. τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεως, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἔτι καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, καὶ ἰσοσύλλαβος δηλονότι πάντων τῶν εἰς ος, διὰ τοῦ ο μικροῦ ληγόντων ἀρσενικῶν, καὶ θυλυκῶν, καὶ τῶν εἰς ον. ληγόντων οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκειτικῶν, ὧν πάντων ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ω. καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον, ὦ λόγε, καὶ ὦ λόγος. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν, ὦ λόγω. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, τοὺς λόγους, ὦ λόγοι.

ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὲ, καὶ ὦ ὁδὸς. τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.

τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον, ὦ ξύλον. τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

πέμπτη κλίσις.

uidelicet in v cum uocali nominatiui desinit.

Menelaus, menelai, menelao, menelaum, ò menelae, Dual. menelai, menelaorum, et menelais, ò menelai. Plural. menelai, menelaorum, menelais, menelaos, ò menelai.

Area, areæ, areæ, aream, ò area. Dual. areæ, arearum, et areis, ò areæ. Plural. areæ, arearum, areis, areas, ò areæ.

Ferax, feracis, feraci, ferax, ò ferax. Dualis. feracia, feracium, et feracibus, ò feracia. Pluralis. feracia, feracium, feracibus, feracia, ò feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio nominis est, & ipsa in tribus generibus, et æquisyllaba, uidelicet omnium in os per o paruum desinentium masculinorum et fœmininorum, et in cn desinentium neutrorum, præter comparatiua, quorum omnium genitiuus in ου, datiuus in ω, et Accusatiuus in v cum uocali nominatiui desinit.

Sermo, sermonis, sermoni, onem, ò sermo, et ò sermo. Dual. sermones, sermonum, et onibus, ones. Plura. ones, onum, onibus, ones, ò sermones.

Via, uiæ, uiæ, uiam, ò uia, et ò uia. Dual. uiæ, uiarum, et uiis, ò uiæ. Pluralis, uiæ, uiarum, uiis, uias, o uiæ.

Lignum, ligni, ligno, lignum, ò lignum. Dualis ligna, lignorum, et lignis, o ligna. Plural. ligna, lignorum, lignis, ligna, ò ligna.

Quinta declinatio.

καὶ αὗται μὲν αἱ τέσσαρες ἰσοσύλλαβοι, ἡ πέμπτη δὲ καὶ περιττοσύλλαβός ἐστι, καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, δηλονότι πάντων τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων ὀνομάτων, ὧν πάντων ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι, ἡ αἰτιατικὴ εἰς α λήγει.

ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἶαν καὶ ὁ αἴας. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε. οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες.

ὁ θόας, τοῦ θόαντος. τὰ εἰς ας, καὶ ἄρρεν ὀνόματα ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα μακροκατάληκτα διὰ τοῦ ντ, κλίνεται, οἷον τὰ ἄνω.

ὁ λάχης τοῦ λάχητος. ὁ κέβης τοῦ κέβητος. τὰ εἰς ης ἰαμβικὰ μὴ ἔχοντα τὸ τ, πρὸ τοῦ ης, εἰς τος, ποιεῖ τὴν γενικήν.

ὁ πάρις τοῦ πάριδος, τῷ πάριδι, τὸν πάριδα καὶ πάριν, ἡ κλητικὴ ὦ πάρι.

ὁ ἄδωνις τοῦ ἀδώνιδος, τὰ εἰς ις, κύρια, διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον τὰ ἄνω. ἰωνικῶς δὲ, χωρὶς τοῦ δ, οἷον πάριος, ἀδώνιος.

ὁ βότρυς τοῦ βότρυος. ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος. τὰ εἰς υς. ἃ μὲν τριγενῆ ἐστιν, οἷον ἡδὺς ἡδεῖα ἡδύ, διὰ τοῦ εος κλίνεται. ἃ δὲ μονογενῆ, διὰ τοῦ νος, πλὴν τοῦ πῆχυς πήχεως, πέλεκυς πελέκεως, ἔγχελυς ἐγχέλεως, ἃ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς κλίνεται.

ὁ ἱδρὼς τοῦ ἱδρῶτος, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος. ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος. τὰ εἰς ως, ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἃ μὲν βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ τος κλίνεται. ἃ δὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, τὰ

Et hæ quidem quatuor sunt æquisyllabæ, quinta uerò et inæquisyllaba est, et ipsa in tribus generibus, uidelicet omnium inæquisyllabicè declinatorum nominum, quorum omnium genitiuus in os, datiuus in i, accusatiuus in a desinit.

Aiax aiacis aiaci, aiacem, ò aiax.

Dual. *aiaces, aiacum et aiacibus, ò aiaces.*

Plural. *aiaces aiacum aiacibus aiaces ò aiaces.*

Thoas thoantis. In *as purum nomina masculina dissyllaba grauitona ultima longa desinentia, per nt declinantur, ut supra dicta.*

Laches lachetis, Cebes *cebetis.* In *ης iambica, non habentia τ ante ης, in τος faciunt genitiuum.*

Paris paridis paridi parida et parim, uocatiuus ò pari.

Adonis adonidis. In *ις propria per δος declinantur, ut supra dicta.* Ionicè *uerò absque δ, ut paridis, adonidis.*

Botrus botri, suauis suauis. In *υς, si trium generum sint, ut suauis suauis, suaue, per εος declinantur: si uerò unius generis, per υος, præter cubitus cubiti, securis securis, anguilla anguillæ, quæ per ω magnum* Atticè *declinantur.*

Sudor sudoris, risus risus, heros herois. In *ως grauitona masculina si quidem breui in penultima desinant, per τος declinantur: si uerò longa in penultima desinant per ος purum.* Acutitona *quæ su*

ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ ωτος.

ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος ὁ εἷς τοῦ ἑνός. τὰ εἰς εις, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ ντ, κλίνεται. τὰ δὲ μονοσύλλαβα διὰ τοῦ ν, οἷον εἷς ἑνός, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, οὐδεὶς οὐδενός.

ὁ βοῦς, τοῦ βοός, τὸν βόα, καὶ βοῦν, ὦ βοῦ.

ὁ πούς, τοῦ ποδός ὦ πούς. ὁ παῖς, τοῦ παιδός. τὰ εἰς ους ἀπαθῆ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, κλίνε(ται). πλὴν πούς, τοῦ ποδός,

ὁ ἕλμινς, τοῦ ἕλμινθος. ὁ τίρυνς, τοῦ τίρυνθος. πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λῆγον, διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, πλὴν τοῦ ἅλς ἁλός.

ὁ θώραξ, τοῦ θώρακος. ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος. τὰ εἰς αξ, διὰ τοῦ κ, κλίνεται, εἰ μὴ ἀπὸ ῥήματος, εἰς ζω λήγοντος εἴη. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται.

ὁ μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος. ὁ βουπλήξ, τοῦ βουπλῆγος τὰ εἰς ηξ βαρύτονα ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ, κλίνε(ται), τὰ δὲ σύνθετα, καὶ ὀξύτονα, διὰ τοῦ γ.

ὁ πέρδιξ, τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος. τὰ εἰς ιξ διὰ τοῦ κ κλίνε(ται), εἰ μὴ τὸ ῥῆμα, εἰς ζω, ἔχει. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται.

ὁ δοίδυξ, τοῦ δοίδυκος. ὁ ὄνυξ τοῦ ὄνυχος. τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ ἃ διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ κ, κλίνεται, φρὺξ ὅμως διὰ τοῦ γ, οἷον φρυγός.

ὁ βώξ, τοῦ βωκός. ὁ πτώξ, τοῦ πτωκός. τὰ εἰς ωξ. ἁπλᾶ, διὰ τοῦ κ, πλὴν τοῦ ῥὼξ ῥωγός.

ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος. ὁ μώλωψ, τοῦ μώλωπος. ὁ γύψ, τοῦ γυπός. τὰ εἰς ψ, διὰ τοῦ π,

pra unam sunt syllabam, per ωτος.

Gratiosus gratiosi, unius unius. In eis quæ su*pra unam sunt syllabam, per ντ declinantur.* Mono*syllaba uerò per n, ut unus unius, et quæ ex ipso sunt, nullus, nullius.*

Bos, bouis, bouem et bouem, ò bos.

Pes, pedis, ò pes. puer, pueri.

In οις *impatibilia per purum* ος *declinantur, præter pes pedis.*

Tinea tineæ, tiryns tirynthis. Omne nomen in *duas consonantes desinens, per duas consonantes declinatur, præter sal salis.*

Thorax thoracis, rapax rapacis. In αξ per κ de*clinantur, nisi à uerbo in* ζω *desinente fiant, tunc enim per* γ *declinantur.*

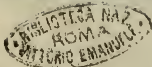
Formica formica, stimulus stimuli. In κξ graui*tona simplicia per* κ *declinantur, composita uerò et acutitona per* γ.

Perdix perdicis, cicada cicadæ. In ιξ per κ de*clinatur nisi uerbum in* ζω *habeat, tunc enim per* γ *declinatur.*

Cocleare coclearis, unguis unguis. In υξ natura *longa desinentia in penult. et quæ per duas consonantes efferuntur, per* κ *declinantur. Phrix tamen per* γ *phrygis.*

Boca bocæ, lepus leporis. In ωξ simplicia per κ, *præter rupes rupis.*

Cyclops cyclopis, uibex uibicis, uultur uulturis. In ψ, per π

κλίνονται, πλὴν τοῦ ἄραψ ἄραβος. λὶψ λιβός. κίνυψ κίνυφος πόλις.

ὁ ἀλκμὰν τοῦ ἀλκμᾶνος. ὁ παιὰν, τοῦ παιᾶνος. τὰ εἰς αν, ὀξυνόμενα, προσθέσει τοῦ ος κλίνεται.

ὁ ἕλλην τοῦ ἕλληνος. ὁ ποιμὴν, τοῦ ποιμένος. τὰ εἰς ην, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴη, μὴ ἔχοντα τὸ μ, προσθέσει τοῦ ος, κλίνονται, οἷον σωλὴν σωλῆνος, πλὴν τοῦ αὐχὴν αὐχένος.

ὅσα δὲ τὸ μ, ἔχει, τρέπει τὸ η, εἰς ε οἷον ποιμὴν ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν μηνός. εἰ δὲ βαρύτονα εἴη καὶ μονογενῆ, τὸ η ἔχει ἐνθάδε τῆς γενικῆς, οἷον ἕλλην ἕλληνος. ὅσα δὲ τὸ οὐδέτερον ἔχει, διὰ τοῦ ενος, κλίνεται, οἷον τέρην τέρενος.

ὁ δελφὶν δελφῖνος.

ὁ φόρκυν τοῦ φόρκυνος, τὰ εἰς ιν, καὶ υν προσθέσει τοῦ ος, ποιεῖ τὴν γενικήν.

ὁ λέων τοῦ λέοντος. ὁ θέων τοῦ θέωνος. ὁ σαρπηδὼν τοῦ σαρπηδῶνος. ὁ ποσειδῶν τοῦ δῶνος. ὁ ξενοφῶν τοῦ ξενοφῶντος. ὁ κριτὼν τοῦ κριτῶνος ὁ ἀγὼν τοῦ ἀγῶνος. ὁ χειμὼν τοῦ χειμῶνος. τὰ εἰς ων, βαρύτονα, εἰ μὲν παρώνυμα, διὰ τοῦ ωνος. κλίνεται οἷον κικέρων κικέρωνος. τὰ δὲ ῥηματικὰ ἢ κοινὰ τῷ γένει, διὰ τοῦ ονος κλίνονται, οἷον φιλήμων φιλήμονος. βελτίων βελτίονος, σώφρων σώφρονος. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αινα, διὰ τοῦ ντ, κλίνονται. οἷον θεράπων θεράποντος, ὅτι θεράπαινα. πλὴν τοῦ λάκων λάκωνος. οὗ ὅμως ἐστὶ λάκαινα. τὰ εἰς ων, ὀξύτονα, εἰ μὲν πεπλασμένα εἴη, διὰ τοῦ ωντος, κλίνεται, οἷον. ξενοφῶν ξενοφῶντος. πλὴν τοῦ

declinantur, præter arabs arabis, libs libis, 14
cinyps cinyphis urbs.

Alcman alcmanus, Pæan pæanis. In αν ulti ma acuta, additione ος declinantur.

Græcus græci, pastor pastoris.

In λω si quidem acutitona sint non habentia μ additione ος declinantur, ut canalis canalis, præter ceruis ceruicis.

Quæ uero μ habent, mutant ν in ε, ut pastor pastoris, præter mensis mensis: si uerò grauitona sint et unius generis, ν habent in genitiuo, ut græcus græci, quæ autem neutrum habent, per ενος declinantur, ut tener teneri.

Delphin delphinis.
Phorcyn phorcynos. In ιν et υν, additione ος faciunt genitiuum.

Leon leonis, Theon theonis, Sarpedon sarpedonis, Neptunus neptuni, Xenophon xenophontis, stratum strati.

Certamen certaminis, hyems hyemis. In ων grauitona, si quidem à nominibus deducta sint, per ωνος ut Cicero ciceronis: uerbalia uerò, aut genere communia per ονος declinantur, ut Philemon philemonis, melior melioris, temperatus temperati. Habentia autem fœminina per αινα per ντ declinantur, ut famulus famuli, quòd famula hinc fiat præter lacon laconis, cuius tamen est lacæna. In ων acutitona siquidem circunflexa sint, per ωντος declinantur, ut Xenophon xenophontis, præter

ποσειδῶν ποσειδῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος. τὰ δὲ μὴ πε ριττώματα, καὶ εἰς δων, λήγει, διὰ τοῦ ωνος. κλίνει, οἷον σαρπηδὼν, σαρπηδῶνος. πλὴν τοῦ σιδὼν σιδῶνος. τὰ δὲ πεκτικὰ εἴη, ἢ ὡς πεκτικὰ διὰ τοῦ ωνος, κλίνει, οἷον κοιτὼν, κοιτῶνος. ἀγὼν, ἀγῶνος.

ὁ ἴβηρ, τοῦ ἴβηρος. ὁ λουτὴρ, τοῦ λουτῆρος. ὁ αἰθὴρ τοῦ αἰθέρος. ὁ ἀὴρ τοῦ ἀέρος. τὰ εἰς ηρ, τὰ μὲν τὸ τ, ἔχει, διὰ τοῦ ηρος. κλίνεται, πλὴν ἀστὴρ ἀστέρος. πατὴρ πατέρος. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τ, διὰ τοῦ ερος. οἷον, ἀνὴρ ἀνέρος. ὃ καὶ ἀνδρὸς λέγεται. πλὴν πινθὴρ πινθῆρος. ἴβηρ ἴβηρος.

ὁ νέστωρ τοῦ νέστορος. ὁ ἕκτωρ τοῦ ἕκτορος. τὰ εἰς ωρ βαρύτονα, διὰ τοῦ ορος, κλίνεται, οἷον νέστωρ νέστορος, πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ λ, ἢ τὸ μ, ἃ διὰ τοῦ ωρος, οἷον κέλωρ κέλωρος. τέκμωρ, τέκμωρος, καὶ τῶν ρωμαϊκῶν ἀξιωμάτων, οἷον δικτάτωρ δικτάτωρος, πραίτωρ πραίτωρος.

θηλυκὰ ὀνόματα.

ὁ φυγὼν, τῆς φυγόνος, τῇ φυγόνι, τὴν φυγόνα, ὦ φυγόν. τὰ φυγόνε ταῖν φυγόνοιν, ὦ φυγόνε. αἱ φυγόνες, τῶν φυγόνων, ταῖς φυγόσι, τὰς φυγόνας ὦ φυγόνες. ἡ φήρων τῆς φήρωνος. ἡ μήκων τῆς μήκωνος. τῶν εἰς ων, θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται, τὰ δὲ βαρύτονα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὁμοίως τὰ τῶν πόλεων. οἷον σιδὼν σιδῶνος.

ἡ αὖλαξ τῆς αὔλακος. ἡ αἴξ τῆς αἰγὸς ἡ πίδαξ τῆς πίδακος. τὰ εἰς ξ, θηλυκὰ μετὰ τοῦ φωνήεντος, διὰ τοῦ κ, κλίνονται, πλὴν τὰ μονοσύλλαβα. οἷον σὺξ συγὸς, πρὸιξ ὅμως διὰ τοῦ κ, προικός.

Neptunus neptuni, et pauo pauonis. Quòd si non circunflexa in ων desinant, per ωνος declinantur, ut Sarpedon sarpedonis, præter sidon sidonis: sin uerò fuerint collectiua, aut quasi collectiua per ωνος declinantur, stratum strati, certamen certaminis. Iber iber, peluis peluis, æther ætheris, aer aeris. In ηρ si τ habeant, per ηρος declinantur, præter astrum astri, pater patris: non habentia uerò τ, per ερος, ut uir uiri, quòd et uiri dicitur, præter scintilla scintillæ, iber iberis.

Nestor nestoris, hector hectoris. In ωρ grauitona per ορος declinantur, præter habentia λ aut μ, quæ per ωρος, ut uox bellica uocis bellicæ, signum signi, et præter Romanos magistratus, ut dictator dictatoris, prætor prætoris.

Fœminina nomina.

Turtur, turturis, turturi, turturem, ò turtur. Dual. turtures, turturum, et turturibus, ò turtures. Plu. turtures, turturum, turturibus, turtures, ò turtures.

Columba columbæ, papauer papaueris. Fœmininorũ in ων quædam quidem acutitona per ο paruum declinantur, quædam uerò grauitona per ω magnum, similiter nomina urbium, ut sidon sidonis.

Sulcus sulci capra capræ, fons fontis, dos dotis. In ξ fœminina cum uocali per κ declinantur, præter monosyllaba, ut styx stigis, dos tamen per κ, dotis.

ἡ σῦριγξ τῆς σύριγγος. ἡ σάλπιγξ τῆς σάλπιγγος
ἡ σάρξ τῆς σαρκός.

τὰ εἰς ξ μετὰ συμφώνου, εἰ μὲν τὸ γ ἔχει, διὰ τοῦ γ κλίνεται, εἰ δὲ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, διὰ τοῦ κ.

ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος, ὦ μῆτερ. ἡ θυγάτηρ τῆς θυγατέρος, ὦ θύγατερ. τὰ εἰς ηρ, θηλυκὰ, διὰ τοῦ ερος κλίνεται. μητρὸς δὲ καὶ θυγατρὸς κατὰ συγκοπὴν λέγονται.

ἡ λαμπὰς τῆς λαμπάδος. ἡ τελαὰς τῆς φιάγος. τὰ εἰς ας, θηλυκὰ, διὰ τοῦ αδος. οἷον μονὰς αδος.

ἡ φιλότης τῆς φιλότητος. ἡ κακότης τῆς κακότητος. τὰ εἰς της, θηλυκὰ, διὰ τοῦ τητος κλίνεται.

ἡ μνῆις τῆς μνήιδος. ἡ νεανῖς τῆς νεανίδος. τὰ εἰς ις, μακρᾷ παραλήγοντα, διὰ τοῦ ιδος κλίνεται.

ἡ πίτυς τῆς πίτυος. ἡ χλαμὺς τῆς χλαμύδος. τὰ εἰς υς, βαρύτονα, διὰ τοῦ υος κλίνεται, τὰ δὲ ὀξύτονα, διὰ τοῦ υδος, πλὴν ἰλὺς ἰλύος.

περὶ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

τὸ βῆμα τοῦ βήματος. τὸ δῶμα τοῦ δώματος. τὸ σχῆμα τοῦ σχήματος. τὸ δόμα τοῦ τος, τὰ εἰς α, λήγοντα οὐδέτερα ἀπαθῆ, τῷ μ. παραλήγεται, καὶ διὰ τοῦ τος, κλίνεται.

τὸ μέλι τοῦ μέλιτος. τὰ εἰς ι, λήγοντα οὐδέτερα μονογενῆ ἑλληνικὰ, διὰ τοῦ τος κλίνονται.

τὸ πῶυ εος. τὸ γόνυ νος. τὸ δόρυ νος. τὰ εἰς υ. εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ εος. εἰ δὲ βραχεία, διὰ τοῦ νος. γόνυ γόνυος, δόρυ δόρυος, καὶ γουνὸς καὶ δουρὸς, κατὰ μετάθεσιν λέγεται.

τὸ δέλεαρ τοῦ ατος. τὸ ἔαρ τοῦ ἔαρος. τὸ ἕλωρ τοῦ,

Sphinx sphingis, tuba tubæ, caro carnis.

In ξ cum consonante, siquidem γ habeant, per γ declinantur, si uerò aliã consonantẽ habeant, per κ.

Mater matris, ò mater, filia filiæ, ò filia. In ηρ fœminina per ερος declinantur, matris uerò et filiæ, per syncopen dicuntur.

Lampas lampadis ternio ternionis. In ας fœminina per αδος, ut unio unionis.

Amicitia amicitiæ, malitia malitiæ. In της fœminina per τητος declinantur.

Ira iræ, puella puellæ, In ις longa, in penul. desinentia per ιδος declinãtur.

Pinus pini, chlamys chlamydis. In υς grauitona per υος declinantur, acutitona uerò per υδος, præter limus limi.

De nominibus neutris.

Tribunal tribunalis, domus domus, figura figuræ, domus domus. In α desinentia neutra impatibilia, μ in penultima desinunt, et per τος declinantur.

Mel mellis. In i desinentia neutra unius generis græca per τος declinantur.

Grex gregis, genu genu, hasta hastæ. In υ si longa, in penultima desinant per εος, sin breui, per υος genus genu, hasta hastæ, et genu et hastæ per metathesin dicuntur.

Esca escæ, uer ueris, Iccatio

ρος. τὸ ἧπαρ τοῦ ἥπατος. τὰ εἰς ρ, οὐδέτερα, εἰς ρος ποιεῖ τὴν γενικὴν, πλὴν τινῶν ἑτεροκλίτων. φρέαρ τοῦ φρέατος, δέλεαρ ατος, ὕδωρ ατος, ἧπαρ ατος.

τὸ βέλος τοῦ βέλεος. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος.

τὸ φῶς τοῦ φωτὸς τῷ φωτὶ, τὸ φῶς, ὦ φῶς. τὼ φῶτε, τοῖν φωτοῖν, ὦ φῶτε, τὰ φῶτα, τῶν φωτῶν, τοῖς φωτὶ, τὰ φῶτα, ὦ φῶτα, τὸ οὖς τοῦ ὠτός.

τὸ κρέας τοῦ κρέατος, τὸ γῆρας τοῦ γήρατος.

περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς πέμπτης καὶ περιττοσυλλάβου κλίσεως, ὅτι τὰ εἰς ις, διὰ τοῦ ι, ἢ διὰ τοῦ υ. λήγοντα ὀνόματα, εἰ μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ος, κλίνοιντο, καίτοι περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ὅμως τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν, ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ ἔχει. οἷον ὄφις, ὄφιος, ὄφιν. ἡ λέξις, λέξιος, λέξιν. ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, βότρυν. ἡ πίτυς, τῆς πίτυος, πίτυν. ἐπεὶ καθόλου ἐξέλιπεν ἡ χρῆσις τῶν εἰς α, αἰτιατικῶν. ἐφ' ὧν ἐστὶν ἡ γενικὴ εἰς ος καθαρὸν, διὰ χρόνῳ παρατεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων δὲ ὡσαύτως, οἷον ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος τὸν ἡδύν. ἡ ἰλὺς, τῆς ἰλύος, τὴν ἰλύν. εἰ δὲ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἀλλὰ μετὰ συμφώνου κλίνοιντο, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς περιττοσυλλάβου κλίσεως, περιττοσύλλαβον εἰς α. καὶ ἄλλα ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, οἷον κρηπὶς κρηπῖδος κρηπῖδα. χλαμὺς χλαμύδος, χλαμύδα. εἰ δὲ βαρύτονα εἰσὶν, οὐ μόνον περιττοσύλλαβον εἰς α, ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβον εἰς ν, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν, ὁ πάρις, τοῦ πάριδος, τὸν πάριδα, καὶ πάριν. ὁμοίως, ἡ μῆνις μήνιδος, μήνιδα καὶ μῆνιν. ἔπηλυς, ἐπή-

λυδος

locationis, hepar hepatis. In ρ neutra in ποσ faciũt genitiuum, præter heteroclita quædam, puteus putei, esca escæ, aqua aquæ, hepar hepatis.

Telum teli, murus muri.

Lumen luminis lumini lumen, ò lumen. Dual. lumina luminum et luminibus lumina. Plural. lumina luminum luminibus lumina, ò lumina. auris auris.

Carò carnis, senectus senectutis.

De Accusatiuo.

Nota in hac quinta et inæquisyllaba declinatione quòd in ις aut per υ desinentia nomina, si per ος, purum declinentur, quàmuis inæquisyllabicè declinentur, tamẽ accusati. in υ æquisyllabum nominatiuo habent, ut serpens serpentis serpentem, dictio dictionis ctionẽ, botrus botri botrum, pinus pinus pinum. Quando omnino exoleuit usus accusatiuorum in α, in quibus est genitiuus in ος purum, ancipiti in penul. desinens. Et in acutitonis similiter, ut suauis suauis suauem, limus limi limum, quòd si non per purum ος, sed cum consonante declinentur, siquidem acutitona sint, iuxta cursum inæquisyllabæ declinationis, inæquisyllabum in α et ipsa habent accusatiuum, ut crepida crepidæ crepidam, chlamys chlamydis chlamydem. Sin uerò grauitona sint, non solum inæquisyllabum in α, uerum & æquisyllabum in υ habent accusatiuum, Paris paridis paridem et parin. Similiter ira iræ iram et iram. Aduena ad-

λυδος, ἐπήλυδες καὶ ἐπήλυσιν ἑκατέρου γένους.

περὶ τῆς κλητικῆς.

σημείωσαι περὶ τῶν κλητικῶν, ὅτι καθόλου μὲν οἱ ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ καθόλου ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ κλητική.

χωρὶς δὲ τούτων, τὰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, τὰ μὲν εἰς ας, λήγει, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως ἔχει, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικήν.

ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς πρώτης κλίσεως ἔχει, τὰ μὴ παρὰ ῥήματα εἴη παρηγμένα, ἢ τὸ τ, ἔχοι, ἢ ἐθνικὰ εἴη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ποιεῖ τὴν κλητικήν. τὰ γὰρ τι τῶν εἰρημένων εἴη, εἰς α ποιεῖ τὴν κλητικήν.

τὰ δὲ εἰς α, καὶ εἰς η λήγοντα θηλυκά, ὡς ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως ἔχει, καὶ τὰ εἰς ως, ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης κλίσεως τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἀττικά.

τάγε μὴν εἰς ος, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, ὡς ἐπὶ τῆς τετάρτης κλίσεως ἔχει, εἰς ε ποιεῖ τὴν κλητικήν.

τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ὡς ἐπὶ τῆς πέμπτης τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τῶν σημειουμένων κανόνων πέντε.

τὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, καὶ μὴ διφθόγγῳ παραληγόμενα ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποβολῇ τοῦ τος, ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον αἴαντος ὦ αἶαν τοῦ χαρίεντος ὦ ρίεν.

τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος, ποιεῖ τὴν

nenæ,aduenam et aduenam utriusque generis. 18

De Vocatiuo.

Nota de Vocatiuis quòd in uniuersum Attici eosdem habent nominatiuos et uocatiuos.

Et in neutris generatim idem est nominatiuus et Vocatiuus.

Extra uerò hæc, æquisyllabicè declinata si in ας desinunt, ut in prima declinatione habent, abiectione σ faciunt uocatiuum.

Similiter autem et in ης æquisyllabicè declinata, ut in eadem prima declinatione habent, nisi à uerbo sint deducta, aut τ habeant, aut gentilia sint, per abiectionem σ faciunt uocatiuum. Si enim quicquam dictorum sit, in α faciunt uocatiuum.

In α uero et η desinentia fœminina, ut in secunda declinatione habent, et in ως masculina et fœminina per ω magnum, ut in tertia declinatione eundem habent nominati. et uocati. Hæc uerò sunt Attica.

In ος autem per ο paruum masculina et fœminina, ut in quarta declinatione habent, in ε faciunt uocatiuum.

Inæquisyllabicè uerò declinata, ut in quinta, eundem habent nominatiuum et uocatiuum præter notatos canones quinque.

Declinata per ντ et non diphthongo desinentia in penultima, à Genitiuo abiectione τος faciunt Vocatiuum, ut Aiax ὁ αἴαξ, gratiosus ὁ gratiose.

Desinentia in immutabilem grauitona abiicientia à Genitiuo ultimam ος faciunt

κλητικήν. οἷον ἕλληνος ὦ ἕλλην, ἕκτορος ὦ ἕκτορ. τὰ εἰς ης, διὰ τοῦ εος, εἰς οις, καὶ συναίρεσιν ἔχοντα. τὴν γενικὴν εἰς ου, ποιεῖ τὴν κλητικὴν καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, εἰ σύνθετά εἰσι καὶ βαρύτονα, οἷον ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος καὶ σθένους ὦ σθένες.

τὰ εἰς σ, λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἢ μετὰ τοῦ υ, ἀποβολῇ τοῦ σ, ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον παῖς παῖ. βοῦς ὦ βοῦ. μάντις ὦ μάντι. πούς δὲ ὦ πούς ποιεῖ.

τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως, θηλυκά, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, καὶ συναίρεσιν ους, περατοῦται, εἰς οι, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, οἷον σαπφώ, σαπφόος καὶ φοῦς ὦ σαπφοῖ. πλήγε μὴν παρὰ ταῦτα, εἰς ης, διὰ τοῦ η, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω, μεγάλου. διὰ τοῦ τος, ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, καὶ τὰ εἰς διπλοῦν, ἢ εἰς ἀμετάβολον, ἢ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα, καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ παρὰ τὰ εἰρημένα πέντε, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, ἀνὴρ μέντοι καὶ πατὴρ καὶ σωτὴρ καὶ δαὴρ λέγεται.

περὶ τῶν πληθυντικῶν δοτικῶν.

σημείωσαι περὶ τῶν δοτικῶν τῶν πληθυντικῶν τῆς πέμπτης κλίσεως, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι, ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὡς ἰδὴ τῆς περιττοσυλλάβου κλίσεως ἔχει, πρὸ τοῦ ι, δεχομένη τὸ σ, ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον πίτυι πίτυσι, ἁλὶ ἁλσί. παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα δηλονότι τὸ δ, καὶ ν, καὶ τὸ τ, οἷον αἴαντι αἴασι, τελάδι τελάσι, γέλωτι γέλωσι. εἰ δὲ σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ ι, καὶ τὸ υ, πρὸ τοῦ σ, προσλαβοῦσα, εἰ καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦτ' ἔχει ἐν δι-

Vocatiuum, ut græcus ὁ græce, hector ὁ hector.

In ης per εος, in ους per sinæresim habentia genitiuum, in ες faciunt Vocatiuum et traducunt tonum, si composita sint grauitona, ut Demosthenes demosthenis et mosthenis, ὁ demosthenes.

In σ desinentia cum diphthongo aut cum ι uel cum υ, abiectione σ faciunt uocatiuum, ut puer ὁ puer, bos ὁ bos, uates ὁ uates: pes uero ὁ pes facit.

In ω et in ως fœminina, quorum genitiuus per οος, per synæresim in ους desinit, in οι faciunt uocatiuum, ut sappho sapphus et sapphus, ὁ sappho. Porrò præter hæc, in ης per η, et in ως per ω magnum, per τος aut purum ος, aut in duplicem, aut in immutabilem, aut in duas consonantes desinentia, et omnino omnia præter prædicta quinque, eundem habent accusatiuum et uocatiuum, uir tamen et pater et seruator et leuir dicitur.

De Datiuis pluralibus.

Nota de datiuis pluralium quintæ declinationis, quòd omnis Dati. singularium in ι pronuntiatum desinens, ut in æquisyllaba declinatione habet, ante ι suscipiens σ facit Datiuum pluralium, ut pinui pinibus, sali salibus, aspernatusq; non potentia cum ipsa audiri elementa, uidelicet δ, γ, et τ ut Aiaci aiacibus, ternioni ternionibus, risui risibus. Quòd si non habeant consonantem ante ι, υ ante σ accepta, si etiam nominatiuus habeat hanc in di-

φθόγγῳ, οἷον βοΐ βουσὶ, πηλέϊ πηλεῦσι, καὶ αὐξήσασα τὴν παραλήγουσαν ἐκτάσει διχρόνου, ἢ προσθήκῃ φωνήεντος οἰκείως ἔχοντος προστεθῶσι, ἢ περιῃρημένων τῶν μὴ δυναμένων, συν αὐτῇ ἀκουσθῶσι στοιχείων βραχυτέρα ἡ παραλήγουσα αὐτῆς καταλείποιτο τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, οἷον λέγοντι λέγουσι, ἄαντι ἄασι, χαρίεντι χαρίεσι. τὰ μὲν εἰς ξ, ἢ εἰς ψ, λήγοντα ὀνόματα, προσθέσει τοῦ ι, ἐν τῇ εὐθείᾳ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κήρυξ κήρυξι, κύκλωψ κύκλωψι.

αὗται μὲν οὖν αἱ ῥηθεῖσαι κλίσεις πέντε ἁπλαῖ εἰσὶ καὶ ἀσυναίρετοι. εἰσὶ δὲ ἕτεραι πέντε ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ περιττοσυλλάβου κλίσεως τῶν ἀσυναιρέτων κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι, καί τινας δὲ βραχείας διαφορὰς ἀπὸ τῆς κοινῆς ταύτης κλίσεως κατ᾽ Ἴωνας, καὶ ἀττικοὺς ἐμφαίνουσαι· αἳ δὴ καλείσθωσαν συνῃρημέναι, ὥστε λεγέσθω, ὅτι αἱ κλίσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶ δέκα, πέντε μὲν ἁπλαῖ καὶ ἀσυναίρετοι, πέντε δὲ συνῃρημέναι.

ἔστι τοίνυν συναίρεσις, δύο φωνηέντων συναλοιφὴ, καὶ ἀμφοτέρων φυλαττομένων, οἷον δημοσθένεϊ δημοσθένει.

κρᾶσις δὲ δύο φωνηέντων συναλοιφὴ, καὶ ἀμφοτέρων ἀλλοιουμένων. οἷον δημοσθένεα δημοσθένη, ἢ τοῦ ἑνός. οἷον δημοσθένεος δημοσθένους. ὅμως θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.

πρώτη κλίσις.

πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσε-

phthongo, ut boui bobus, peleo peleis, et aucta penultima extensione ancipitis, aut additione uocalis prò priè potentis adponi, si, sublatis non potentibus cum ipsa audiri elementis, breuior penultima relinquatur penultima aliorum casuum, ut dicenti dicentibus, Aiaci aiacibus, gratioso gratiosis. Porrò in ξ aut in ψ desinentia nomina additione ι in Nominatiuo faciunt datiuum pluralium, ut præco præconibus, cyclops cyclopibus.

Hæ igitur dictæ declinationes quinque simplices sunt et incontractæ. Sunt autem aliæ quinque à quinta et inæquisyllaba declinatione incontractorum per synæresin et crasin factæ, breues quasdam differentias à communi hac declinatione secundum Iones et Atticos præ se ferentes, quæ sanè uocentur contractæ. Dicatur igitur, quòd declinationes nominum sint decem, quinque quidem simplices incontràctæ, quinque uero contractæ.

Est igitur Synæresis duarum uocalium coniunctio et ambarum seruatarum, ut Demostheni Demostheni.

Crasis uerò duarum uocalium coniunctiò et ambarum uariatarum, ut Demosthenem Demosthenem, aut unius, ut Demosthenis Demosthenis. Tamen altera pro altera accipitur.

Prima declinatio.

Prima declinatio contractorum est in mascu-

νικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν
εἰς ης, διὰ τοῦ η, ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν
ὀνομάτων, καὶ τῶν εἰς ες, ἢ εἰς ος, ληγόντων οὐδετέ-
ρων, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος, περιττοσύλλαβος οὖσα,
εἰς ους, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος καὶ δημοσθένους,
τῷ δημοσθένεϊ καὶ δημοσθένει, τὸν δημοσθένεα,
καὶ θένη, ὦ δημόσθενες καὶ ὦ θένης. τὼ θένεε καὶ
δημοσθένη, τοῖν μοσθενέοιν καὶ μοσθενοῖν, ὦ δημο
σθένεε καὶ ὦ δημοσθένη. οἱ δημοσθένεες καὶ δημο
σθένεις, τῶν δημοσθενέων καὶ μοσθενῶν, τοῖς δη-
μοσθένεσι, τοὺς δημοσθένεας καὶ δημοσθένεις, ὦ
δημοσθένεες καὶ ὦ δημοσθένεις.

ἡ ἀληθής, τῆς ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς, τῇ ἀληθέϊ
καὶ ἀληθεῖ, τὴν ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ
ἀληθής. τὼ ἀληθέε καὶ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθέοιν καὶ ἀ-
ληθοῖν, ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ. αἱ ἀληθέες καὶ ἀληθεῖς
τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν, ταῖς ἀληθέσι, τὰς ἀλη-
θέας καὶ ἀληθεῖς, ὦ ἀληθέες καὶ ὦ ἀληθεῖς.

τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος καὶ τείχους, τῷ τείχεϊ καὶ
τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε καὶ τείχη, τοῖν
τειχέοιν καὶ τειχοῖν, ὦ τείχεε καὶ ὦ τείχη. τὰ τείχεα
καὶ τείχη, τῶν τειχέων καὶ τειχῶν, τοῖς τείχεσι. τὰ
τείχεα καὶ τείχη. ὦ τείχεα καὶ ὦ τείχη.

τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς, τῷ ἀληθέϊ
καὶ ἀληθεῖ, τὸ ἀληθὲς, ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε καὶ ἀλη
θῆ. τοῖν ἀληθέοιν καὶ ληθοῖν ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ τὰ
ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν. τοῖς ἀλη
θέσι, τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ.

linis et fœmininis, et neutris, uidelicet in ης per η desinentium masculinorum et fœmininorũ, et in ες aut in ος desinentium neutrorum, quorum genitiuus cum per ηος inæquisyllabicus sit, in ους æquisyllabicè facit contractum.

Demosthenes demosthenis et demosthenis, Demostheni et demostheni, demosthenem et demosthenem, ò demosthenes et demosthenes. Dual. Demosthenes et demosthenes demosthenum et sthenum et ibus et ibus, ò demosthenes et ò demosthenes. Plural. Demosthenes et demosthenes, demosthenũ et demosthenum, demosthenibus, demosthenes et demosthenes, ò demosthenes et demesthenes.

Vera ueræ, et ueræ ueræ et ueræ, ueram et ueram, ò uera et ò uera. Dual. ueræ et ueræ, uerarum et uerarum et ueris et ueris, ò ueræ et ò ueræ. Plural. ueræ et ueræ, uerarum et uerarum, ueris ueras et ueras, ò ueræ et ò ueræ.

Murus muri e t muri, muro & muro, murum, ò mure. Dual. muri et muri, murorum et murorum, et muris et muris, ò muri et muri. Plural. muri et muri, murorum et murorum, muris, muros et muros, ò muri et ò muri.

Verum ueri et ueri, uero et uero, uerum, ò uerum. Dualis, uera et uera uerorum et uerorum, ueris et ueris, ò uera et uera. Pluralis, uera et uera, uerorum et uerorum ueris, uera et uera, ò uera et uera.

σημείωσαι ὅτι τὸ ε, καὶ τὸ ο, καὶ αὐ πάλιν τὸ ο καὶ τὸ ε, εἰς τὴν ου, δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ε, καὶ ι, εἰς τὴν ει δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ α, ἐὰν μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν, εἰς η, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει, δίφθογγον, ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ εἰς η, τὰ δύο εε, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, εἰς η, ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας καὶ κλητικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει δίφθογγον τὸ ε, καὶ οι δίφθογγος, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ ω, μέγα, εἰς ω μέγα.

δευτέρα κλίσις.

δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ις, διὰ τοῦ ι, ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. καὶ τῶν εἰς ι, ληγόντων οὐδετέρων, ὧν ἡ κοινὴ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ιος, περισσύλλαβος οὖσα, ἰωνικά τε ποιεῖ καὶ ἀττικά, καὶ ἐφ᾿ ὧν δύναται πλείστων συναιρεῖται.

ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς, τῷ ὄφιϊ καὶ ὄφι, καὶ ὄφεϊ καὶ ὄφει. τὸν ὄφιν μόνως, ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις. τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε, τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὄφεων, ὦ ὄφιε καὶ ὄφεε. οἱ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις, τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφεων, τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι, τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις καὶ ὄφεας καὶ ὄφεις, ὦ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις.

ἡ πόλις τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς, τῇ πόλιϊ καὶ πόλι καὶ πολέϊ καὶ πόλει, τὴν πόλιν μόνως, ὦ πόλι καὶ ὦ πόλις. τὼ πόλιε καὶ πόλεε, ταῖν πολίοιν καὶ πολέοιν καὶ πο-

Nota quòd ε *et* ο, *et contrà* ο *et* ε *in* ου *diphthongum miscentur*, ε *et* ι *in* ει *diphthongum*, ε *et* α *in accusatiuo singularium in* η, *in accusatiuo pluralium in* ει *diphthongum*. *In neutris autem in* η, *Duo* εε *in nominatiuo et accusatiuo dualium in* η, *in nominatiuo uerò et uocatiuo pluralium in* ει *diphthongum*; ε *et* οι *diphthongus in* οι *diphthongum*, ε *et* ω *magnum in* ω *magnum*.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio contractorum est in masculinis et fœmininis et neutris, uidelicet in ις *per* ι *desinentium masculinorum et fœmininorum, et in* ι *desinentium neutrorum, quorum communis genitiuus cum per purum* ιος *sit inæquisyllabus, tum Ionica tum Attica facit, et in quibus potest casibus contrahitur.*

Serpens serpentis cõmuniter, et serpentis Ionicè et serpentis Atticè, serpenti et serpenti et serpenti et pẽti, serpentem tantum, ò serpens et ò serpens. Dual. pentes et pentes, pentibus et pentium, entibus et entibus, ò entes et entes. Plu. serpentes et pentes et pentes et entes, pentium et entium et entium, entibus et entibus, entes et entes et entes et entes, ò pentes et entes et tes et tes.

Vrbs urbis communiter, et urbis Ionicè, et urbis Atticè, urbi et urbi et urbi et urbi, urbem tantum, ò urbs et ò urbs. Dual. urbes et urbes, urbium et urbium et ur-

λεφν, ὦ πόλι καὶ πόλεε. αἱ ὦ πόλιες καὶ πόλις, καὶ πόλεες καὶ πόλεις, τῶν πολίων καὶ πολέων καὶ πόλεων, ταῖς πόλισι καὶ πόλεσι, τὰς πόλιας καὶ πόλις καὶ πόλεας καὶ πόλεις, ὦ πόλιες καὶ ὦ πόλις, καὶ ὦ πόλεες καὶ ὦ πόλεις.

τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπιος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς, τῷ σινήπιϊ καὶ σινήπι καὶ σινήπιϊ καὶ σινήπει, τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε καὶ σινήπεε, τοῖν σινηπίοιν καὶ σινηπέοιν καὶ σινήπεῳν, ὦ σινήπιε καὶ ὦ σινήπεε. τὰ σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη, τῶν σινηπίων καὶ σινηπέων καὶ σινήπεων, τοῖς σινήπισι καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη, ὦ σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη.

σημείωσαι ὅτι τὰ ὧδε δεχόμενα ἀττικὰ συναίρεσιν οὐκ ὧδε δέχονται, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν ἑνικῶν, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὅλως καὶ ἀνάπαλιν. τὰ δύο ι, εἰς ι, μακρὸν κιρνᾶται τὸ ι, καὶ ε, εἰς ι μακρὸν, τὸ ι, καὶ α, εἰς ι, μακρόν. τρίτη κλίσις.

τρίτη κλίσις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς δηλονότι τῶν εἰς ευς ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἃ κοινῶς διὰ τοῦ εος κλινόμενα, ἰωνικά τε ποιεῖ καὶ ἀττικὰ, καὶ ἐφ᾽ ὧν δύνανται πλῶσεων, εἰς ἰσοσυλλαβίαν συναιρεῖται.

ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς, τῷ βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα, ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε καὶ βασιλῆε, τοῖν βασιλέοιν καὶ βασιλήοιν, ὦ βασιλέε καὶ

bium et urbibus et urbibus et bibus, ò urbes et urbes. Plural. urbes et urbes et urbes et urbes, urbium et urbium et urbium, urbibus, urbes et urbes et urbes et urbes ò urbes et urbes, urbes et urbes.

Sinapis sinapis communiter, sinapis Ionicè, et sinapis Atticè, sinapi et sinapi et sinapi et sinapi, sinapim, ò sinapis. Dual. sinapes et sinapes, sinapium et sinapium et sinapium et sinapibus et sinapibus et sinapibus, ò sinapes et sinapes. Plural. sinapes et sinapes et sinapes et sinapes, et sinapium et sinapium et sinapium, sinapibus et sinapibus, sinapes et sinapes et sinapes et sinapes, ò sinapes et sinapes et sinapes et sinapes.

Nota quòd recepta Attica, synæresim non suscipiunt neque in genitiuis singularium, neque in Genitiuis pluralium, neque in dualibus omnino, et contrà. Duo ιι in ι longum miscentur, ι et ε in ι longum, ι et α in ι longum. Tertia declinatio.

Tertia declinatio est in masculinis, uidelicet in ευς desinentium nominum masculi. quæ cõmuniter per εος declinata, tum Ionica faciunt, tum Attica, et in quib. possunt casib. i æqualitatẽ syllab. cõtrahũtur.

Rex regis communiter, et regis Ionicè, et regis Atticè, regi et regi et regi, regem et regem, ò rex et ò rex. Dual. reges et reges, regum et regum, regibus et regibus, ò reges et

ὦ βασιλῆε. οἱ βασιλέες καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες, τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλέας καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆας, ὦ βασιλέες καὶ ὦ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες.

σημείωσαι περὶ ταύτης τῆς κλίσεως τῶν συνῃρημένων κλίσεων, ὅτι τῶν εἰς ευς, ληγόντων ἡ αἰτιατικὴ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλικοῖς, δηλονότι τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ους, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ἡ λητώ, τῆς λητόος καὶ λητοῦς. τῇ λητόϊ καὶ λητοῖ, τὴν λητόα καὶ λητώ, ὦ λητοῖ. τὼ λητώ τοῖν λητοῖν ὦ λητώ. αἱ λητοὶ τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς ὦ λητοί.

ἡ αἰδὼς τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῇ αἰδόϊ καὶ αἰδοῖ, τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ, ὦ αἰδοῖ. τὼ αἰδώ, τοῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδώ. αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοῦς, ὦ αἰδοί.

σημείωσαι, ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων, ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ἀσυναίρετος οὖσα, καθόλου ἐν τούτοις ὁμοία ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλίσει τῶν ἀσυναιρέτων.

τὰ δύο οο, εἰς τὴν ου, δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ο καὶ ι, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ο, καὶ α, ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν εἰς ω μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι τῶν ἄλλων

reges. Plural. reges et reges et reges regum et regum, regibus, reges et reges, et reges, ò reges ò reges et ò reges.

Nota in hac declinatione contractarum declinationum, quòd in ῶς desinentium accusatiuus synæresim non suscipit.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio contractorum est in Fœmininis, uidelicet in ω et in ως per ω magnum desinentium fœmininorum acutitonorum, quorum genitiuus cum per ους inæquisyllabus sit, in ους æquisyllabicè facit contractum.

Latona latonæ et latonæ, latonæ et latonæ, latenam et latonam, ò latona. Dual. latonæ latonarum et latonis, ò latonæ. Plural. latonæ latonarum latonis, latonas, ò latonæ.

Pudor pudoris et pudoris, pudori et pudori, pudorem et pudorem, ò pudor. Dual. pudores pudorum et pudoribus, ò pudores. Plur. pudcres pudorum pudoribus pudores, ò pudores.

Nota quòd quarta declinatio contractorum in dualibus et pluralibus, cum sit incontracta, per omnia in his similis est quartæ declinationis incontractorum.

Duo oo in ου diphthongum miscentur, ο et ι in οι diphthongum, ο et ω in accusatiuo quidem singularium in ω magnum, in accusatiuo uero pluralium, puta aliorum

ὀνομάτων, εἰς ου, δίφθογγον, οἷον βόας βοῦς.

πέμπτη κλίσις.

πέμπτη κλίσις. τῶν συνῃρημένων, ἐστὶν ἐν τοῖς οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ας, καθαρὸν, ἢ εἰς ρας, ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ κοινῶς διὰ τοῦ ατος, καὶ ἰωνικῶς διὰ τοῦ αος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ως, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς καὶ κρέως ἀττικῶς, τῷ κρέατι καὶ κρέαϊ, καὶ κρέα, τὸ κρέας, ὦ κρέας. τὼ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα, τοῖν κρεάτοιν καὶ κρεάοιν καὶ κρεῶν, ὦ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα. τὰ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα, τῶν κρεάτων καὶ κρεάων καὶ κρεῶν, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα.

τὸ κέρας τοῦ κέρατος καὶ κέραος καὶ κέρως, τῷ κέρατι καὶ κέραϊ καὶ κέρα. τὸ κέρος, καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως.

τὸ α, καὶ τὸ ο, εἰς ω, κιρνᾶται, τὸ α, καὶ τὸ ι, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ε, εἰς α, μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ οι, δίφθογγος. εἰς ω, καὶ τὸ ι. προσγράφεται, τὰ δύο αα, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ω, εἰς ω μέγα.

σημείωσαι, ὅτι καὶ ἄλλα ὀνόματα ὧδε τινῶν πτώσεων συναιρεῖται. διὸ ἰστέον ὅτι τὸ υ, καὶ τὸ ε, εἰς υ, κιρνᾶται. οἷον βόρυες βόρυς, τὸ υ, καὶ α, εἰς υ, οἷον βόρυας βόρυς τὸ ο, καὶ ε, εἰς ου, οἷον βόες καὶ βοῦς. τὸ ο, καὶ α, εἰς ου, οἷον βόας βοῦς βόα βοῶ.

ἰστέον ὅτι ὧδε τοῖς πληθυντικοῖς πᾶσιν ὁ συναίρεσις γίνεται, ἃ καθαρεύουσι τὰ τελικὰ φωνήεντα, πλὴν τῆς γενικῆς. αὕτη γὰρ τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν ἀκολουθεῖ, οἷον πήχεως, πηχέων.

καὶ ὧδε

nominum, in ου diphthongum, ut boues boues.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio contractorum est in neutris, uidelicet in ας purum aut in ρας desinentium, quorum genitiuus cōmuniter per ατος, et ionicè per αος, cum inæquisyllabus sit, in ως æquisyllabicè facit contractum.

Caro carnis communiter, et carnis ionicè, et carnis atticè, carni et carni et carni, carnem, ò caro. Dual. carnes et carnes et carnes, carnium et carnium et carnium, carnibus et carnibus et carnibus, ò carnes et carnes et carnes. Plu. carnes et carnes et carnes, carnium et carniū et niū, carnibus carnes et nes et nes, ò carnes et carnes et carnes.

Cornu cornu et cornu et cornu, cornu et cornu, et cornu, cornu, et reliqua similiter.

α et ο in ω miscentur, α et ι in α longum, α et ε in α longum, α et οι diphthongus in ω, et ι subscribitur, duo αα in α longum, α et ω in ω magnum.

Nota quòd et alia nomina in quibusdam casibus contrahuntur. Ideo sciendum quòd υ et ι in υ miscentur, ut botri botri, υ et α in υ, ut botros botros, ο et ε in ου, ut boues et boues, ο et α in ου, ut boues boues, bouem bouem.

Sciendum quòd in pluralibus omnibus synæresis fit, si puræ sint postremæ uocales, præter genitiuum. Ipse enim genitiuum singularium sequitur, ut cubiti cubitorum.

καὶ ἔστι τῆς τετάρτης κλίσεως, τὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ος, ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι συναιρεῖται, οἷον ὁ νόος νοῦς, νόου νοῦ, νόῳ νῷ, νόον νοῦν, νόε νοῦ. τὼ νόω νὼ, νόοιν νοῖν, νόω νώ. οἱ νόοι νοῖ, νόων νῶν, νόοις νοῖς, νόους νοῦς, νόοι νοῖ/ καθαρὸν δέ ἐστι, τὸ μὴ ἔχον ὄπισθε σύμφωνον.

τὰ βραχέα φωνήεντα τὸ ε, καὶ τὸ ο, πρὸ μακροῦ γράμματος ἢ διφθόγγου συναιρούμενα, εἰς αὐτὸ μακρὸν ἐπαγόμενον συναιρεῖται.

ἔτι πᾶν δίχρονον πρὸ μακροῦ μετὰ γράμματος ἢ διφθόγγου εἰς αὐτὸ τὸ μακρὸν συναιρεῖται. πρὸ οὑτινοσοῦν δὲ ἄλλου, εἰς ἑαυτό.

μακροῦ φωνήεντος προηγουμένου, ὁποῖον ἂν ᾖ τὸ ἐπιφερόμενον, οὐδέποτε συναίρεσις γίνεται. γίνεται δὲ, ἢ ἐκ δύο βραχέων, ἢ ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ, ἀεὶ δὲ εἰς μακρόν. γίνεται δὲ οὕτως.

ου	ου	ου	η. ει.		η	α	ω	ου	ει	οι
εο	οε	οο	εε.		εα	αε	οα	αο	εει	οει

καὶ ὁμοίως ἐν τοῖς ἄλλοις.

περὶ ῥήματος.

τί ἐστι ῥῆμα; μέρος λόγου ἄπτωτον. ἐνέργειαν ἢ πάθος σημαῖνον.

πόσαι καταλήξεις τῶν ῥημάτων; τρεῖς, εἰς ω, βαρύτονον, οἷον τύπτω, εἰς ω, περισπώμενον, οἷον γελῶ, εἰς μι, οἷον τίθημι.

πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι; ὀκτὼ, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, πρόσωπα, χρόνοι, καὶ συζυγίαι.

πόσαι ἐγκλίσεις; πέντε, ὁριστικὴ, προστακτικὴ, εὐ-

Et in quarta declinatione purum habentia os in omnibus casibus contrahuntur, ut mens mens mentis mentis, menti menti, tem tem, ò mens mens. Du. mentes tes. tium tium et tibus tibus, ò tes tes. Plur. tes, tes, tium tium, tibus tibus, tes tes, ò mentes mentes. Purum uerò est, quod non habet post sese consonantem.

Breues uocales ε et ο ante longam literam uel diphthongum, si contrahantur in longam adductam contrahuntur.

Omnis item anceps ante longam literam aut diphthongum in longam contrahitur, ante quancunque autem aliam, in se ipsam.

Longa uocali praecedente, qualiscunque sit insequens, nunquàm synaeresis fit, fit autem aut ex duabus breuibus, aut ex breui et longa, semper uero in longam, fit autem hoc pacto.

ȣ ȣ ȣ η. ει. η ᾳ ω ȣ ει οι

εο οε οο ει. εα αι οα αο ει οι

et similiter in aliis.

De Verbo.

Quid est uerbum? est pars orationis quae est sine casu, actionem aut passionem significans.

Quot sunt terminationes uerborum? tres, in ω grauitonum, ut percutio, in ῶ circunflexum, ut rideo, in mi, ut pono.

Quot accipiunt uerbo? octo, species, figura, numeri, modi, genera, personae, tempora, et coniugationes.

Quo modi? quinq;, indicatiuus, imperatiuus, opta-

ὦ βασιλῆε. αἱ βασιλέες καὶ βασιλέας καὶ βασιλῆες, τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλέας καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆας, ὦ βασιλέες καὶ ὦ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες.

σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσεως τῶν συνῃρημένων κλίσεων, ὅτι τῶν εἰς ευς, ληγόντων ἡ αἰτιατικὴ συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλυκοῖς, δηλονότι τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ους, ἰσοσύλλαβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ἡ λητὼ, τῆς λητόος καὶ λητοῦς. τῇ λητόϊ καὶ λητοῖ, τὴν λητόα καὶ λητὼ, ὦ λητοῖ. τὼ λητὼ τοῖν λητοῖν ὦ λητώ. αἱ λητοὶ τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς ὦ λητοί.

ἡ αἰδὼς τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῇ αἰδόϊ καὶ αἰδοῖ, τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ, ὦ αἰδοῖ. τὼ αἰδὼ, τοῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδώ. αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοῦς, ὦ αἰδοί.

σημείωσαι, ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων, ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ἀσυναίρετος οὖσα, καθόλου ἐν τούτοις ὁμοία ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλίσει τῶν ἀσυναιρέτων.

τὰ δύο οο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ο καὶ ι, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ο, καὶ α, ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν εἰς ω μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι τῶν ἄλλων

rege.

ninis,

lia.
rfectum
urum.
norum,
in mi.
d effer-
futuro
bo ſcri-

, aut χ,
ut dico

futuro
m.
et in
fin-

λ, μ,
habet,
o, tollo
breuem

uturo α
dio au-
aut α

antem

νικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ης, διὰ τοῦ η, λεγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων, καὶ τῶν εἰς ον, ἢ εἰς ος, λεγόντων οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος, περιττοσύλλαβος οὖσα, εἰς οις, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος καὶ δημοσθένους τῷ δημοσθένεϊ καὶ δημοσθένει, τὸν δημοσθένεα, καὶ σθένη, ὦ δημόσθενες καὶ ὦ σθένης. τὼ σθένεε καὶ δημοσθένη, τοῖν μοσθενέοιν καὶ μοσθενοῖν, ὦ δημοσθένεε καὶ ὦ δημοσθένη. οἱ δημοσθένεες καὶ δημοσθένεις, τῶν δημοσθενέων καὶ μοσθενῶν, τοῖς δημοσθένεσι, τοὺς δημοσθένεας καὶ δημοσθένεις, ὦ δημοσθένεες καὶ ὦ δημοσθένεις.

ἡ ἀληθὴς, τῆς ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς, τῇ ἀληθέϊ καὶ ἀληθεῖ, τὴν ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ ἀληθής. τὰ ἀληθέε καὶ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθέοιν καὶ ἀληθοῖν, ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ. αἱ ἀληθέες καὶ ἀληθεῖς τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν, ταῖς ἀληθέσι, τὰς ἀληθέας καὶ ἀληθεῖς, ὦ ἀληθέες καὶ ὦ ἀληθεῖς.

τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος καὶ τείχους, τῷ τείχεϊ καὶ τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. τὼ τείχεε καὶ τείχη, τοῖν τειχέοιν καὶ τειχοῖν, ὦ τείχεε καὶ ὦ τείχη. τὰ τείχεα καὶ τείχη, τῶν τειχέων καὶ τειχῶν, τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα καὶ τείχη. ὦ τείχεα καὶ ὦ τείχη.

τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς, τῷ ἀληθέϊ καὶ ἀληθεῖ, τὸ ἀληθὲς, ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε καὶ ἀληθῆ. τοῖν ἀληθέοιν καὶ ληθοῖν ὦ ἀληθέε καὶ ὦ ἀληθῆ τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, τῶν ἀληθέων καὶ ἀληθῶν. τοῖς ἀληθέσι, τὰ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ, ὦ ἀληθέα καὶ ἀληθῆ.

linis et fœmininis, et neutris, uidelicet in ης per η desinentium masculinorum et fœmininorũ, et in ες aut in os desinentium neutrorum, quorum genitiuus cum per νος inæquisyllabicus sit, in ους æquisyllabicè facit contractum.

Demosthenes demosthenis et demosthenis, Demostheni et demostheni, demosthenem et demosthenem, ò demosthenes et demosthenes. Dual. Demosthenes et demosthenes demosthenum et sthenum et ibus et ibus, ò demosthenes et ò demosthenes. Plural. Demosthenes et demosthenes, demosthenũ et demosthenum, demosthenibus, demosthenes et demosthenes, ò demosthenes et demesthenes.

Vera ueræ, et ueræ u, uerǣ et ueræ, ueram et ueram, ò uera et ò uera. Dual. uerǣ et ueræ, uerarum et uerarum et ueris et ueris, ò ueræ et ò ueræ. Plural. ueræ et ueræ, uerarum et uerarum, ueris ueras et ueras, ò ueræ et ò ueræ.

Murus muri et muri, muro & muro, murum, ò mure. Dual. muri et muri, murorum et murorum, et muris et muris, ò muri et muri. Plural. muri et muri, murorum et murorum, muris, muros et muros, ò muri et ò muri.

Verum ueri et ueri, uero et uero, uerum, ò uerum. Dualis, uera et uera uerorum et uerorum, ueris et ueris, ò uera et uera. Pluralis, uera et uera, uerorum et uerorum ueris, uera et uera, ò uera et uera.

σημείωσαι ὅτι τὸ ε, καὶ τὸ ο, καὶ αὖθις πάλιν τὸ ε καὶ τὸ ε, εἰς τὴν ου, δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ε, καὶ ι, εἰς τὴν ει δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ α, ἐὰν μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν, εἰς η, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει, δίφθογγον, ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ εἰς η, τὰ δύο εε, ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, εἰς η, ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας καὶ κλητικῆς τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν ει δίφθογγον τὸ ε, καὶ οι δίφθογγος, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ε, καὶ τὸ ω, μέγα, εἰς ω μέγα.

δευτέρα κλίσις.

δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ις, διὰ τοῦ ι, ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. καὶ τῶν εἰς ι, ληγόντων οὐδετέρων, ὧν ἡ κοινὴ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ιος, περιττοσύλλαβος οὖσα, ἰωνικάς τε ποιεῖ καὶ ἀττικάς, καὶ ἐφ᾽ ὧν δύναται πλείστων συναιρεῖται.

ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς, τῷ ὄφιϊ καὶ ὄφι, καὶ ὄφεϊ καὶ ὄφει. τὸν ὄφιν μόνως, ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις. τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε, τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὀφεῷν, ὦ ὄφιε καὶ ὄφεε. οἱ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις, τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφεῶν, τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι, τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις καὶ ὄφεας καὶ ὄφεις, ὦ ὄφιες καὶ ὄφις καὶ ὄφεες καὶ ὄφεις.

ἡ πόλις τῆς πόλιος κοινῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶς, τῇ πόλιϊ καὶ πόλι καὶ πόλεϊ καὶ πόλει, τὴν πόλιν μόνως, ὦ πόλι καὶ ὦ πόλις. τὰ πόλιε καὶ πόλεε, ταῖν πολίοιν καὶ πολέοιν καὶ πο-

Nota quòd ε et o, et contrà o et ε in ου diphthongum miscentur, ε et ι in ει diphthongum, ε et α in accusatiuo singularium in η, in accusatiuo pluralium in ει diphthongum. In neutris autem in η, Duo εε in nominatiuo et accusatiuo dualium in η, in nominatiuo uerò et uocatiuo pluralium in ει diphthongum; ε et οι diphthongus in οι diphthongum, ε et ω magnum in ω magnum.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio contractorum est in masculinis et fœmininis et neutris, uidelicet in ις per ι desinentium masculinorum et fœmininorum, et in ι desinentium neutrorum, quorum communis genitiuus cum per purum ιος fit imæquisyllabus, tum Ionica tum Attica facit, et in quibus potest casibus contrahitur.

Serpens serpentis cōmuniter, et serpentis Ionicè et serpentis Atticè, serpenti et serpenti et serpenti et pēti, serpentem tantum, ò serpens et ò serpens. Dual. pentes et pentes, pentibus et pentium, entibus et entibus, ò entes et entes. Plu. serpentes et pentes et pentes et entes, pentium et entium et entium, entibus et entibus, entes et entes et entes et entes, ò pentes et entes et tes et tes.

Vrbs urbis communiter, et urbis Ionicè, et urbis Atticè, urbi et urbi et urbi et urbi, urbem tantum, ò urbs et ò urbs. Dual. urbes et urbes, urbium et urbium et ur-

λεῳν, ὦ πόλιε καὶ πόλεε. αἱ πόλιες καὶ πόλις, καὶ πόλεες καὶ πόλεις, τῶν πολίων καὶ πολέων καὶ πόλεων, ταῖς πόλισι καὶ πόλεσι, τὰς πόλιας καὶ πόλις καὶ πόλεας καὶ πόλεις, ὦ πόλιες καὶ ὦ πόλις, καὶ ὦ πόλεες καὶ ὦ πόλεις.

τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπιος κοινῶς, καὶ σινήπιος ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶς, τῷ σινήπιϊ καὶ σινήπι καὶ σινήπεϊ καὶ σινήπει, τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε καὶ σινήπεε, τοῖν σινηπίοιν καὶ σινηπέοιν καὶ σινηπέῳν, ὦ σινήπιε καὶ ὦ σινήπεε. τὰ σινήπια καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη, τῶν σινηπίων καὶ σινηπέων καὶ σινήπεων, τοῖς σινήπισι καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη, ὦ σινήπια καὶ σινήπη, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη.

σημείωσαι ὅτι τὰ ἐνδεχόμενα ἀττικὰ συναίρεσιν οὐκ ἐνδέχονται, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν ἑνικῶν, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὅλως καὶ ἀνάπαλιν. τὰ δύο ι, εἰς ι, μακρὸν κιρνᾶται· τὸ ι, καὶ ε, εἰς ι μακρόν, τὸ ι, καὶ α, εἰς ι, μακρόν.

τρίτη κλίσις.

τρίτη κλίσις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς δηλονότι τῶν εἰς ευς ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἃ κοινῶς διὰ τοῦ εος κλινόμενα, ἰωνικά τε ποιεῖ καὶ ἀττικά, καὶ ἐφ' ὧν δύναται πτώσεων, εἰς ἰσοσυλλαβίαν συντηρεῖται.

ὁ βασιλεὺς τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς, τῷ βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ καὶ βασιλῆϊ, τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα, ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεύς. τὼ βασιλέε καὶ βασιλῆε, τοῖν βασιλέοιν καὶ βασιλήοιν, ὦ βασιλέε καὶ

bium et urbibus et urbibus et bibus, ò urbes et urbes. Plural. *urbes et urbes et urbes et urbes, urbium et urbium et urbium, urbibus, urbes et urbes et urbes et urbes ò urbes et urbes, urbes et urbes.*

Sinapis ſinapis communiter, ſinapis Ionicè, et ſinapis Atticè, *ſinapi et ſinapi et ſinapi et ſinapi, ſinapim, ò ſinapis.* Dual. *ſinapes et ſinapes, ſinapium et ſinapium et ſinapium et ſinapibus et ſinapibus et ſinapibus, ò ſinapes et ſinapes.* Plural. *ſinapes et ſinapes et ſinapes et ſinapes, et ſinapium et ſinapium et ſinapium, ſinapibus et ſinapibus, ſinapes et ſinapes et ſinapes et ſinapes, ò ſinapes et ſinapes et ſinapes et ſinapes.*

Nota quòd recepta Attica, *ſynæreſim non ſuſcipiunt neque in genitiuis ſingularium, neque in* Genitiuis *pluralium, neque in dualibus omnino, et contrà.* Duo ιι *in ι longum miſcentur, ι et ι in ι longum, ι et α in ι longum.* Tertia declinatio.

Tertia declinatio eſt in maſculinis, uidelicet in ϐυς *deſinentium nominum maſculi. quæ cõmuniter per* ιος *declinata, tum* Ionica *faciunt, tum* Attica, *et in quib. poſſunt caſib. ĩ æqualitatẽ ſyllab. cõtrahũtur.*

Rex *regis communiter, et regis* Ionicè, *et regis* Atticè, *regi et regi et regi, regem et regem, ò rex et ò rex.* Dual. *reges et reges, regum et regum, regibus et regibus, ò reges et*

ὦ βασιλῆε. οἱ βασιλέες καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες, τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλέας καὶ βασιλεῖς καὶ βασιλῆας, ὦ βασιλέες καὶ ὦ βασιλεῖς καὶ βασιλῆες.

σημείωσαι ὥδε ταύτης τῆς κλίσεως τῶν συνῃρημένων κλίσεων, ὅτι τῶν εἰς ευς, ληγόντων ἡ αἰτιατικὴ συναίρεσιν οὐκ ὥδε δέχεται.

τετάρτη κλίσις.

τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλικοῖς, δηλονότι τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως, διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων θηλυκῶν ὀξυτόνων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ους, ἰσοσύλλαβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

ἡ λητὼ, τῆς λητόος καὶ λητοῦς. τῇ λητόϊ καὶ λητοῖ, τὴν λητόα καὶ λητὼ, ὦ λητοῖ. τὼ λητὼ τοῖν λητοῖν ὦ λητώ. αἱ λητοὶ τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς ὦ λητοί.

ἡ αἰδὼς τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς, τῇ αἰδόϊ καὶ αἰδοῖ, τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ, ὦ αἰδοῖ. τὼ αἰδὼ, τοῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδώ. αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοῦς, ὦ αἰδοί.

σημείωσαι, ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων, ὥδε τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ἀσυναίρετος οὖσα, καθόλου ἐν τούτοις ὁμοία ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλίσει τῶν ἀσυναιρέτων.

τὰ δύο οο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ο καὶ ι, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ο, καὶ α, ὥδε μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν εἰς ω μέγα, ὥδε δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι τῶν ἄλλων

 24

reges. Plural. reges et reges et reges regum et regum, regibus, reges et reges, et reges, ò reges ò reges et ò reges.

Nota in hac declinatione contractarum declinationum, quòd in έως desinentium accusatiuus synæresim non suscipit.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio contractorum est in Fœmininis, uidelicet in ω et in ως per ω magnum desinentium fœmininorum acutitonorum, quorum genitiuus cum per οος inæquisyllabus sit, in ους æquisyllabicè facit contractum.

Latona latonæ et latonæ, latonæ et latonæ, latonam et latonam, ò latona. Dual. latonæ latonarum et latonis, ò latonæ. Plural. latonæ latonarum latonis, latonas, ò latonæ.

Pudor pudoris et pudoris, pudori et pudori, pudorem et pudorem, ò pudor. Dual. pudores pudorum et pudoribus, ò pudores. Plur. pudores pudorum pudoribus pudores, ò pudores.

Nota quòd quarta declinatio contractorum in dualibus et pluralibus, cum sit incontracta, per omnia in his similis est quartæ declinationis incontractorum.

Duo oo in ου diphthongum miscentur, ο et ι in οι diphthongum, ο et α in accusatiuo quidem singularium in ω magnum, in accusatiuo uero pluralium, puta aliorum

ὀνομάτων, εἰς ου, δίφθογγον, οἷον βόας βοῦς.

πέμπτη κλίσις.

πέμπτη κλίσις. τῶν συνῃρημένων, ἐστὶν ἐν τοῖς οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ας, καθαρὸν, ἢ εἰς ρας λη γόντων, ὧν ἡ γενικὴ κοινῶς διὰ τοῦ ατος, καὶ ἰωνικῶς διὰ τοῦ αος, περιττοσύλλαβος οὖσα εἰς ως, ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον.

τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς καὶ κρέως ἀττικῶς, τῷ κρέατι καὶ κρέαϊ, καὶ κρέᾳ, τὸ κρέας, ὦ κρέας. τὼ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα, τοῖν κρεάτοιν καὶ κρεάοιν καὶ κρεῷν, ὦ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα. τὰ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα, τῶν κρεάτων καὶ κρεάων καὶ κρεῶν, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα.

τὸ κέρας τοῦ κέρατος καὶ κέραος καὶ κέρως, τῷ κέρατι καὶ κέραϊ καὶ κέρᾳ. τὸ κέρας, καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως.

τὸ α, καὶ τὸ ο, εἰς ω, κιρνᾶται, τὸ α, καὶ τὸ ι, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ε, εἰς α, μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ οι, δίφθογγος εἰς ω, καὶ τὸ ι. προσγράφεται, τὰ δύο αα, εἰς α μακρὸν, τὸ α, καὶ τὸ ω, εἰς ω μέγα.

σημείωσαι, ὅτι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἐπὶ τινῶν πτώσεων συναιρεῖται. διὸ ἰστέον ὅτι τὸ υ, καὶ τὸ ε, εἰς υ, κιρνᾶται. οἷον βότρυες βότρυς, τὸ υ, καὶ α, εἰς υ, οἷον βότρυας βότρυς τὸ ο, καὶ ε, εἰς ου, οἷον βόες καὶ βοῦς. τὸ ο, καὶ α, εἰς ου, οἷον βόας βοῦς βόα βοῦ.

ἰστέον ὅτι ἐπὶ τοῖς πληθυντικοῖς πᾶσιν ὁ συναίρεσις γίνεται, εἰ καθαρεύουσι τὰ τελικὰ φωνήεντα, πλὴν τῆς γενικῆς. αὕτη γὰρ τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν ἀκολουθεῖ, οἷον πήχεως, πήχεων.

καὶ ἐπὶ

nominum, in ου diphthongum, ut boues boues.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio contractorum est in neutris, uidelicet in ας purum aut in ρας desinentium, quorum genitiuus cõmuniter per ατος, et ionicè per αος, cum inæquisyllabus sit, in ως æquisyllabicè facit contractum.

Caro carnis communiter, et carnis ionicè, et carnis atticè, carni et carni et carni, carnem, ò caro. Dual. carnes et carnes et carnes, carnium et carnium et carnium, carnibus et carnibus et carnibus, ò carnes et carnes et carnes. Plu. carnes et carnes et carnes, carnium et carniũ et niũ, carnibus carnes et nes et nes, ò carnes et carnes et carnes.

Cornu cornu et cornu et cornu, cornu et cornu, et cornu, cornu, et reliqua similiter.

α et ο in ω miscentur, α et ι in α longum, α et ε in α longum, α et οι diphthongus in ω, et ι subscribitur, duo αα in α longum, α et ω in ω magnum.

Nota quòd et alia nomina in quibusdam casibus contrahuntur. Ideo sciendum quòd υ et ε in υ miscentur, ut botri botri, υ et α in υ, ut botros botros, ο et ε in ου, ut boues et boues, ο et α in ου, ut boues boues, bouem bouem.

Sciendum quòd in pluralibus omnibus synæresis fit, si puræ sint postremæ uocales, præter genitiuum. Ipse enim genitiuum singularium sequitur, ut cubiti cubitorum.

καὶ ἰδὶ τῆς τετάρτης κλίσεως, τὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ος, ἐν πάσαις ταῖς πλώσεσι συναιρεῖται, οἷον ὁ νόος νοῦς, νόου νοῦ, νόῳ νῷ, νόον νοῦν, νόε νοῦ. τὼ νόω νὼ, νόοιν νοῖν, νόω νώ. οἱ νόοι νοῖ, νόων νῶν, νόοις νοῖς, νόους νοῦς, νόοι νοῖ/ καθαρὸν δ᾽ ἐστὶ, τὸ μὴ ἔχον ὅπιθε σύμφωνον.

τὰ βραχέα φωνήεντα τὸ ε, καὶ τὸ ο, πρὸ μακροῦ γράμματος. ἢ διφθόγγου συναιρούμενα, εἰς αὐτὸ μακρὸν ἐπαγόμενον συναιρεῖται.

ἔτι πᾶν δίχρονον πρὸ μακροῦ μετὰ γράμματος ἢ διφθόγγου εἰς αὐτὸ τὸ μακρὸν συναιρεῖται. πρὸ οὔπιοσοῦν ἢ ἄλλου, εἰς ἑαυτό.

μακροῦ φωνήεντος προηγουμένου, ὁποῖον ἂν ᾖ τὸ ἰδὶ φερόμενον, οὐδέποτε συναίρεσις γίνεται. γίνεται δὲ, ἢ ἐκ δύο βραχέων, ἢ ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ, ἀεὶ δὲ εἰς μακρόν. γίνεται δὲ οὕτως.

ου ου ου η. ει. η α ω ου ει οι
εο οε οο ει. εα αϊ οα αο εϊ οϊ
καὶ ὁμοίως ἐν τοῖς ἄλλοις.

περὶ ῥήματος.

τί ἐστι ῥῆμα; μέρος λόγου ἄπτωτον. ἐνέργειαν ἢ πάθος σημαῖνον.

πόσαι καταλήξεις τῶν ῥημάτων; τρεῖς, εἰς ω, βαρύτονον, οἷον τύπτω, εἰς ω, περισπώμενον, οἷον γελῶ, εἰς μι, οἷον τίθημι.

πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι; ὀκτὼ, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, πρόσωπα, χρόνοι, καὶ συζυγίαι.

πόσαι ἐγκλίσεις; πέντε, ὁριστική, προστακτική, εὐ

Et in quarta declinatione purum habentia os in omnibus casibus contrahuntur, ut mens mens mentis mentis, menti menti, tem tem, ò mens mens. Du. mentes tes. tium tium et tibus tibus, ò tes tes. Plur. tes, tes, tium tium, tibus tibus, tes tes, ò mentes mentes. Purum uerò est, quod non habet post sese consonantem.

Breues uocales ε et o ante longam literam uel diphthongum, si contrahantur in longam adductam contrahuntur.

Omnis item anceps ante longam literam aut diphthongum in longam contrahitur, ante quancunque autem aliam, in se ipsam.

Longa uocali præcedente, qualiscunque sit insequens, nunquàm synæresis fit, fit autem aut ex duabus breuibus, aut ex breui et longa, semper uero in longam, fit autem hoc pacto.

ου ου ου η. ει. η ᾳ ω ου ει οι
εο οε οο ει. εα αι οα αο ει οι

et similiter in aliis.

De Verbo.

Quid est uerbum? est pars orationis quæ est sine casu, actionem aut passionem significans.

Quot sunt terminationes uerborum? tres, in ω grauitonum, ut percutio, in ῶ circunflexum, ut rideo, in mi, ut pono.

Quot accipunt uerbo? octo, species, figura, numeri, modi, genera, personæ, tempora, et coniugationes.

Quot modi? quinque, indicatiuus, imperatiuus, opta-

κτική, ὑποτακτική, καὶ ἀπαρέμφατος.

πόσαι διαθέσεις; τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος μεσότης.

πόσα πρόσωπα; τρία. πρῶτον, δεύτερον, καὶ τρίτον.

πόσοι χρόνοι; ἕξ, ἐνεστὼς, παρατατικὸς, παρακείμενος, ὑπερσυντέλικος, καὶ μέλλων.

πόσαι συζυγίαι; δεκατρεῖς, ἓξ τῶν βαρυτόνων, τρεῖς τῶν περισπωμένων, τέσσαρες τῶν εἰς μι.

ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων διὰ τίνος ἐκφέρεται; διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ψ, ἔχει, οἷον λείβω λείψω, τέρπω τέρψω, γράφω γράψω, κόπτω κόψω.

ἡ δευτέρα διὰ τίνος ἐκφέρεται; διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ξ, ἔχει. οἷον λέγω λέξω, πλέκω πλέξω βρέχω βρέξω, τίκτω τέξω.

ἡ τρίτη διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ. ἔχει, οἷον ᾄδω ᾄσω, πλήθω πλήσω, ἀνύτω ἀνύσω.

ἡ τετάρτη διὰ τοῦ ζ, ἢ δύο σσ, ἢ ττ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ, ἢ ξ, ἔχει, οἷον νομίζω νομίσω, πλάττω, πλάσω, ὀρύσσω ὀρύξω.

ἡ πέμπτη διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων λ, μ, ν, ρ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον ἔχει, οἷον ψάλλω ψαλῶ, νέμω νεμῶ, κείνω κεινῶ, αἴρω ἀρῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τὴν παραλήγουσαν ἀεὶ βραχεῖαν ἔχει, καὶ ἡ λήγουσα περισπᾶται.

ἡ ἕκτη διὰ καθαροῦ τοῦ ω, καὶ ἀντὶ μέλλοντος τὸ σ, ἔχει, οἷον ἱππεύω ἱππεύσω, πλέω πλεύσω, ἀκούω ἀκούσω. ὥστε ἀνάγκη τὸν μέλλοντα ἀεὶ ἢ ξ, ἢ ψ, ἢ σ, ἢ ἀμετάβολον ἀντὶ τῆς ληγούσης ἔχειν.

ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον ἀντὶ

tiuus, subiunctiuus, et infinitiuus.

Quot genera? actio, passio, medium.

Quot personæ? tres, prima, secunda, et tertia.

Quot tempora? sex. Instans, præteri. imperfectum perfectũ, plusquamperfectũ, indefinitum, et futurum.

Quot coniugationes? tredecim, sex grauitonorum, tres circunflexorum, quatuor eorum quæ sunt in mi.

Prima coniugatio grauitonorum per quid effertur? per β, aut π, aut φ, aut πτ, et in futuro ψ habet, ut libo libabo, oblecto oblectabo, scribo scribam, incido incidam.

Secunda per quid effertur? per γ, aut κ, aut χ, aut κτ, et in futuro ξ habet, ut dico dicam, plico plicabo, irrigo abo, pario pariam.

Tertia per δ, aut θ, aut τ, et in futuro σ habet, ut cano canam, impleo ebo, perficio ciam.

Quarta per ζ aut duo σσ aut ττ, et in futuro σ, aut ξ habet, ut censeo censebo, fingo fingam, fodio fodim.

Quinta per quatuor immutabiles λ, μ, ν, ρ, et in futuro eandem immutabilem habet, ut cano canam, distribuo distribuam, iudico cabo, tollo tollam. Et in futuro penultimam semper breuem habet, et ultima circunflectitur.

Sexta per purum ω, et in futuro σ habet, ut equito equitabo, nauigo nauigabo, audio audiam. Quare necessum est futurum aut ξ aut ψ aut σ aut immutabilem in ultima habere.

Præteritum imperfectum instantis consonantem

τῆς ληγούσης ἔχει. ὁ δὲ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος.

ὁ δὲ παρακείμενος, ἃ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ, αὐτὸς διὰ τοῦ φ, ἃ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ, αὐτὸς διὰ τοῦ χ, ἃ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ, ἢ ἀμετάβολον αὐτὸς διὰ τοῦ κ.

ὁ ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ παρακειμένου σύμφωνον ἔχει.

ὁ δεύτερος ἀόριστος, καὶ δεύτερος μέλλων, ἔτι δὲ ὁ μέσος παρακείμενος, καὶ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον ἔχουσιν. αἱ δὲ δύο τὰ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνα, τὸ πρῶτον ἔχουσι, πλὴν ἐφ᾽ ὧν ὁ ἐνεστὼς δύο σσ, ἢ δύο ττ, ἔχει. τότε γὰρ τὸν γ ἔχουσιν.

ἃ μὲν ἀπὸ βραχέος φωνήεντος ἄρχεται τὸ θέμα, α, ἢ ε, ἢ ο, ὁ παρατατικὸς χρονικῶς αὔξεται, καὶ τὸ μὲν α, εἰς η, τρέπεται, οἷον ἀκούω, ἤκουον. τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω, μέγα, οἷον ὀμνύω ὤμνυον, ἐν τισὶ καὶ τὸ ε, προσλαμβάνεται, οἷον ὁρῶ ἑώρων. τὸ δὲ ε, εἰς η, οἷον ἔρχομαι ἠρχόμην, πλὴν δεκατεσσάρων τινῶν, ἐν οἷς τὸ ι, προσδεχόμενα, ει δίφθογγον ποιοῦσιν, οἷον ἔχω εἶχον, ἕπω εἷπον, ἕλω ἕλκω, ἕρπω. ἐῶ, ἑρπίζω, ἕπομαι, ἐργάζομαι, ἐθίζω, ἑστιῶ, ἐρύω. ἑλκύω, ἕω ἑστήκω. τὸ δὲ ι, καὶ τὸ υ, καὶ τὰ μακρὰ τότε η, καὶ τὸ ω, ἀμετάβλητα μένει. οἷον ἰξεύω ἴξευον, ὑβρίζω ὕβριζον, ἠχῶ ἤχουν, ὠφελῶ, ὠφέλουν. ἡ ει, καὶ ου, δίφθογγοι ἀμετάβλητοί εἰσιν. ἡ οι, δίφθογγος τὸ μὲν ο, εἰς ω μέγα τρέπει, τὸ δὲ ι προσγράφεται. ἡ αι, δίφθογγος τὸ α εἰς η, τρέπει, τὸ δὲ ι, προσγράφεται.

In ultima habet. Indefinitum uerò consonantem futuri.

Præteritum autem perfectũ, si quidem futurũ per ψ, ipsum per φ: si uerò futurum ξ, ipsum per χ: quòd si futurum per σ aut immutabilem ipsum per κ.

Præteritum plusquàmperfectum præteriti consonantem habet.

Secundum indefinitum, et secundum futurum, ad hæc uero medium perfectum et medium plusquàmperfectum præsentis literam dabent. Quòd si duæ sint instantis consonantes, primã habent, præterquàm in quibus instans duo σσ aut ττ habet: tunc enim γ habent.

Si thema à breui uocali ceperit α aut ε aut ο, imperfectum tempore augetur et α in η uertitur, ut audio audiebam: ο paruum uerò in ω magnum, ut iuro iurabam. In quibusdam etiam ε assumitur, ut uideo ebam, ε autem in η, eo ibam, præter nonnulla numero quatuordecim, in quibus ι accipientia, ει diphthongum faciunt, ut habeo bebam, dico cebam, traho traho, serpo, sino, sequor, opus facio, assuefacio, comminor, traho, traho, mitto, sto. Porrò ι et υ et longæ tum η tum ω immutabiles manent ut aucupor bar, contumelior bar, resono abam, iuuo abam, ει et ου diphthongi immutabiles sunt οι diphthongus ο quidem in ω magnum uertit, ι uerò subscribitur: αι diphthongus α in η uertit, ι uerò subscribitur.

ἢ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ θέμα, ὁ παρατατικὸς συλλαβικῶς αὔξεται, τὸ ε, κατ᾽ ἀρχὰς προσλαμβάνων, οἷον τύπτω ἔτυπτον, καὶ ἐὰν ἀπὸ ρ ἄρχηται, ἕτερον ρ, προσλαμβάνει, οἷον ῥάπτω ἔρραπτον

ὁ ἀόριστος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῷ παρατατικῷ ἔχει.

ὁ παρακείμενος, ἢ μὲν ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται, ὁ παρατατικὸς ἢ φύσει, ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται, ἢ δὲ ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς ἄρχεται ὁ παρατατικὸς, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ρ, ἀρχόμενα θέματα, τοῖς ἰδίοις παρατατικοῖς συνάρχεται, οἷον, ῥάπτω ἔρραφα. ῥαπίζω ἐρράπικα.

ὁ ὑπερσυντέλικος ἢ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται ὁ παρακείμενος, προσλαμβάνει κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, ἢ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος.

ὁ μέλλων τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἣν καὶ ἐνεστὼς ἔχει, πλὴν τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ἐν οἷς ἡ παραλήγουσα βραχεῖα θέλει εἶναι, καὶ τὸ ἔχω ἕξω, τρέχω θρέξω, τρέφω θρέψω. αἱ τὰς δασείας ἐν τοῖς μέλλουσιν ἔχουσιν.

ὁ μέσος παρακείμενος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῷ παρακειμένῳ ἔχει, πλὴν ἢ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ε, μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, εὑρεθῇ. τότε γὰρ αὐτὸ εἰς ο, τρέπει ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον λείψω λέλοιπα.

ὁ δεύτερος ἀόριστος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ ἔχει, πλὴν ὅτι ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, οἷον λείπω, ἔλιπον.

ὁ δεύτερος μέλλων τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῷ πρώτῳ

Quod si thema à consonante ceperit, imperfect. syllabicè augetur, ε in initio assumens. ut per- cutio percutiebam, & si ab ρ ceperit, alterum ρ assumit, ut suo suebam.

Aoristus eandem incipientem cum imperfecto habet.

Præteritum perfectum, siquidem à longa ceperit imperfectum aut natura aut positu, ab eadem incipit.

Quòd si à breui aut communi ceperit imperfect. perfectum consonantem instantis repetit: at tamen ab ρ incipientia themata similiter suis imperfectis incipiunt, ut suo suebam, infringo alapas, infregi alapas.

Præteritum plusquàmperfectum, si à consonãte ceperit præterit. perfectum, assumit in fronte ε: sin autem à uocali ceperit præteritum perfectum, ab eadem incipit et plusquàmperfectum.

Futurum eandem incipientem, quam et præsens habet, præter uerba quintæ coniugationis, in quibus penultima uult esse breuis, et habeo habebo, curro curram, alo alam, quæ densas in futuris habent.

Medium præteritum perfectum eandem incipientẽ cum perfecto habet, præterquàm si in dissyllabo futuro ε solum, aut cum ι reperta sit, tũc enim ipsam in ο uertit medium præt. perfectum, ut relinquam reliqui.

Indefinitum secundum eandem incipientem cum primo indefinito habet, præterquàm quòd semper penultimam breuem habere uult, ut relinquo reliqui.

Futurum secundum eandem incipientem cum

τῷ μέλλοντι ἔχει· πολλάκις δὲ καὶ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσιν αἱ αὐξήσεις τῶν παρεληλυθότων ἀποβάλλονται, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

τὰ παθητικὰ καὶ μέσα τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ἔχουσαν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἔχει, δηλονότι ὁ ὁριστικὸς παθητικὸς ἀόριστος τῷ ὁριστικῷ ἐνεργητικῷ πρώτῳ, καὶ ὁ προστακτικὸς τῷ προστακτικῷ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων καὶ ἐγκλίσεων ὁμοίως.

ἐν τοῖς ῥήμασιν, ἡ μὲν ἐστι κλίσις χρονικὴ, καθ᾽ ἣν ὁ σχηματισμὸς τῶν χρόνων ἐν τοῖς ὁριστικοῖς φαίνεται. ἡ δὲ κλίσις προσωπικὴ, καθ᾽ ἣν ὁ σχηματισμὸς τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν ἁπλῶς ἐν πᾶσι φαίνεται. λέγοιτο δ᾽ ἂν καὶ κλίσις τις ἐγκλιτικὴ, καθ᾽ ἣν ὁ σχηματισμὸς ἑκάστου χρόνου κατὰ τὰς διαφόρους ἐγκλίσεις φαίνοιτο· καὶ κλίσις διαθέσεων καθ᾽ ἣν τὰ ἀντικείμενα ἀλλήλοις ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ, ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσιν, ἐφ᾽ ἑκάστου χρόνου δείκνυνται.

κλίσις χρονικὴ, ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς κατὰ πάσας τὰς βαρυτόνους συζυγίας.

συζυγία πρώτη.

ἐνεστὼς, τύπτω. παρατατικὸς, ἔτυπτον. μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. μέλλων δεύτερος, τυπῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυπον. παρακείμενος, τέτυφα. ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν. μέσος παρακείμενος, τέτυπα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν.

συζυγία δευτέρα.

ἐνεστὼς, λέγω. παρατατικὸς, ἔλεγον. μέλλων, λέ-

primo futuro habet, sæpe uerò etiam cum secundo indefinito.

In aliis modis augmenta præteritorum abiiciuntur, præterquàm præteriti perfecti.

Passiua et media eandem incipientem cum actiuis habent, uidelicet indicatiuum passiuum indefinitum cum indicatiuo actiuo indefini. primo, et imperatiuus cum imperatiuo, et in aliis temporibus et modis similiter.

In uerbis, alia est declinatio temporalis, in qua formatio temporum in indicatiuis apparet: alia uerò declinatio personalis, in qua formatio personarum et numerorum simpliciter in omnibus apparet. Dici posset et declinatio quædam modalis, in qua formatio cuiuslibet temporis iuxta diuersos modos apparet: et declinatio generum, in qua inter se mutuò collata, actiua et passiua in omnibus modis in quolibet tempore ostenduntur.

Declinatio temporalis in actiuis indicatiuis per omnes grauitonas coniugationes.

Coniugatio prima.

Instans, uerbero. præt. imperfe. rabam. futu. rabo. Indefinitum uerberaui. fut. sec. uerberabo. Indefinitũ secundũ, uerberaui. præt. perfectũ uerberaui. præteri. plusquàmperfe. uerberaueram. medium præte. perfe. uerberaui. medium plusquàmperfe. uerberaueram.

Coniugatio secunda.

Instans, dico. præt. imperfectum dicebam. futu. di

ξω. ἀόριστος, ἔλεξα, μέλλ. δεύτερος, λεγῶ ἀόριστος δεύτερος, ἔλεγον. παρακείμενος λέλεχα. ὑπερσυντέλικος, ἐλελέχειν. μέσος παρακείμενος, λέλογα, μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐλελόγειν.

συζυγία τρίτη.

ἐνεστὼς, πλήθω. παρατατικὸς, ἔπληθον. μέλλων πλήσω. ἀόριστος ἔπλησα μέλλων δεύτερος, πλαθῶ ἀόριστος δεύτερος, ἔπλαθον. παρακείμενος, πέπληκα ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλήκειν. μέσος παρακείμενος, πέπληθα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλήθειν.

συζυγία τετάρτη.

ἐνεστὼς, φράζω. παρατατικὸς ἔφραζον. μέλλων, φράσω. ἀόριστος, ἔφρασα. μέλλων β', φραδῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔφραδον. παρακείμενος, πέφρακα. ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράκειν. μέσος παρακείμενος, πέφραδα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐπεφράδειν.

τῆς αὐτῆς.

ἐνεστὼς, ὀρύσσω. παρατατικὸς, ὤρυσσον. μέλλων ὀρύξω. ἀόριστος, ὤρυξα μέλλ. δεύτερος, ὀρυγῶ. ἀόριστος δεύτερος, ὤρυγον. παρακείμενος, ὤρυχα. ὑπερσυντέλικος, ὠρύχειν. μέσος παρακείμενος, ὤρυγα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ὠρύγειν.

συζυγία πέμπτη.

ἐνεστὼς ψάλλω παρατατικὸς, ἔψαλλον. μέλλων, ψαλῶ. ἀόριστος, ἔψηλα. μέλλων δεύτερος, ψαλῶ. ἀόριστος δεύτερος ἔψαλον. παρακείμενος, ἔψαλκα ὑπερσυντέλικος ἐψάλκειν. μέσος παρακείμενος, ἔψαλα. μέσος ὑπερσυντέλικος ἐψάλειν.

τῆς αὐτῆς.

cam. Indefinitũ dixi, futurũ secundum dicã. Indefinitũ secundum dixi. præt. perfe. dixi. præteritũ plusquàm perfectum dixeram. medium præteri. perfectum dixi. medium plusquàmperfectum dixeram.

Coniugatio tertia.

Instans, impleo. præte. imperfe. ebam. futurũ ebo. Indefinitum impleui. futurum secundũ ebo. Indefinitũ secundum, impleui. præt. perfectũ impleui. plusquàm perfectum, impleueram. medium præt. perfect. pleui. medium præt. plusquàmperfectum impleueram.

Coniugatio quarta.

Instans, dico. præt. imperfectum, dicebã. futu. dicã. Indefinitum, dixi. futurũ secundum, dicã. Indefinitum secundum, dixi. præteritum perfectũ, dixi. plusquàm perfectum, dixeram. med. præteri. perfe. dixi, medium præteritum plusquàm perfectum, dixeram.

Eiusdem coniugationis.

Instans, Fodio. præt. imperfe. ebam. futurũ fodiam. Indefinitum fodi. futu. secundum fodiam. Indefinitum secundum fodi. præt. perfectum fodi. præt. plusquàm perfect. foderam. medium præteritum perfectum fodi. medium præt. plusquàmperfectum foderam.

Coniugatio quinta.

Instans, cano. præt. imperfe. canebam. fut. canam. Indefinitum cecini. fut. secundum, canam. Indefinitũ secundũ, cecini. præt. perfect. cecini. præt. plusquàm perfectum cecineram. medium præteritum perfectum. cecini. medium plusquàmperfectum cecineram.

Eiusdem coniugationis.

ἐνεστὼς, σπείρω. παρατατικὸς, ἔσπειρον. μέλλων σπερῶ. ἀόριστος ἔσπειρα. μέλλων δεύτερος, σπαρῶ ἀόριστος δεύτερος ἔσπαρον. παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειν. μέσος παρακείμενος, ἔσπορα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειν.

συζυγία ἕκτη.

ἐνεστὼς, ἱππεύω. παρατατι. ἵππευον. μέλλων ἱππεύσω. ἀόριστος, ἵππευσα. μέλλων β', ἱππευῶ ἀόριστος δεύτερος, ἵππευον. παρακείμ. ἵππευκα. ὑπερσυντέλικος, ἱππεύκειν. μέσος παρακείμενος, ἵππευα. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἱππεύειν.

πόσοι χρόνοι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς; ἁπλῶς οἱ πάντες δέκα, ἐνεστὼς. παρατατικός. μέλλων. ἀόριστος. μέλλων δεύτερος. ἀόριστος δεύτ. παρακείμενος. ὑπερσυντέλικος. μέσος παρακείμ. μέσος ὑπερσυντέλικος. οἵ τινες τὸν τρόπον τοῦτον, καὶ οὐ κατὰ τὴν φυσικὴν τάξιν ὧδε ἐτάχθησαν, κατὰ τὸ οἰκεῖον τῆς παραγωγῆς, ὥστε φαίνεσθαι ἕκαστον αὐτῶν, ἐξ οὗ παράγεται, δηλονότι ᾧ συντέτακται. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τούτους κατὰ συζυγίαν ἀναγινώσκειν.

σημείωσαι ὅτι οἱ δεύτεροι μέλλοντες καὶ δεύτεροι ἀόριστοι, ὡσαύτως δὲ οἱ μέσοι παρακείμενοι καὶ μέσοι ὑπερσυντέλικοι, ἐπί τινων μέν εἰσιν ἐν χρήσει, ἐπί τινων δὲ ἄχρηστοι. ἔξεστι δὲ καὶ κατὰ τούτων τῶν χρόνων τοῦτο λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν ἀπὸ τῆς χρήσεως δεῖ εἰδέναι. σχηματισμὸς δὲ αὐτῶν, ὥστε ὁλοσχερῶς εἰπεῖν, ὁ εἰρημένος.

ὁ τοῦ φράζω παρακείμ. διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων, πέφρακα λέγεται. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ κέχρημαι καὶ

Instans, fero præt. imperfe. ferebam. futu. feram. Indefinitum feui. futu. secundum, feram. Indefinitum secundum, feui. præt. perfectum feui. præt. plusquàm perfe. feueram. medium præt. perfectum, feui. mediū præt. plusquàmperfectum, feueram.

Coniugatio sexta.

Instans, equito. præt. imperfe. tabam. futurū tabo. Indefinitum, equitaui. futurum secundum, equitabo. Indefinitū secundum, taui. præt. perfe. equitaui. præt. plusquàmperfe. aueram. medium præt. perfe. taui. medium præt. plusquàmperfectum equitaueram.

Quot sunt tēpora in indicatiuis actiuis? Absolutè omnia decem. Instans, præteritum imperfectum, futurum, indefinitum, futurum secun. indefinitum sec. præteritum perfe. præt. plusquàmperf. med. præt. perfe. mediū plusquàmperfectum, quæ isto modo, et non pro naturali serie sic digesta sunt iuxta proprietatem deductionis, ut certo appareat, unde quodlibet ipsorū deducatur, nimirum ab illo cum quo collocatum est, et ob hanc rem oportet hæc legere secundū coniugationes.

Nota quòd secunda futura et secunda indefinita, similiter autem media præter. perfect. et media plusq̄per. in quibusdā quidē sunt in usu: in quibusdam uerò inusitata sunt. Licet autem etiam de his temporibus istud dicere. Istud uerò ex usu licet scire. Porrò formatio ipsorum, ut apertè dicam, antè declarata est.

A dico præt. perfectum, per mutationem densarum dixi dicitur. Tale est et usus sum, et positus

τὸ τέθειμαι, καὶ ὅσα ἀπὸ διασείσεν τῶ ἐνεστῶτι ἄρχεται.

ὁ τοῦ ὀρύσσω παρακείμενος καὶ ὀρώρυχα λέγεται προστιθεμένης ἀττικῶς τῶν ἀρχικῶν δύο γραμμάτων τοῦ ἐνεστῶτος, τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο, ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχομένων. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὠρωρύχειν λέγεται, ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὸ ο, μεγεθύνεται.

ὁ τοῦ ψάλλω ἀόριστος ἔψηλα λέγεται, ὅτι τὸ α, τοῦ μέλλοντος τῶν δι' ἀμεταβόλου ληγόντων ῥημάτων εἰς η, τρέπεται ἐν τῷ ἀορίστῳ, οἷον καὶ φαίνω φανῶ ἔφηνα. τὸ δὲ ε, εἰς ει δίφθογγον τρέπεται ἐν τῷ ἀορίστῳ. οἷον νέμω νεμῶ ἔνειμα. σπείρω σπερῶ ἔσπειρα. τὸ δὲ ε, τοῦ μέλλοντος τῶν εἰρημένων ῥημάτων εἰς α, τρέπεται ἐν τῷ παρακειμένῳ, οἷον σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα. φθείρω. π, φθερῶ, ἔφθαρκα. στέλλω στελῶ, ἔσταλκα.

κλίσις δὲ προσωπικὴ, ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς αὕτη.

πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων.

ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ ῥήματα.

	Ε.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
ἐνεστὼς	Δ.	τύπτετον, τύπτετον.
	Π.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσιν.
	Ε.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
παρατατικὸς	Δ.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
	Π.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.
	Ε.	τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
παρακείμενος	Δ.	τετύφατον, τετύφατον.
	Π.	τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασιν.
	Ε.	τέτυπα, τέτυπας. τέτυπε.
μέσος παρακείμενος.	Δ.	τετύπατον, τετύπατον.
	Π.	τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

ἐτετύφειν

sum, et quotquot à densa in instanti incipiunt.

A fodio præteritum perfectum etiam fodi dicitur additis attice duabus primis literis Instantis. Id uerò fit in uerbis ab α aut ε aut ο in Instáti incipiētibus. Similiter et præt. plusquàmp. foderam dicitur. In hoc uerò etiam o elongant.

A cano, indefinitum cecini dicitur: quòd α futuri uerborum per immutabilem desinentium, in η uertitur in indefinito, ut etiam ostendo ostendam ostendi: ε autem in ει diphthongum uertitur in indefinito, ut distribuo buam, bui: fero feram feui. Porrò ε futuri dictorum uerborum in α uertitur in præterito perfecto, ut fero feram ferui. corrumpo corrumpam corrupi, mitto mittam misi.

Declinatio personalis in actiuis hæc est.

Prima coniugatio grauitonorum.

Indicatiua actiua uerba

	Sing. uerbero, uerberas, uerberat.
Præsens	Dual. uerberatis duo, uerberant duo.
	Pl. uerberamus, uerberatis, uerberant
	Sing. Verberabam, abas, abat.
Præteritum	Dual. uerberabatis, uerberabant.
imperfectum	Pl. uerberamus, abatis, abant.
	Sing. Verberaui, auisti, auit,
Præteritum	Dual. uerberauistis, uerberauerunt.
perfectum	Pl. uerberamus, auistis, auerunt.
	S. Verberaui, auisti, auit.
Me. præ. pf.	D. uerberauistis, uerberauerunt.
	Pl. uerberauimus, auistis, auerunt.

Ε. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
ὑπερσυντέλ. Δ. ἐτετύφειτον, φείτην.
Π. ἐτετύφειμεν, φειτε, φεισαν.
Ε. ἐτετύπειν, πεις, πει.
μέσος ὑπερ. Δ. ἐτετύπειτον, πείτην.
ἐτετύπειμεν, πειτε, πεισαν.
Ε. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.
ἀόριστος Δ. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
Π. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.
Ε. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
ἀόρ. δεύ. Δ. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
Π. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.
τύψω, τύψεις, τύψει.
μέλλων τύψετον, τύψετον.
τύψομεν, ψετε, ψουσι.
τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.
μέλ. δεύ. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.
προστακτικὰ ἐνεργητικά.
τύπτε, τυπτέτω.
ἐνεστὼς τύπτετον, τυπτέτων.
τύπτετε, τυπτέτωσαν.
τέτυφε, τετυφέτω.
παρακείμ. τετύφετον, τετυφέτων.
τετύφετε, τετυφέτωσαν.
τέτυπε, τετυπέτω.
μέσος παρ. τετύπετον, τετυπέτων.
τετύπετε, τετυπέτωσαν.
τύψον, τυψάτων.

S. Verberaueram, aueras, auerat.
Præ. plus. D. uerberaueratis, uerant.
Pl. raueramus, aueratis, auerant.

S. Verberaueram, ueras, uerat.
M. pr. plu. D. uerberaueratis, uerant.
Pl. ueramus, ueratis, uerant.

S. Verberaui, auisti, auit.
Indefinitum D. uerberauistis, uerunt.
Pl. rauimus, auistis, uerunt.

S. Verberaui, auisti, auit.
Indefini. sec. D. uerberauistis, uerunt.
Pl. auimus, auistis, auerunt.

Verberabo, abis, abit.
Futurum uerberabitis, uerberabunt.
uerberabimus, abitis, abunt.

Verberabo, abis, abit.
Futu. secun. uerberabitis, uerberabunt.
uerberabimus, abitis, abunt.

Imperatiua actiua.

Verbera, uerberet.
Præsens uerberate, uerberent.
uerberate, uerberent.

Verberato, uerberato.
Præt. perfe. uerberatote, uerberanto.
uerberatote, uerberanto.

Verberato, uerberato.
Me. præ. pf. uerberatote, uerberanto.
uerberatote, uerbaranto.
Verberato, uerberato.

ἀόριστος τύψατον, τυψάτων.
τύψατε, τυψάτωσαν.
τύπε, τυπέτω.
ἀόρ. δεύτ. τύπετον, τυπέτων.
τύπετε, τυπέτωσαν.
εὐκτικὰ ἐνεργητικά.
τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
ἐνεστὼς τύπτοιτον, τυπτοίτην.
τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.
τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
παρακεί. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.
τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
μέσος παρ. τετύποιτον, τετυποίτην.
τετύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.
τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
ἀόριστος τύψαιτον, τυψαίτην.
τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.
οὗτος ὁ ἀόριστος καὶ αἰολικῶς λέγεται, καὶ εὔχρηστός ἐστι, λέγεται δὲ οὕτως.
τύψεια, τύψειας, τύψειε.
τυψείατον, τυψειάτον.
τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.
τύποιμι, τύποις. τύποι.
ἀόρ. δεύτ. τύποιτον, τυποίτην.
τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.
τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
μέλλων τύψοιτον, τυψοίτην.
τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Indefinitum uerberatote uerberanto.
uerberatote, uerberanto.
Verberato, uerberato.
Indefini. sec. uerberatote uerberanto.
uerberatote, uerberanto.

Optatiua actiua.

Verberarem, uerberares, uerberaret.
Præsens uerberaretis, uerberarent.
uerberaremus, uerberaretis, berarent.
Verberauissem, auisses, auisset.
Præt. pfe. auissetis, auissent.
auissemus, auissetis, auissent.
Verberauissem, auisses, auisset.
Me. præ. pf. auissetis, auissent.
auissemus, auissetis, auissent.
Verberauissem, uisses, auisset.
Indefinitum auissetis, auissent.
auissemus, auissetis, auissent.

Hoc Indefinitum et Aeolicè dicitur, et in usu est: dicitur uerò sic,

Verberauissem, auisses, auisset.
auissetis, auissent.
auissemus, auissetis, auissent.
Verberauissem, auisses, auisset.
Indefini. sec. rauissetis, auissent
auissemus, auissetis, auissent.
Verberem, uerberes, uerberet.
Futurum uerberetis uerberent.
uerberemus, uerberetis, uerberent.

τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
μέλλ. δεύ. τυποῖτον, τυποίτην.
τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

τύπτωμεν. τύπτητε, τύπτωσι.
τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
ἐνεστὼς ἐὰν τύπτητον, τύπτητον.
τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.
παρακείμ. τετύφητον, τετύφητον.
τετύφωμεν, τετύφητε, φωσι.
τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
μέ. παρα. τετύπητον, τετύπητον
ἐὰν τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.
τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
ἀόρι. ἐὰν τύψητον, τύψητον.
τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.
τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
ἀόρι. δεύ. τύπητον, τύπητον.
ἐὰν τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

μέλλοντος ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ ἔστιν, οὔτε ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς. οἱ παρακείμενοι δὲ καὶ ἀόριστοι κατὰ τὴν σημασίαν μέλλοντός εἰσι· καλοῦνται δὲ ἀφ' ὧν παράγονται.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

ἐνεστὼς, τύπτειν. παρακείμ. τετυφέναι. μέσος, τετυπέναι. ἀόριστος, τύψαι. δεύτ. τυπεῖν. μέλλων, τύψειν. μέλλων δεύτερος, τυπεῖν. τὰ ἀπαρέμφατα οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀριθμοὺς ἔχει.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ῥήμασιν, ὅτε τὸ πρῶτον

Verberem, beres, beret,
Futu. secun. uerberetis, uerberent.
uerberemus, beretis, berent.

Subiunctiua actiua,

Verberem, uerberes, beret.
Præsens si uerberetis, uerberent.
uerberemus, beretis, berent.
Verberauerim, ueris, uerit.
Præ. perf. si uerberaueritis, auer int.
rauerimus, aueritis, auerint.
Verberauerim, aueris, auerit.
M. pr. pf. si uerberaueritis, uerberauerint.
uerberauerimus, ueritis, uerint.
Verberauero, aueris, auerit.
Indefinitũ si uerberaueritis, uerberauerint.
uerberauerimus, ueritis, uerint.
Verberauero, aueris, auerit.
Indefi. sec. si uerberaueritis, uerberauerint.
uerberauerimus, ueritis, uerint.

Futura in imperatiuis non sunt, neque in Subiunctiuis: præterita uerò perfecta et indefinita secundum significationem futura sunt, appellationem autem habent ab his, à quibus deducuntur.

Infinitiua actiua.

Præsens, Verberare. præt. perf. rauisse, med. præ. uerberauisse. Indefinitum, uerberauisse. Indefini. sec. rauisse. fut. uerberaturum esse. fut. sec. uerberaturum ire. Infinitiua neque personas neque numeros habent.

In omnibus plane uerbis, quando prima

πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, τὸ μ, μεθ᾽ ἧς πλεονάζουσα συλλαβῆς ἔχει, ἀποβάλλει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.

ὅτε μὲν ἄρα, ἡ ἀσ ται λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τότε ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

ἐνεστὼς ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

παρακείμ. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

μέσος παρ. ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος.

ἀόριστος ὁ τύψας τοῦ τύψαντος. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ἀόρ. δεύτ. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

μέλλων ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

μέλλ. δεύ. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, πλὴν τῶν ὁριστικῶν, ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνίασιν. ὥστε, ὃς γράφεται ἐνεστὼς, ὁ αὐτὸς ἐστὶ καὶ παρατατι.

persona pluralium in ultima syllaba habet, deest prima persona dualium.

Quando in ι aut in τωι desinit tertia pluralium, tunc conueniunt secundæ et tertiæ personæ dualium: quando uerò sic habet, uariant.

Participia actiua.

	Mas. Verberans, uerberantis.
Præsens	*Fœm. Verberans, uerberantis.*
	Neutr. uerberans, uerberantis.
	Masc. qui uerberauit, eius qui rauit.
Præt. perfe.	*Fæ. quæ rauit, eius quæ rauit.*
	Neut. quod rauit, eius quod rauit.
Me. præ. pf.	*M. qui uerberauit, eius qui uerberauit.*
	M. qui uerberauit, eius qui rauit.
Indefinitum	*F. quæ uerberauit, eius quæ rauit.*
	Neu. quod berauit, eius quod rauit
	M. qui uerberauit, eius qui rauit.
Indefini. sec.	*F. quæ uerberauit, eius quæ rauit.*
	N. quod uerberauit, eius quod rauit.
	M. Verberaturus, beraturi.
Futurum	*F. Verberatura, raturæ.*
	N. Verberaturum, turi.
	M. Verberaturus, turi.
Fut. secund.	*F. uerberatura, raturæ.*
	N. uerberaturum, raturi.

Nota quòd in alijs modis præterquàm in Indicatiuis, instans preteritum imperfect. conueniunt. Quare quòd scribitur instans, idē est et præt. imperf.

ὁμοίως καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικός ἐστιν ὁ αὐτός.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.

ἐνεστῶς τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.

παρατατι. ἐτυπτόμεθον, πτεσθον, πτέσθην.

ἐτυπτόμεθα, πτεσθε, πτοντο.

τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.

παρακείμ. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί, καὶ ἰωνικῶς τετύφαται.

ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.

ὑπερσυντέ. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, τύφθην.

ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε. τετυμμένοι ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἐτέτύφατο.

ὅτι ὁ παρακείμενος παθητικὸς ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ, παραλήγεται, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐ ποιεῖ. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ὑπερσυντελίκῳ. ὁμοίως καὶ τὸ εὐκτικὸν καὶ τὸ ὑποτακτικὸν οὐ ποιεῖ. ταῦτα δὲ ἡ χρῆσις διὰ μετοχῆς καὶ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ ἀναπληροῖ, ὡς εἴρηται, καὶ ἑξῆς φανεῖται.

ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.

ἀόριστος ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

ἐτύφθημεν, φθητε, φθησαν.

ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.

ἀόρι. δεύ. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Pari modo et præte.perfe.et præt plusquàmperfect. 38
est idem.

Indicatiua passiua et media.

	S. Verberor et ro, uerberaris, atur.
Præsens	D. uerberamur, ramini, rantur.
	P. uerberamur, ramini, rantur.
	Verberabar et bam, aris, atur.
Præt.impf.	uerberabamur, bamini, bantur.
	uerberabamur, bamini, bantur.
	Vapulaui, uapulauisti, uapulauit.
Præt.perf.	uapulauimus, uapulauistis, auerunt.
	uapulauimus, uapulauistis, uapulauerunt, et Ionicè auerunt.
	Vapulaueram, uapulaueras, auerat.
Præ.plusq̄.	uapulaueramus, uapulaueratis, auerant.
	uapulaueramus, aueratis, auerant. et Ionicè uapulauerant.

Vbi præteritum passiuum aliam consonantem ante μ habet in penultima, tertiam personam pluralium non facit. Similiter et in præ.plusquàmp. consimiliter et Optatiuum et Subiunctiuū non facit. Hæc uero usus per Participium et uerbum substantiuum supplet, ut dictum est et deinceps patebit.

	Vapulaui, uapulauisti, uapulauit.
Indefinitum	uapulauistis, uapulauerunt.
	uapulauimus, auistis, auerunt.
	Vapulaui, uapulauisti, uapulauit.
Indefini.sec.	uapulauistis, uapulauerunt.
	uapulauimus, uapulauistis, auerunt.

τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
μέλλων τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, σθον.
τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, σονται.
τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
μέλ. δεύτ. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, σεσθον.
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, πήσονται.
τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.
μετ' ὀλίγον τετυψόμεθον, ψεσθον, ψεσθον.
μέλλων τετυψόμεθα, ψεσθε, ψονται.
ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
μέσος ἀόρ. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ψάσθην.
ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.
ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
μέ. ἀό. δεύ. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
ἐτυπόμεθα, πεσθε, ἐτύποντο.
τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
μέσος μέλ. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.
τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
μέσος μέλ. τυπούμεθον, πεῖσθον, πεῖσθον.
δεύτερος τυπούμεθα, πεῖσθε, ποῦνται.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τύπτου, τυπτέσθω,
ἐνεστὼς τύπτεσθον, τυπτέσθων.
τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.
τέτυψο, τετύφθω.
παρακείμ. τέτυφθον, τετύφθων.
τέτυφθε, τετύφθωσαν.
τύφθητι, τυφθήτω.

	Verberabor, uerberaberis, berabitur.
Futurum	*uerberabimur, uerberabimini, buntur.*
	uerberabimur, uerberabimini, buntur.
	Verberabor, uerberaberis, berabitur.
Futurum sec.	*uerberabimur, bimini, buntur.*
	uerberabimur, bimini, buntur.
	Iamiam uerberabor, eris, itur
Paulò post	*iamiam uerberabimur, imini, untur.*
futurum	*iamiam uerberabimur, imini, untur.*
	Verberaui et atus sum, auisti, auit.
Mediũ inde.	*uerberauimus, auistis, auerunt.*
	uerberauimus, auistis, auerunt.
	Verberaui et atus sum, auisti, auit.
Me. indef. se.	*uerberauimus, auistis, auerunt.*
	uerberauimus auistis, auerunt.
	Verberabo et bor, abis, abit.
Medium fut.	*uerberabimus, abitis, abunt.*
	uerberabimus, abitis, abunt.
	uerberabo et bor, abis, abit.
Med. fu. sec.	*uerberabimus, abitis, abunt*
	uerberabimus, abitis, abunt.

Imperatiua passiua et media.

	Verberare et bera, uerberetur.
Præsens	*uerberamini, uerberentur.*
	uerberamini, uerberentur.
	Vapulato, uapulato.
Præt. perfe.	*uapulatote, uapulanto.*
	uapulatote, uapulanto.
	Verberator, uerberator.

ἀόριστος τύφθητον, φθήτων.
τύφθητε φθήτωσαν.
τύπηθι, τυπήτω.
ἀόρ. δεύ. τύπητον, τυπήτων.
τύπητε, πήτωσαν.
τύψαι, ψάσθω.
μέσ. ἀόρ. τύψασθον, ψάσθων.
τύψασθε, ψάσθωσαν.
τυποῦ, τυπέσθω.
μέ. ἀό. δεύ. τύπεσθον τυπέσθων.
τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
ἐνεστὼς τυπτοίμεθον. τύπτοισθον, πτοίσθην.
τυπτοίμεθα, πτοισθε, πτοιντο.
τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη.
παρακείμ. τετυμμένω εἴητον εἰήτην.
τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
τυφθείην, φθείης, φθείη.
ἀόριστος τυφθείητον, τυφθειήτην.
τυφθείημεν, φθείητε, φθείησαν.
τυπείην, τυπείης, τυπείη.
ἀόρ. δεύ. τυπείητον, τυπειήτην.
τυπείημεν, πείητε, πείησαν.
τυφθησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.
μέλλων τυφθησοίμεθον, θήσοισθον, σοίσθην.
τυφθησοίμεθα, θήσοισθε θήσοιντο.
τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
μέλλ. δεύ. τυπησοίμεθον, σοίσθον, σοίσθην.

Indefinitum uerberaminor, uerberantor.
uerberaminor, uerberantor.
Verberator, uerberator.
Indefini. sec. uerberaminor, uerberantor.
uerberaminor, uerberantor.
Verberato et tor, uerberato.
Med. indefi. uerberamini, uerberantur.
uerberamini, uerberantur.
Verberato et tor, uerberato.
Med. indefi. uerberamini, uerberantur.
uerberamini, uerberantur.

Optatiua passiua et media.

Verberarer et rem, reris, retur.
Præsens uerberaremur, aremini, arentur.
uerberaremur, remini, rentur.
Vapulauissem, uapulauisses, auisset.
Præt. perfe. uapulauissetis, uapulauissent.
uapulauissemus, auissetis, auissent.
Vapulauissem, auisses, auisset.
Idefinitum uapulauissetis, uapulauissent.
uapulauissemus, auissetis, auissent.
Vapulauissem, uapulauisses, auisset.
Indefini. sec. uapulauissetis, uapulauissent.
uapulauissemus, auissetis, auissent.
Verberer, uerbereris, uerberetur.
Futurum uerberemur, uerberemini, rentur.
uerberemur, uerberemini, uerberentur.
Verberer, uerbereris, uerberetur.
Futurum sec. uerberemur, remint, uerberentur.

τυπησοίμεθα, πήσεισθε, πήσοιντο.
τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
μετ᾽ ὀλί. μέ. τετυψοίμεθον, ψοισθον, ψοίσθην.
τετυψοίμεθα, τύψοισθε, ψοιντο.
τυψαίμην, τύψαιο, ψαιτο.
μέσ. ἀόρ. τυψαίμεθον, ψαισθον, ψαίσθην.
τυψαίμεθα, ψεσθε, ψαιντο.
τυποίμην, τύποιο, ποιτο.
μέ. ἀό. δεύ. τυποίμεθον, ποισθον, ποίσθην.
τυποίμεθα, ποισθε, ποιντο.
τυψοίμην, ψοιο, ψοιτο.
μέ. μέλλ. τυψοίμεθον, ψοισθον, ψοίσθην.
τυψοίμεθα, ψοισθε, ψοιντο.
τυποίμην, ποῖο, ποῖτο.
μέσ. μέλλ. τυποίμεθον, ποῖσθον, ποίσθην.
δεύτερος. τυποίμεθα, ποῖσθε, ποῖντο.
ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
τύπτομαι, τύπτῃ, πτηται.
ἐνεστὼς ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, πτησθον.
τυπτώμεθα, πτησθε, πτωνται.
τετυμμένος, ὦ, ἧς, ἧ.
παρακείμ. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
ἐὰν τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
τυφθῶ, φθῇς, φθῇ.
ἀόριστος ἐὰν τυφθῆτον, φθῆτον.
τυφθῶμεν, φθῆτε, φθῶσι.
τυπῶ, πῇς, πῇ.
ἀόρι. δεύ. τυπῆτον, πῆτον.
τυπῶμεν, πῆτε, πῶσι.

μέσος

uerberemur, remini, rentur.
Iamiam uapulauero, ueris, uerit.
Paulò post iamiam uapulauerimus, ueritis, uerint.
futurum iamiam uapulauerimus, ueritis, uerint,
Verberassem uel uapulassem, ses, set.
Med. indefi. uerberassemus, assetis, assent.
uerberassemus, assetis, assent.
Verberassem uel uapulassem, asses, asset.
Med. indefi. uerberassemus, setis, sent.
uerberassemus, asstis, assent.
Verberem et rer, res, ret.
Med. futu. uerberemus, uerberetis, uerberent.
uerberemus, uerberetis, uerberent.
Verberem et rer, res, ret.
Med. fut. sec. uerberemus, uerberetis, uerberent.
uerberemus, uerberetis, uerberent.

Subiunctiua passiua et media.

Verberem et rer, res, ret.
Præsens si uerberemus, uerberetis, uerberent.
uerberemus, uerberetis, uerberent.
Vapulauerim, aueris, auerit.
Præt. perf. si uapulaueritis, uapulauerint.
uapulauerimus, aueritis, auerint.
Vapulauero, aueris, auerit.
Indefinitũ si uapulaueritis, uapulauerint.
uapulauerimus, aueritis, auerint.
Vapulauero, uapulaueris, uapulauerit.
Indefi. sec. si uapulaueritis, uapulauerint.
uapulauerimus, uapulaueritis, uerint.

τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
μέ. ἀό. ἐὰν τυψώμεθον, τύψησθον, ψησθον.
τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.
τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.
μέ. ἀό. δεύ. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
τυπώμεθα, πησθε, πονται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.
τύπτεσθαι. παρακείμενος, τετύφθαι. ἀόριστος,
τυφθῆναι. ἀόριστος δεύτερος, τυπῆναι.
μέλλων τυφθήσεσθαι. μέλλων δεύτερος, τυπήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψεσθαι.
μέσος ἀόριστος, τύψασθαι, μέσος ἀόριστος δεύτερος, τυπέσθαι. μέσος μέλλων, τύψεσθαι.
μέσος μέλλων δεύτερος τυπεῖσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ, καὶ μέσαι. ἐνεστώς.
ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον.
παρακείμενος, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. ἀόριστος, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν. ἀόριστος δεύτερος. ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. μέλλων, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τυφθησομένης. τὸ τυφθησόμενον, τυφθησομένου. μέλλων δεύτερος, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τυπησομένης, τὸ τυπησόμενον. τυπησομένου. μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον. μέσος ἀόριστος, ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. μέσος μέλλων. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον.

uerberauero et uapulauero,eris,erit.
Me.indef.si uerberauerimus,ritis,auerint.
uerberauerimus,aueritis,uerint.
Verberauero et uapulauero,ris,rit.
Me.indefi. uerberauerimus,ritis,rint.
sec. si uerberauerimus,ritis,rint.

Infinitiua passiua et media. Præsens,
Verberare & ari.præt.perf.uerberatum esse uel fuisse.Inde.uerberatum esse.indefi.sec.uerberatum esse.futur.uerberatum iri. Futurum secun. uerberatum iri. Paulò post futurum, iamiam uerberatum iri. Me.indefini.uerberauisse et atum esse.Med. indefin. sec.uerberauisse et atum esse. Med.fu. aturum uel randum esse. Medium futurum secundum, uerberaturum uel andum esse.

Participia passiua & media. Præsens,
Mascu.uerberans uel uapulans. F. uerberans.N. uerberans.perfe.Masculin.uerberatus.F.uerberata. Neu.uerberatum. Indefinit.uerberatus,uerberata, uerberatum. Indefinitum secund.uerberatus,uerberata,uerberatum. Futurum, uerberandus,uerberanda,andæ.uerberandum.futu.secun.uerberandus, uerberandæ, uerberandæ, uerberandum uerberandi. Paulò post futurum,
iamiam uerberandus,uerberanda,uerberandum.
Med.indefi.qui uerberauit et uapulauit. quæ rauit, et lauit,quod rauit et lauit.Me.inde.sec.qui rauit et lauit:quæ rauit et lauit,quod rauit et lauit.Me.fu.uerberaturus et andus,tura,et anda,turum,et andum.

μέσος μέλλων δεύτερος, ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

ἐνεργητικὰ ῥήματά ἐστι, τὰ ἐνέργειαν σημαίνοντα ἐν φωνῇ ἐνεργητικῇ. παθητικὰ δὲ, τὰ πάθος σημαίνοντα. μέσα δὲ, ὅσα ἐν φωνῇ παθητικῇ ἐνέργειαν σημαίνει, οἷον τύψομαι, ἐτυψάμην.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται, τροπῇ τοῦ κα, εἰς μαι, οἷον ἔσπαρκα ἔσπαρμαι. καὶ ὁ μὲν εἰς φα, λήγει, τὸ ἕτερον μ, προσλαμβάνει, οἷον γέγραφα γέγραμμαι. ὁ δὲ εἰς χα, λήγει, τὸ γ, προσλαμβάνει, οἷον λέλεχα, λέλεγμαι. ὁ δὲ εἰς κα, καὶ περισπώμενον εἰ η.ε, ἢ α, ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχον τὸ σ, προσλαμβάνει. οἷον τετέλεκα, τετέλεσμαι. γεγέλακα γεγέλασμαι. μακρᾶς δὲ οὔσης τῆς παραληγούσης, οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον πεποίηκα, πεποίημαι. τὸ δὲ κα, τῶν βαρυτόνων τὸ σ, προσλαμβάνει, οἷον πείθω, πέπεικα πέπεισμαι. χρίζω, κέχρικα, κέχρισμαι, πλὴν τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης συζυγίας, ἢ οὐδὲν προσλαμβάνει, οἷον στέλλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι. πλέω, πέπλευκα, πέπλευμαι. τὸ μέντοι ἀκούω ἤκουσμαι, καὶ τὸ ἑλκύω εἵλκυσμαι ποιεῖ.

περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ, ἔχουσιν, οἷον ποιέω, ποιῶ, ποιήσω. γελάω, γελῶ, γελάσω. χρυσόω, χρυσῶ, σώσω.

πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ εω, προφέρεται.

Medium futu.sec.uerberaturus, et uerberandus, tura et anda, turum et andum.

Actiua uerba sunt actionem significantia sub uoce actiua, Passiua uerò passionem significantia: Media autem, quæ sub uoce passiua actionem significant, ut uerberabo uerberaui.

Passiuum præteritum perfectum ex actiuo fingitur, uersione κα in μαι, ut seui satus sum. Et si quidem in φα desinat, alterum μ assumit, ut scripsi scriptus sum: quòd si in χα desinat, γ assumit, ut dixi dictus sum: sin autem in κα, et circunflexum sit, ε aut α in penultima habens, σ assumit, ut perfeci perfectus sum. risi risus sum: ubi uerò longa fuerit penultima, nihil assumit, ut feci factus sum Cæterum κα grauitonorum, σ assumit, ut persuadeo, persuadi, persuasus sum. ungo, unxi, unctus sum, præter quintam et sextam coniugationem, quæ nihil assumit, ut mitto misi missus sum, nauigo nauigaui naue uectus sum, interim audio auditus sum, et traho tractus sum format.

De Circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba à sexta coniugatione grauitonorum per synæresin fiunt. Vnde et in futuro σ habent, ut facio, facio, faciam. rideo, rideo, ridebo. inauro, inauro, inaurabo.

Prima coniugatio circunflexorum est, cuius extremum in grauitono per εω profertur

οἷον ποιέω ποιῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ η, πρὸ τοῦ σ, ἔχει, οἷον ποιήσω, πλὴν τοῦ καλέω καλῶ, αἰνέω αἰνῶ, φορέω φορῶ, ἀρκέω ἀρκῶ, τελέω τελῶ, ὀλέω ὀλῶ. ἃ διὰ τοῦ εσω τὸν μέλλοντα ποιεῖ, καὶ τὰ ἀπ᾽ ἐκείνων συντιθέμενα ῥήματα ὁμοίως, οἷον αἰνέσω, ἐπαινέσω, παραινέσω.

τὰ περισπώμενα ῥήματα, ὡς εἴρηται, συνῃρημένα εἰσὶν ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων διὰ τοῦτο ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ παραλλάσσει, ἐν οἷς, τοῦ τελικοῦ φωνήεντος καθαροῦ ὄντος, δύναται συναίρεσις γίνεσθαι κατὰ τοὺς τῶν συναιρέσεων κανόνας. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρόνων, τὰ αὐτὰ παντάπασι τοῖς βαρυτόνοις τυγχάνουσι, φυλασσομένης γε μὴν ἐν πᾶσι τοῖς ἀσυναιρέτοις χρόνοις, τῆς τοῦ μέλλοντος παραληγούσης.

ἐπὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων, οἱ μέσοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι, δεύτεροι ἀόριστοι, καὶ μέλλοντες, σπανίως εὑρίσκονται, ὥσπερ δηλονότι καὶ ἐπὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἀφ᾽ ἧς παράγονται.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιεῖς, ποιέει ποιεῖ. δυϊκά. ποιέετον ποιεῖτον, ποιέετον ποιεῖτον. πληθυντικά. ποιέομεν ποιοῦμεν, ποιέετε ποιεῖτε, ποιέουσι ποιοῦσι

παρατατικός.

ἐποίεον ἐποίουν, ἐποίεες ἐποίεις, ἐποίεε ἐποίει. ἐποιέετον ἐποιεῖτον, ἐποιεέτην ἐποιείτην, ἐποιέομεν ἐποιοῦμεν, ἐποιέετε ἐποιεῖτε, ἐποίεον ἐποίουν.

παρακείμενος.

 44

ut facio, facio, et in futuro ω ante α habet, ut faciam, præterquam uoco, uoco, laudo, laudo: induor, induor: sufficio, sufficio: perficio, perficio: perdo, perdo: quæ per εσω futurum faciunt, et ex illis composita uerba similiter, ut laudabo, prædicabo, admonebo.

Circunflexa uerba, ut dictum est, contracta sunt à sexta coniugatione grauitonorum. Idcirco in solo instanti et præte. imperfecto uariant, in quibus cum ultima uocalis pura sit, potest synæresis fieri iuxta contractionum canones. In alijs uerò temporibus eadem penitus cum grauitonis sunt, seruata tamen in omnibus incontractis temporibus futuri penultima.

In circunflexis uerbis media præterita perfecta, et præt. plusquàmpfc. indefinita secunda et futura rarò reperiuntur, quemadmodum nimirum et in sexta coniugatione grauitonorum, à qua deducuntur.

Indicatiua actiua. Præsens,

Sing. facio, facio, facis, facis: facit, facit. Dualia, facitis, facitis: faciunt, faciunt. Pluralia, facimus, facimus: facitis, facitis: faciunt, faciunt.

Præt. perfictum,

Sin. faciebam, bam, faciebas, bas: faciebat, bat. D. faciebatis, faciebatis, faciebant ebant. Plu. faciebamus, faciebamus. faciebatis, batis. faciebant, ebant.

Præteritum perfectum,

πεποίηκα, πεποίηκας, κε· κὰ τὰ λοιπὰ, ὡς τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε·

ὑπερσυντέλικος·

ἐπεποιήκειν, κεις, κει. ὡς ἐτετύφειν·

ἀόριστος·

ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε. ὡς ἔτυψα.

μέλλων·

ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει. ὡς τύψω, τύψεις.

προστακτικὰ ἐνεργητικά· ἐνεστώς.

ποίεε ποίει, ποιεέτω ποιείτω, ποιέετον ποιεῖτον· ποιεέτων ποιείτων, ποιέετε ποιεῖτε, ποιεέτωσαν ποιείτωσαν

παρακείμενος·

πεποίηκε, κέτω. ὡς τέτυφε, τετυφέτω.

ἀόριστος·

ποίησον, σάτω. ὡς τύψον ψάτω.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά· ἐνεστώς·

ποιέοιμι ποιοῖμι, ποιέοις ποιοῖς, ποιέοι ποιοῖ. ποιέοιτον ποιοῖτον, ποιεοίτην ποιοίτην· ποιέοιμεν ποιοῖμεν, ποιέοιτε ποιοῖτε, ποιέοιεν ποιοῖεν.

παρακείμενος·

πεποιήκοιμι, κοις, κοι. ὡς τετύφοιμι.

ἀόριστος·

ποιήσαιμι, σαις, σαι. ὡς τύψαιμι.

μέλλων·

ποιήσοιμι, σοις, σοι, ὡς τύψοιμι.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά· ἐνεστώς.

ἐὰν ποιέω ἐὰν ποιῶ, ἐὰν ποιέῃς ἐὰν ποιῇς, ἐὰν ποιέῃ ἐὰν ποιῇ, ἐὰν ποιέητον ῆτον, ἐὰν ποιέητον ῆτον. ἐὰν ποιέομεν ποιῶμεν, ἐὰν ποιέητε ῆτε,

Feci, fecisti, fecit, et reliqua ut uerberaui, auisti, uerberauit.

Præt. plusquamperfectum,

Feceram, feceras, fecerat, ut uerberaueram.

Indefinitum,

Feci, fecisti, fecit, ut uerberaui.

Futurum,

Faciam, facies, faciet, ut uerberabo, uerberabis.

Imperatiua actiua. Præsens,

Sin. Fac, fac. faciat, faciat. Dual. facite, facite. faciant, faciant. Plu. facite, facite. faciant, faciant. Præteritum perfectum,

facito, facito, ut uerberato, uerberato.

Indefinitum,

Facito, facito, ut uerberato, uerberato.

Optatiua actiua. Præsens,

Facerem rem, faceres res, faceret ret. Dual. faceretis faceretis, facerent facerent. Plur. faceremus ceremus, faceretis retis, facerent facerent.

Præteritum perfectum,

Fecissem, fecisses, fecisset, ut uerbum uerberauissem.

Indefinitum,

Fecissem, fecisses, fecisset, ut uerberauissem.

Futurum,

Faciam, facias, faciat, ut uerberem.

Subiunctiua actiua. Præsens,

Sing. si faciam, faciam: si facias, facias, si faciat, faciat. Dual. faciatis, faciatis, si faciant, faciant. Plural. faciamus, amus: si faciatis, atis: si

ἐὰν ποιέωσι ποιῶσι.

παρακείμενος.

ἐὰν πεποιήκω, ὡς ἐὰν τετύφω.

ἀόριστος.

ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

ἐνεστὼς, ποιέειν ποιεῖν.

παρακείμενος, πεποιηκέναι. ἀόριστος ποιῆσαι.

μέλλων. ποιήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστὼς,

ὁ ποιέων ὁ ποιῶν. ἡ ποιέουσα ἡ ποιοῦσα.

τὸ ποιέον τὸ ποιοῦν.

παρακείμενος.

ὁ πεποιηκὼς, ἡ πεποιηκυῖα, κυίας, τὸ πεποιηκός.

ἀόριστος.

ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.

μέλλων.

ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς

ποιέομαι ποιοῦμαι, ποιέῃ ποιῇ, ποιέεται ποιεῖται.
ποιεόμεθον ποιούμεθον, ποιέεσθον ποιεῖσθον, ποιέεσθον εἶσθον, ποιεόμεθα ποιούμεθα, ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιέονται ποιοῦνται.

παρατατικός.

ἐποιεόμην ἐποιούμην, ἐποιέου ἐποιοῦ, ἐποιέετο ἐποιεῖτο. ἐποιεόμεθον ούμεθον, ἐποιέεσθον εῖσθον ἐποιεέσθην είσθην. ἐποιεόμεθα ούμεθα, ἐποιέεσθε εῖσθε, ἐποιέοντο οῦντο. παρακείμενος.
πεποίημαι, ησαι. ὡς τέτυμμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθ

faciant, faciant.

Præteritum,

Sin. si fecerim, ut si uerberauerim.

Indefinitum,

Sin. si fecero, feceris, fecerit.

Infinitiua actiua.

Præsens, *facere, facere.*

Præteritum, *fecisse.* Indefinitum, *fecisse.*

Futurum, *facturum esse.*

Participia passiua et media. Præsens,

Masc. *faciens, faciens.* fœ. *faciens, faciens.*

Neutrum *faciens.*

Præteritum,

M. *qui fecit.* F. *quæ fecit, eius quæ fecit.* N. *quòd fecit.*

Indefinitum,

M. *qui fecit.* F. *quæ fecit.* N. *quod fecit.*

Futurum,

M. *facturus.* F. *factura.* N. *facturum.*

Indicatiua passiua et media. Præsens,

Sin. *fio, fio: fis, fis: fit, fit.* Dual. *fimus duo, fimus duo: fitis, fitis, fiunt, fiunt.* Plu. *fimus, fimus: fitis, fitis, fiunt, fiunt.*

Præt. imperfectum,

Sin. *fiebam fiebam, fiebas fiebas, fiebat fiebat* Dual. *fiebamus fiebamus, fiebatis fiebatis, fiebant fiebant.* Plur. *fiebamus fiebamus fiebatis, fiebatis, fiebant fiebant.* Præte. perfectum,

Sin. *factus sum, factus es, ut uapulaui.* Tertia plura-

θυντικῶν πεποίηται, ὅτι καθαρὸν ἔχει τὴν ἐσχάτην.

ὑπερσυντέλικος.

ἐπεποιήμην, σο, το, ὡς ἐτετύμμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεποίηντο.

ἀόριστος.

ἐποιήθην, ἐποιήθης. ὡς ἐτύφθην.

μέλλων πρῶτος.

ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ. ὡς τυφθήσομαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων,

πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, ὡς τετύψομαι.

μέσος ἀόριστος.

ἐποιησάμην, ἐποιήσω. ὡς ἐτυψάμην.

μέσος μέλλων.

ποιήσομαι, ποιήσῃ, ὡς ἐτύψομαι.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιέου ποιοῦ, ποιεέσθω ποιείσθω. ποιέεσθον εῖσθον, ποιεέσθων ποιείσθων, ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιεέσθωσαν ποιείσθωσαν. παρακείμενος,

πεποίησο, ὡς τέτυψο. ἀόριστος.

ποιήθητι, ὡς τύφθητι.

μέσος ἀόριστος.

ποίησαι, ποιησάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιεοίμην ποιοίμην, ποιέοιο ποιοῖο, ποιέοιτο ποιοῖτο. ποιεοίμεθον ποιοίμεθον, ποιέοισθον ποιοῖσθον, ποιεοίσθην ποιοίσθην, ποιεόμεθα, ποιοίμεθα, ποιέοισθε ποιοῖσθε, ποιέοιντο ποιοῖντο.

παρακείμενος.

πεποιήμην, πεποιῇο, πεποιῇτο. καθαρὸν γὰρ ἔχει

lium, facti sunt, quòd puram habeat postremam.

Præteritum plusquàmperfectum,

factus fueram, fueras, fuerat, ut uapulaueram. Tertia pluralium, facti fuerant.

Indefinitum,

factus fui, fuisti, ut uapulaui.

Futurum primum,

fiam, fies, ut uerberabor.

Paulò post futurum.

Iamiam fies, fies, ut iamiam uerberabor.

Medium indefinitum,

Feci uel factus sum, fecisti, ut uerberaui uel uapulaui.

Medium futurum,

faciam uel fiam facies, ut uerberabo uel uapulabo.

Imperatiua passiua et media. Præsens,

fac uel fias, fac uel fias, faciat faciat. D. facite facite, faciant faciant. Plural. facite facite, faciant faciant. Præt. perfectum,

fito, ut uapulato. Indefinitum,

fito, ut uapulato.

Medium indefinitum,

Fac uel fias, faciat, ut uerberato, uerberato.

Optatiua passiua & media. Præsens,

S. fierem uel facerem, fieres res fieret ret. D. fieremus fieremus, fieretis fieretis, fierent fierent. fieremus fieremus, fieretis fieretis, fierent fierent.

Præteritum,

factus essem, factus esses, factus esset. Puram enim ha-

τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος.

ἀόριστος.

ποιηθείην, θείης, ὡς τυφθείην. μέλλων.

ποιηθησοίμην, σοιο, ὡς τυφθησοίμην.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιησοίμην, σοιο, ὡς τετυψοίμην.

μέσος ἀόριστος.

ποιησαίμην, σαιο, ὡς τυψαίμην.

μέσος μέλλων.

ποιησοίμην, σοιο, ὡς τετυψοίμην.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ἐὰν ποιέωμαι ἐὰν ποιῶμαι, ἐὰν ποιέῃ, ἐὰν ποιῇ, ἐὰν ποιέηται ἐὰν ποιῆται. ἐὰν ποιεώμεθον ἐὰν ποιώμεθον, ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιεώμεθα ἐὰν ποιώμεθα, ἐὰν ποιέησθε ἐὰν ποιῆσθε, ἐὰν ποιέονται ἐὰν ποιῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν πεποίωμαι, ἐὰν πεποίῃ, ὡς ἐὰν τετύφωμαι. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην.

ἀόριστος.

ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν ποιήσωμαι, ὡς ἐὰν τύψωμαι.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιέεσθαι ποιεῖσθαι. παρακείμενος.

πεποιῆσθαι. ἀόριστος. ποιηθῆναι. μέλλων.

πεποιήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιήσεσθαι μέσος ἀόριστος. ποιήσασθαι.

μέσος μέλλων πρῶτος. ποιήσεσθαι.

bet postremam passiuum præteritum.

Indefinitum,

factus essem, factus esses, ut uapulauissem. Futu.
fiam fiat, ut uerberer.

Paulò post futurum.

Iamiam fiam, iamiam fias, ut iamiam uerberer.

Medium indefinitum,

fecissem uel factus essem, fecisses, ut uerberassem, uapulassem.

Medium futurum,

Faciam, uel fiam, facias, ut uerberem uel uapulem.

Coniunctiua passiua & media. Præsens,

S. si fiam et faciam, fiam et faciam, si fias et fias, si fiat si fiat. Dual. si fiamus si fiamus, si fiatis si fiatis, si fiant si fiant.

Pl. si fiamus si fiamus, si fiatis si fiatis, si fiant si fiant. Præteritum,

Si factus fuerim, si factus fueris, ut uapulauerim.

Puram enim habet postremam.

Indefinitum,

si factus fuero, si factus fueris, ut uerberatus fuero.

Medium indefinitum,

Si fecero et factus fuero, ut si uerberaro uapularo.

Infinitiua passiua et media. Præsens,

facere et fieri. Præt. perfectum,
factum esse. Indefinitum, factum esse. Futurum,
factum iri. Paulò post futurum,
Iamiã factum iri. Med. indefi. fecisse et factum esse.
Me. fu. primum, facturum esse uel factum iri.

τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος.

ἀόριστος.

ποιηθείην, θείης, ὡς τυφθείην. μέλλων.

ποιηθησοίμην, σοιο, ὡς τυφθησοίμην.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

πεποιησοίμην, σοιο, ὡς τετυψοίμην.

μέσος ἀόριστος.

ποιησαίμην, σαιο, ὡς τυψαίμην.

μέσος μέλλων.

ποιησοίμην, σαιο, ὡς τετυψοίμην.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ἐὰν ποιέωμαι ἐὰν ποιῶμαι, ἐὰν ποιέῃ, ἐὰν ποιῇ, ἐὰν ποιέηται ἐὰν ποιῆται. ἐὰν ποιεώμεθον ἐὰν ποιώμεθον, ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον, ἐὰν ποιεώμεθα ἐὰν ποιώμεθα, ἐὰν ποιέησθε ἐὰν ποιῆσθε, ἐὰν ποιέονται ἐὰν ποιῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν πεποίωμαι, ἐὰν πεποίῃ, ὡς ἐὰν τετύφωμαι. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην.

ἀόριστος.

ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν ποιήσωμαι, ὡς ἐὰν τύψωμαι.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς.

ποιέεσθαι ποιεῖσθαι. παρακείμενος.

πεποιῆσθαι. ἀόριστος. ποιηθῆναι. μέλλων.

πεποιήσεσθαι. μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

πεποιήσεσθαι μέσος ἀόριστος. ποιήσασθαι.

μέσος μέλλων πρῶτος. ποιήσεσθαι.

bet postremam passiuum præteritum.

Indefinitum,

factus essem, factus esses, ut uapulauissem. Futu.

fiam fiat, ut uerberer.

Paulò post futurum.

Iamiam fiam, iamiam fias, ut iamiam uerberer.

Medium indefinitum,

fecissem uel factus essem, fecisses, ut uerberassem, uapulassem.

Medium futurum,

Faciam, uel fiam, facias, ut uerberem uel uapulem.

Coniunctiua passiua & media. Præsens,

S. si fiam et faciam, fiam et faciam, si fias et fias, si fiat si fiat. Dual. si fiamus si fiamus, si fiatis si fiatis, si fiant si fiant.

Pl. si fiamus si fiamus, si fiatis si fiatis, si fiant si fiant. Præteritum,

Si factus fuerim, si factus fueris, ut uapulauerim.

Puram enim habet postremam.

Indefinitum,

si factus fuero, si factus fueris, ut uerberatus fuero.

Medium indefinitum,

Si fecero et factus fuero, ut si uerberaro uapularo.

Infinitiua passiua et media. Præsens,

facere et fieri. Præt. perfectum,

factum esse. Indefinitum, factum esse. Futurum,

factum iri. Paulò post futurum,

Iamiã factum iri. Med. indefi. fecisse et factum esse.

Me. fu. primum, facturum esse uel factum iri.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστώς.
ὁ ποιεόμενος ὁ ποιούμενος, ἡ ποιουμένη ἡ ποιουμένη. τὸ ποιεόμενον τὸ ποιούμενον.

παρακείμενος.

ὁ πεποιημένος, ἡ πεποιημένη, τὸ πεποιημένον.

ἀόριστος.

ὁ ποιηθεὶς, ἡ ποιηθεῖσα, τὸ ποιηθέν.

μέλλων.

ὁ ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη, τὸ ποιηθησόμενον.

μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

ὁ πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη, τὸ ποιησόμενον.

μέσος ἀόριστος.

ὁ ποιησάμενος, ἡ ποιησαμένη, τὸ ποιησάμενον.

μέσος μέλλων.

ὁ ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη, τὸ ποιησόμενον.

αἱ συναιρέσεις τῆς πρώτης συζυγίας εἰσὶ αὗται.

Δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐστὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ αω, προφέρεται, οἷον γελάω γελῶ, βοάω βοῶ, καὶ ἐστὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, τὸ α, ἢ τὸ η, ἔχει, οἷον γελάσω βοήσω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

βοάω βοῶ, βοάεις βοᾷς, βοάει βοᾷ, βοάετον ᾶτον βοάετον βοᾶτον. βοάομεν βοῶμεν, βοάετε βοᾶτε βοάουσι βοῶσι.

παρατατικός.

ἐβόαον ἐβόων, ἐβόαες ἐβόας, ἐβόαε ἐβόα. ἐβοάετον ἐβοᾶτον, ἐβοαέτην ἐβοάτην. ἐβοάομεν ἐβοῶμεν, ἐβοάετε ἐβοᾶτε, ἐβόαον ἐβόων.

οἱ λοιποὶ χρόνοι ὁμοίως τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ κλίνονται, φυλαττομένης γε μὴν τῆς ἰδίας παραληγούσης.

προστακτικόν

Participia passiua et media. *Præsens,*

M.*qui facit uel fit, qui facit uel fit, eius qui facit.* F.*quæ facit, quæ facit.* N.*quod facit, eius quod facit.*

Præteritum,

M.*factus.* F.*facta.* N.*factum.*

Indefinitum,

M.*factus.* F.*facta.* Neu.*factum.*

Futurum,

M.*faciendus.* F.*facienda.* N.*faciendum.*

Paulò post futurum,

M.*Iamiam faciendus.* F.*facienda.* N.*faciendum.*

Medium indefinitum,

M.*qui fecit uel factus est.* F.*quæ fecit.* N.*quod fecit.*

Medium futurum,

M.*facturus uel faciendus.* F.*factura.* N.*facturum.*

Contractiones primæ coniugationis hactenus.

Secunda coniugatio circunflexorum est , cuius extremum in grauitono per αω profertur. ut rideo rideo , clamo clamo , et in futuro ante a æ aut u habet ut ridebo, clamabo.

Indicatiua actiua. *Præsens,*

S.*Clamo clamo, clamas clamas, clamat clamat.* D.*clamatis matis, clamant mant.* Plura.*amus amus, atis atis, clamant ant.* *Præ.imperfectum,*

S.*Clamabam bam, clamabas bas, bat bat.* Dua.*abatis abatis, abant abant.* Plura.*clamabamus bamus, clamabatis batis, clamabant abant.*

Reliqua *tempora similiter primæ coniugationi declinantur, seruata tamen sua penultima.*

προστακτικὸν ἐνεργητικὸν ῥῆμα. συνεσώς.

βόαε βόα, βοαέτω βοάτω, βοάετος βοᾶτον. βοαέτων βοάτων, βοάετε ᾶτε, βοαέτωσαν άτωσαν.

εὐκτικὸν ῥῆμα. συνεσώς.

βοάοιμι βοῷμι, βοάοις βοῷς βοάοι βοῷ. βοάοιτον βοῷτον, βοαοίτην βοώτην. βοάοιμεν βοῷμεν, βοάοιτε βοῷτε. βοάοιεν βοῷεν.

ὑποτακτικὸν ῥῆμα. συνεσώς.

ἐὰν βοάω ἐὰν βοῶ, ἐὰν βοάῃς ἐὰν βοᾷς, ἐὰν βοάῃ ἐὰν βοᾷ. ἐὰν βοάητον, ἐὰν βοᾶτον, ἐὰν βοάητον ἐὰν βοᾶτον, ἐὰν βοάομεν ἐὰν βοῶμεν, ἐὰν βοάητε ἐὰν βοᾶτε, ἐὰν βοάωσι ἐὰν βοῶσι.

ἀπαρέμφατα. συνεσώς,

βοάειν βοᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς πρώτης συζυγίας. μετοχαί. συνεσώς,

ὁ βοάων ὁ βοῶν, ἡ βοάουσα ἡ βοῶσα. τὸ βοάων τὸ βοῶν.

ὁριστικὰ παθητικά. συνεσώς,

βοάομαι βοῶμαι, βοάῃ βοᾷ βοάεται βοᾶται. βοαόμεθον βοώμεθον, βοάεσθον βοᾶσθον, βοάεσθον βοᾶσθον, βοαόμεθα βοώμεθα, βοάεσθε βοᾶσθε, βοάονται βοῶνται.

παρατατικός.

ἐβοαόμην ἐβοώμην, ἐβοάου ἐβοῶ, ἐβοάετο ἐβοᾶτο ἐβοαόμεθον ἐβοώμεθον, ἐβοάεσθον ᾶσθον, ἐβοαέσθην ἐβοάσθην, ἐβοαόμεθα ἐβοώμεθα, ἐβοάεσθε ἐβοᾶσθε, ἐβοάοντο ἐβοῶντο.

προστακτικὸν παθητικόν. συνεσώς,

βοάου βοῶ, βοαέσθω άσθω, βοάεσθον ᾶσθον βοαέ

Imperatiuum actiuum uerbum, Præsens,
S.Clama clama, clamet clamet. D. clamate, ate, cla=
ment clament. Pl. clamate ate, clament ment.

Optatiuum uerbum. Præsens.
S. *clamarem rem, clamares, clamaret aret.* D. *aretis, aretis, clamarent arent.* Pl. *clamaremus aremus, aretis aretis, clamarent arent.*

Subiunctiuum uerbum. Præsens,
Sin. *si clamom clamem, si clames clames, si clamet si clamet.* Du. *si clametis, clametis, si clament si clament.* Plu. *si clamemus si clamemus, si clametis si metis, si clament si ment.*

Infinitiua. Præsens,
Clamare clamare, et reliqua iuxta decursum primæ coniugationis.

Participia. Præsens,
M. *clamans clamans.* F. *clamans clamans.* Neu. *clamans clamans.*

Indicatiua passiua. Præsens,
S. *clamor or, clamaris aris, clamatur atur.* D. *clamamur clamamur, clamamini mamini, clamantur clamantur.* Pl. *clamamur amur, clamamini amini, clamantur antur.*

Præt. imperfectum,
S. *clamabar abar, clamabaris aris, clamabatur abatur.* Dual. *clamabamur abamur, clamabamini clamabamini, clamabantur abantur.* Plu. *abamur abamur, clamabamini abamini, clamabantur bantur.*

Imperatiuus passiuus. Præsens,
S. *clamare are, clametur metur.* D. *amini amini, cla=*

οἶθων ἄθων, βοάεσθε ἆσθε. βοαέσθωσαν ἄσθωσαν.

εὐκτικὸν παθητικόν. ἐν ἔσως.

βοαοίμην ῴμην. βοάοιο βοῷο, βοάοιτο ῷτο, βοαοίμεθον βοώμεθον, βοάοισθον βοῷσθον, βοαοίσθην βοώσθην. βοαοίμεθα βοώμεθα, βοάοισθε βοῶσθε, βοάοιντο βοῷντο.

ὑποτακτικὸν παθητικόν. ἐν ἔσως,

ἐὰν βοάωμαι ἐὰν βοῶμαι, ἐὰν βοάῃ ἐὰν βοᾷ, ἐὰν βοάηται ἐὰν βοᾶται, ἐὰν βοαώμεθον ἐὰν βοώμεθον, ἐὰν βοάησθον ᾶσθον, ἐὰν βοάησθον ᾶσθον ἐὰν βοαώμεθα ώμεθα, ἐὰν βοάησθε ἐὰν βοᾶσθε, ἐὰν βοάωνται ἐὰν βοῶνται.

ἀπαρέμφατον παθητικόν. ἐν ἔσως,

βοάεσθαι βοᾶσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἄνω εἴρηται.

μετοχαὶ παθητικαί. ἐν ἔσως,

ὁ βοαόμενος ὁ βοώμενος, ἡ βοαομένη ἡ βοωμένη, τὸ βοαόμενον τὸ βοώμενον.

αἱ συναιρέσεις τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰσὶν αὗται.

σημειωτέον δὲ ὧδε τούτων τῶν συναιρέσεων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι τὸ μὲν α, καὶ ω μέγα εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ α, καὶ ε, εἰς α, μακρὸν. ἐφ' ὧν δὲ μετὰ τὸ α δίφθογγος ἐπάγεται, ἡ διὰ τοῦ ε, καὶ ι, διαλυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α, καὶ ε, πάλιν εἰς α, μακρὸν κιρνᾶται, τὸ δὲ ι, προσγράφεται, οἷον βοάεις βοᾷς, καὶ α δὲ καὶ ο μικρὸν εἰς ω μέγα κιρνᾶται. ἐφ' ὧν δὲ μετὰ τὸ α, ου δίφθογγος ἐπάγεται, ἡ οι δίφθογγος, ἡ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, διαλυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α, καὶ ο, αὖθις

mentur mentur. P. emur emur, amini mini entur tur.

Optatiuus passiuus. Præsens,

Sin. clamarer arer, areris areris, aretur etur. Du. clamaremur aremur, clamaremini aremini, arentur arentur. Plu. clamaremur aremur, clamaremini aremini, clamarentur rentar.

Subiunctiuum passiuum. Præsens,

Singula. si clamer clamer, si clameris si clameris, si clametur si clametur. Dua. si clamemur clamemur, si clamemini clamemini, si clamentur clamentur. Pl. si clamemur memur, si clamemini clamemini, si clamentur entur.

Infinitiuum passiuum. Præsens,

clamari clamari, et reliqua, ut suprà dictum est.

Participia passiua. Præsens,

M. qui clamatur, qui atur. F. quæ clamatur, quæ atur. Neu. quod clamatur, quod atur.

Contractiones secundæ coniugationis circunflexorum hæ sunt.

Notandum uerò in his contractionibus secundæ coniugationis circunflexorum quòd α et ω magnum in ω magnum miscentur: Porrò α et ε in α longum. In quibus uerò post α diphthongus inducitur quæ est ex ε et ι, resoluta diphthongo, α quidem et ε rursus in α longum miscentur, ι autem subscribitur, ut clamas clamas. Cæterum α et ο paruum in ω miscentur. In quibus autem post α, ου diphthongus inducitur, aut οι diphthon. quæ est ex ο et ι, resuluta diphthongo, α quidem et ο rursus

εἰς ω μέγα κιρνᾶται, τὸ δὲ υ, ἀποβάλλεται, οἷον βοάουσι βοῶσι. τὸ δὲ ι, προσγράφεται, οἷον βοάοιμι βοῷμι. τὸ δὲ α, καὶ η, ἐπὶ τοῦ βοάῃ δευτέρου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ὤφειλε μὲν εἰς η, κιρνᾶσθαι κατὰ τὸν τῆς συναιρέσεως κανόνα, εἵλετο δὲ μᾶλλον τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας δευτέρας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς εἴρηται, ἐὰν βοάῃς ἐὰν βοᾷς, καὶ οὐ βοῇς, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ὁμοίως, ἐὰν βοάῃ ἐὰν βοᾷ, καὶ οὐ βοῇ. διότι ἐπὶ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνεται.

καὶ συμβαίνει θεωροῦσιν, ὅτι ἔνθα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς ει, δίφθογγον γίνεται ἡ συναίρεσις, ἢ διὰ τοῦ ε, καὶ ι, ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας εἰς α, γίνεται. ἔνθα δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας εἰς ἄλλο τι, ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας, εἰς ω μέγα πλὴν τοῦ δευτέρου προσώπου ὁριστικοῦ βοᾷ καὶ πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, ταῦτα γὰρ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων χρόνοι, ὁμοίως τοῖς τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ τοῖς βαρυτόνοις, κατὰ τὰ προειρημένα κλίνονται.

τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστίν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ οω, προφέρεται, οἷον χρυσόω χρυσῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, τὸ ω ἔχει, οἷον χρυσώσω. στεφανώσω, σημειώσω, πλὴν τοῦ ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, βόω βῶ, τὸ φέρω.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστῶς,

in ω magnum miſcentur, υ uerò abijcitur, ut cla- mant clamant, ι autem ſubſcribitur, ut clamarem cla marem. Porrò α et η in clamaris, ſecundæ pſonæ indicatiui paſſiui inſtantis, debuiſſet quidem in ῃ mi ſceri iuxta contractionis canonem; elegit tamen magis formatiuam coniugationis ſecundæ. Cæterum in Subiunctiuo, ut dictum eſt ſi clames, ſi clames et non clames, et in paſſiuo ſimiliter, ſi clameris, ſi clameris et non clameris, quòd in ſecunda et tertia coniugatione circunflexorum ſubiunctiua ſimiliter indicatiuis declinentur.

Et uidere eſt inſpicientibus, quòd ubi in prima quidē coniugatione circunflexorum in ει diphthongum fit ſynæreſis, quæ eſt ex ε et ι, in ſecunda coniugatione in α fit: Vbi uero in prima coniugatione in aliud quiddam, in ſecunda coniu gatione fit in ω magnum, præter ſecundam perſonā Indicatiui paſſiui clamaris, et præter ſubiunctiua. Hæc enim ſimiliter indicatiuis declinantur. Porrò alia omnia ſecundæ coniugationis circunfle xorum tempora, ſimiliter temporibus primæ coniu gationis circunflexorum et grauitonis, iuxta ea quæ prædicta ſunt declinantur.

Tertia coniugatio circunflexorum eſt, cuius extre mum in grauitono per οω profertur, ut inauro inauro, et in futuro ante σ, ω habet, ut inaurabo, coronabo, ſignificabo, præter aro, iuro, quæror: alo alo, id eſt, nutrio.

Indicatiua actiua. Præſens,

χρυσόω χρυσῶ, χρυσόεις χρυσοῖς, χρυσόει χρυσοῖ, χρυσόετον χρυσοῦτον, χρυσόετον χρυσοῦτον, χρυσόομεν χρυσοῦμεν, χρυσόετε χρυσοῦτε, χρυσόουσι χρυσοῦσι.

παρατατικός.

ἐχρύσοον ἐχρύσουν, ἐχρύσοες ἐχρύσους, ἐχρύσοε ἐχρύσου, ἐχρυσόετον ἐχρυσοῦτον, ἐχρυσοέτην ἐχρυσούτην, ἐχρυσόομεν ἐχρυσοῦμεν, ἐχρυσόετε ἐχρυσοῦτε, ἐχρύσοον ἐχρύσουν.

προστακτικὸν ἐνεργητικόν. ἐνεστώς,

χρύσοε χρύσου. χρυσοέτω χρυσούτω, χρυσόετον χρυσοῦτον. χρυσοέτων χρυσούτων, χρυσόετε χρυσοῦτε, χρυσοέτωσαν χρυσούτωσαν.

εὐκτικὸν ἐνεργητικόν. ἐνεστώς,

χρυσόοιμι χρυσοῖμι, χρυσόοις χρυσοῖς, χρυσόοι χρυσοῖ, χρυσόοιτον χρυσοῖτον. χρυσοοίτην χρυσοίτην. χρυσόοιμεν χρυσοῖμεν. χρυσόοιτε χρυσοῖτε, χρυσόοιεν χρυσοῖεν.

ὑποτακτικά. ἐνεστώς.

ἐὰν χρυσόω ἐὰν χρυσῶ, ἐὰν χρυσόῃς χρυσοῖς, ἐὰν χρυσόῃ χρυσοῖ. ἐὰν χρυσόητον ἐὰν χρυσοῖτον, ἐὰν χρυσόητον χρυσοῖτον. ἐὰν χρυσόωμεν χρυσῶμεν, ἐὰν χρυσόητε χρυσοῖτε, ἐὰν χρυσόωσι ἐὰν σῶσι.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

χρυσόειν χρυσοῦν: καὶ τὰ λοιπά.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς,

ὁ χρυσόων ὁ χρυσῶν, ἡ χρυσόουσα ἡ χρυσοῦσα. τὸ χρυσόον τὸ χρυσοῦν.

ὁριστικαὶ παθητικαί. ἐνεστώς,

χρυσόομαι χρυσοῦμαι, χρυσόῃ χρυσοῖ, χρυσόεται

Inauro inauro, inauras inauras, inaurat inaurat. Dual. inauratis atis, inaurant inaurant. Plu. inauramus ramus, inauratis atis, inaurant inaurant.

Præteritum imperfectum. Præsens,

Inaurabam bam, inaurabas inaurabas, innurabat bat. Dual. inaurabatis inaurabatis, inaurabant inaurabant. Pl. inaurabamus bamus, inaurabatis inaurabatis, inaurabant bant.

Imperatiuum actiuum. Præsens,

Inaura inaura, inauret inauret. Dual. inaurate inaurate, inaurent inaurent. Pl. inaurate inaurate, inaurent inaurent.

Optatiuum actiuum. Præsens,

Inaurarem rarem, inaurares inaurares, inauraret inauraret. Du. inauraremus remus, inauraretis retis. Plural. inauraremus remus, inauraretis inauraretis, inaurarent arent.

Subiunctiua. Præsens,

Si inaurem si inaurem, si inaures inaures, si inauret inauret. Dual. si inauretis si inauretis, si inaurent inaurent. Plur. inauremus inauremus, si inauretis retis, si inaurarent si rent.

Infinitiua actiua. Præsens,

Inaurare inaurare, et reliqua.

Participia actiua. Præsens,

M. inaurans inaurans, Fœmi. inaurans rans, Neut. inaurans inaurans.

Indicatiua passiua. Præsens,

Inauror inauror, inauraris inauraris, inauratur

χρυσοῦται, χρυσοόμεθον χρυσούμεθον, χρυσόεσθον χρυσοῦσθον, χρυσόεσθον χρυσοῦσθον, χρυσοόμεθα σούμεθα, χρυσόεσθε σοῦσθε, χρυσόονται σοῦνται.

παρατατικός.

ἐχρυσοόμην σούμην, ἐχρυσόου ἐχρυσοῦ, ἐχρυσόετο ἐχρυσοῦτο, ἐχρυσοόμεθον ἐχρυσούμεθον, ἐχρυσόεσθον ἐχρυσοῦσθον ἐχρυσοέσθην ἐχρυσούσθην. ἐχρυσοόμεθα ἐχρυσούμεθα. ἐχρυσόεσθε σοῦσθε, ἐχρυσόοντο ἐχρυσοῦντο.

προστακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς,

χρυσόου χρυσοῦ, χρυσοέσθω χρυσούσθω. χρυσόεσθον χρυσοῦσθον, χρυσοέσθων χρυσούσθων. χρυσόεσθε χρυσοῦσθε, χρυσοέσθωσαν χρυσούσθωσαν.

εὐκτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς,

χρυσοοίμην χρυσοίμην, χρυσόοιο χρυσοῖο, χρυσόοιτο χρυσοῖτο, χρυσοοίμεθον χρυσοίμεθον, χρυσόοισθον χρυσοῖσθον, χρυσοοίσθην σοίσθην, χρυσοοίμεθα χρυσοίμεθα. χρυσόοισθε χρυσοῖσθε, χρυσόοιντο χρυσοῖντο.

ὑποτακτικὸν παθητικόν. ἐνεστώς,

ἐὰν χρυσόωμαι χρυσῶμαι, ἐὰν χρυσόῃ χρυσοῖ, ἐὰν χρυσόηται χρυσοῖται. ἐὰν χρυσοώμεθον χρυσώμεθον, ἐὰν χρυσόησθον σοῖσθον, ἐὰν χρυσόησθον σοῖσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα σώμεθα, ἐὰν χρυσόησθε σοῖσθε, ἐὰν χρυσόωνται ἐὰν χρυσῶνται.

ἀπαρέμφατα παθητικά. ἐνεστώς.

χρυσόεσθαι χρυσοῦσθαι.

μετοχαὶ παθητικαί. ἐνεστώς,

ὁ χρυσοόμενος ὁ χρυσούμενος, ἡ χρυσοομένη ἡ

inauratur. Dua. inauramnr ramur, inauramini ramini, inaurantur rantur. Plu. inauramur, inau ramur, inauramini mini, inaurantur antur.

Præt. imperfectum.

Inaurabar abar, inaurabaris inaurabaris, inaurabatur batur. Dual. abamur abamur, abamini, inaurabamini, inaurabantur inaurabantur. Plural. inaurabamur inaurabamur, inaurabamini bamini, inaurabantur inaurabantur.

Imperatiuum passiuum. Præsens,

Inaurare inaurare, inauretur retur. Du. inauramini inauramini, inaurentur rentur. Plur. inauramini inauramini, inaurentur inaurentur.

Optatiuum passiuum. Præsens,

Inaurarer inaurarer, inaurareris inaurareris, imauretur inauraretur. D. inauraremur aremur, inauraremini remini, inaurarentur arentur. Plur. inauraremur aremur, inauraremini inauremini, inaurarentur inaurarentur.

Sbiunctiuum passiuum. Præsens,

Singul. si inaurer inaurer, si inaureris inaureris, si inauretur inauretur. Du. si inauremur remur, si inauremini si inauremini, si inaurentur inaurentur. Pl. si inauremur si inauremur, si inauremini mini, si inaurentur si rentur.

Infinitiua passiua. Præsens,

Inaurari inauri.

Participia passiua. Præsens,

Masc. qui inauratur qui inauratur. F. quæ inauratur

χρυσουμένη, τὸ χρυσοόμενον τὸ χρυσούμενον.

σημειωτέον δὲ καὶ ἐνταῦθα, ἐν ταύταις ταῖς συναιρέσεσι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι τὸ ο, καὶ τὸ ω μέγα, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ ο, καὶ ε, εἰς τὴν ου δίφθογγον.

ὧδε δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος δέον χρυσοῦς καὶ χρυσοῦ γίνεσθαι, κατὰ συναίρεσιν χρυσοῖς διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου καὶ χρυσοῖ ποιεῖ, τὸ μὲν ε ἀποβάλλον, τὸ δὲ ο, καὶ ι, κιρνῶν εἰς τὴν οι δίφθογγον, ἵνα τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος ὧδε τὴν ληγούσης, δίφθογγόν τε διὰ τοῦ ι, καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας φωνῆεν ἔχῃ. τὰ δὲ δύο οο, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. καὶ τὸ ο, καὶ ἡ ου, δίφθογγος εἰς τὴν ου δίφθογγον ὁμοίως.

τὸ συνῃρημένον τοῦ χρυσόη δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, χρυσῇ. τινὲς μὲν διὰ τοῦ η, γράφουσι κατὰ τὴν συναιρέσεως ἀκολουθίαν, τινὲς δὲ χρυσοῖ, ὃ καὶ βέλτιον, δηλονότι τῆς διὰ τοῦ ο, καὶ ι, τὸ ο, καὶ οι δίφθογγος, ἢ διὰ τοῦ ο, καὶ ι, εἰς τὴν ἄλλην, οι δίφθογγον κιρνᾶται.

τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν χρυσόω, ἐὰν χρυσῶ. τὸ δεύτερον ἐὰν χρυσόῃς, ἐὰν χρυσοῖς, διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου ὁμοίως ἐὰν χρυσόῃ, ἐὰν χρυσοῖ. ὧδε τῆς δευτέρας γὰρ καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται. τὰ δυϊκὰ ὁμοίως, ἐὰν χρυσόητον, ἐὰν σοῖτον, ἐὰν χρυσόητον, ἐὰν χρυσοῖτον. τούτου τὸ συνῃρημένον ἐὰν χρυσοῖτον διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἀκολουθίαν

quæ inauratur.N.quod inauratur quod inauratur.

Notandum uerò et hic in istis contractionibus tertiæ coniugationis circunflexorum, quòd o et ω magnum in ω magnum miscentur, o autem et ε in ου diphthongum.

In secunda uerò et tertia persona indicatiui acti. Instantis,cum deberet inauras et inaurat esse, iuxta contractionem inauras per o et ι diphthongum et inaurat facit,ε quidem abijciens,o uerò et ι miscens in οι diphthongum, ut secunda et tertia persona instantis in ultima et diphthongum per ι et formatiuam coniugationis uocalem habeat.Cæterum duo oo in ου diphthongum miscentur, et o et ου diphthongum in ου diphthongum similiter.

Contractum inauras secundæ personæ passiuæ instantis inauraris nonnulli quidem per η scribunt pro ratione contractionis, alij uerò inauras, quod et melius est,uidelicet quæ est ex o et ι. o et οι diphthongus quæ est ex o et ι. in eandem οι diphthongum miscentur.

Subiunctiuum si inaurem si inaurem. Secunda si inaures, si inaures per o et ι diphthongum,similiter si inauret si inauret. Nam in secunda et tertia coniugatione circunflexorum, subiunctiua similiter indicatiuis declinantur. Dualia similiter, si inauretis si inauretis, si inaurent si inaurent, huius contractum si inauretis uel rent per diphthongum,iuxta decursum

τῶν ἰδίων ἑνικῶν. τὰ πληθυντικὰ, ἐὰν χρυσόωμεν ἐὰν χρυσῶμεν. τὸ δεύτερον, ἐὰν χρυσόητε, τὸ συνῃρημένον ἐὰν χρυσοῖτε διὰ διφθόγγου. τὸ τρίτον, ἐὰν χρυσόωσιν, ἐὰν χρυσῶσιν, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἰδίων ἑνικῶν.

τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν χρυσόωμαι, ἐὰν χρυσῶμαι. τὸ δεύτερον, ἐὰν χρυσόῃ ἐὰν χρυσοῖ. διὰ διφθόγγου ὁμοίως τῷ ἰδίῳ ὁριστικῷ. τὸ τρίτον ἐὰν χρυσόηται. τούτου τὸ συνῃρημένον παρὰ μὲν τοῖς πλείστοις, ἐὰν χρυσῶται, ὡς καὶ τοῦ πρώτου προσώπου, φωνῇ τῇ μαι εἰς ται, παρ' ἐνίοις δὲ, ἐὰν χρυσῆται διὰ τοῦ η, τὰ δυϊκὰ, ἐὰν χρυσοώμεθον, ἐὰν χρυσώμεθον. τὸ δεύτερον καὶ τρίτον, ἐὰν χρυσόησθον ἐὰν χρυσόησθον, τὰ συνῃρημένα ἐὰν χρυσοῖσθον διὰ διφθόγγου. τὰ πληθυντικὰ ἐὰν χρυσοώμεθα, ἐὰν σώμεθα. ἐὰν χρυσόησθε ἐὰν σοῖσθε, ἐὰν χρυσόωνται, ἐὰν χρυσῶνται.

ἐνεστῶς, τὸ ἀπαρέμφατον, χρυσόειν χρυσοῦν. τὸ παθητικὸν, χρυσόεσθαι χρυσοῦσθαι. τὸ συνῃρημένον χρυσοῦν τοῦ ο, καὶ ε, εἰς τὴν ου δίφθογγον συναιρουμένων. ἀνάγκη γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας φωνῆεν ἔχειν, τὸ μὲν ἐνεργητικὸν ἀπαρέμφατον ἐν τῇ ληγούσῃ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐν τῇ παραληγούσῃ, οἷον ποιεῖν ποιεῖσθαι. βοᾶν βοᾶσθαι, χρυσοῦν χρυσοῦσθαι ὁμοίως καὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνεργητικῶν ἐνεστώτων οἷον ποιεῖς ποιεῖ βοᾷς βοᾷ χρυσοῖς χρυσοῖ.

καὶ συμβαίνει δὲ κἀν τούτοις θεωροῦσιν, ὅτι ἔνθα μὲν καὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς

suorum singularium. Pluralia, si inauremus si inauremus, secunda, si inauretis, contractum si inauretis per diphthongum, tertia, si inaurent, si inaurent, iuxta decursum suorum singularium.

Subiunctiuum passiuum, si inaurer, si inaurer. Secunda, si inaureris, si inaureris per diphthongum similiter suo indicatiuo. Tertia, si inauretur, huius contractum apud quidem plerosque, si inauretur, ut in prima persona, uersione μυ in του, apud nonnullos uerò si inaurentur per η. Dualia, si inauremur si inauremur. Secunda et tertia, si inauremini uel rentur si remini uel rentur. Contracta, si remini uel entur per diphthongum. Plu. si inauremur, si inauremur, si inauremini, si inauremini, si inaurentur, si inaurentur.

Præsens, Infinitiuum inaurare, inaurare. Passiuum inaurari inaurari. Contractum inaurare, est o et ε in ου diphthongum contractorum. Necesse enim est infinitiua Instantis, formatiuam coniugationis uoculem habere. actiuum quidem infinitiuum in ultima, passiuum uerò in penultima, ut facere fieri. clamare clamari: inaurare inaurari. Similiter et secundæ et tertiæ personæ actiuorum instantium, ut facit facit: clamat, clamat: inauras, rat.

Estq; uidere et in his oculos figentibus, quòd ubi quidem in prima coniugatione circunflexorum in

ω μέγα γίνεται, ἡ συναίρεσις, καὶ ἐπὶ ταύτης ἀεὶ εἰς ω μέγα γίνεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων εἰς ου, πλὴν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ, καὶ πλὴν τοῦ εὐκτικῶν, καὶ τοῦ μὴ εἰς ω μέγα συναιρουμένων ὑποτακτικῶν. ταῦτα γὰρ πάντα εἰς τὴν οι δίφθογγον, τὴν διὰ τοῦ ο, καὶ ι, συναιρεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων χρόνοι, ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις, καὶ τοῖς περισπωμένοις τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας, κλίνονται φυλασσομένης γε μὴν ἐπὶ πάσης συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ἀσυναιρέτοις χρόνοις, ὡς εἴρηται. τῆς οἰκείας αὐτῇ τοῦ ἰδίου μέλλοντος παραληγούσης, οἷον ποιήσω, ἐποίησα. γελάσω, ἐγέλασα. ἐστεφάνω, ἐστεφάνωσα, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρόνων ὁμοίως.

περὶ τῶν εἰς μι, ῥημάτων.

τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων καὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων γίνονται, ὅθεν καὶ ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ, ἔχουσι, καὶ πρὸ τοῦ σ, ἐκεῖνο τὸ φωνῆεν ἐπὶ τῆς παραληγούσης, ὅπερ ἡ συζυγία ἀφ᾽ ἧς ἕκαστον παράγεται, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχει.

πρώτη συζυγία τῶν εἰς μι. ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ε ψιλὸν ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχουσα δεῖγμα ποίας ἐστὶ συζυγίας, καὶ ὅθεν ἐγίνετο, οἷον ἀπὸ τοῦ τιθέω τιθῶ τίθημι. τὸ παθητικὸν, τίθεμαι· ὁ μέλλων θήσω.

ἡ δευτέρα, ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων

ω magnum fit contractio, etiam in hac semper in ω magnum fiat, in alijs uerò in ου, præter secundam et tertiam personam indicatiui actiui Instantis, et secundam personam passiuam, et præter optatiua et non in ω magnum contracta subiunctiua. Hæc enim omnia in οι diphthongum, quæ est ex ο et ι contrahuntur: alia uerò omnia tertiæ coniugationis circunflexorum tempora, similiter grauitonis et circunflexis primæ et secundæ coniugationis declinantur, seruata tamen in omni coniugatione circunflexorum in non contractis temporibus ut dictum est, propria ipsi, sui futuri penultima, ut faciam, feci. ridebo, risi coronabo coronaui, et in reliquis temporibus similiter.

De uerbis in μι.

Verba in μι, à circunflexis uerbis et sextæ coniugationis grauitonis fiunt, unde et ipsa in futuro σ habent et ante σ illam uocalem in penultima, quam coniugatio, à qua quodlibet deducitur in futuro ante σ in penultima habet.

Prima coniugatio est uerborum in μι, quæ fit à prima circunflexorumm, et in passiuo ε tenue in penultima habet notam cuius sit coniugationis, et unde facta sit, ut à pono pono et pono. Passiuum ponor, futurum ponam.

Secunda est quæ fit à secunda circunflexo-

σπωμένων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ βραχὺ α, ἔχουσα ἐπὶ τῆς παραληγούσης, οἷον ἱστάω, ἱστῶ, ἵστημι. τὸ παθητικὸν ἵσταμαι. ὁ μέλλων, στήσω.

τρίτη ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ο μικρὸν ἔχουσα, οἷον διδόω διδῶ, δίδωμι. τὸ παθητικὸν, δίδομαι. ὁ μέλλων, δώσω.

τετάρτη, ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ υ ψιλὸν βραχὺ ἔχουσα οἷον ὀλλύω, ὄλλυμι, τὸ παθητικὸν ὄλλυμαι.

τὰ εἰς μι ῥήματα τροπῇ τῆς μι συλλαβῆς εἰς ν, καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης, τὸν ἴδιον παρατατικὸν ποιεῖ, τίθημι ἐτίθην, ἵστημι ἵστην. δίδωμι ἐδίδων. ζεύγνυμι ζεύγνυν.

τὰ εἰς μι ῥήματα, τροπῇ τῆς μι, συλλαβῆς, εἰς σω, καὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ἀποβάλλοντα, μέλλοντα ποιεῖ.

ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀποβάλλει, οἷον τίθημι θήσω. ἵστημι στήσω. δίδωμι δώσω.

ἐπὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται τροπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, εἰς ν, καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης, ὥσπερ δηλονότι ὁ παρατατικὸς, ὡς εἴπομεν, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος οἷον θήσω ἔθην, στήσω ἔστην, δώσω ἔδων. οὗτοι μὲν οὖν οἱ χρόνοι, δηλονότι ὁ παρατατικὸς, καὶ μέλλων καὶ δεύτερος ἀόριστος, ἰδιόκλιτοι ἐν τοῖς εἰς μι, οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι λοιπὸν ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥημάτων κανονίζονται.

rum, et in passiuo longum α habet in penultima, ut, statuo statuo statuo. passiuum statuor, futurum statuam.

Tertia est quæ fit à tertia circunflexorum, et in passiuo ο paruum habet, ut do do do. passiuum dor futurum dabo.

Quarta quæ fit à sexta grauitonorum, et in passiua υ tenue, breue habet, ut perdo perdo, passiuum perdor.

Verba in μι uersione syllabæ μι in ν et augmento incipientis, suum imperfectum faciunt, pono ponebam, statuo statuebam, do dedi, iungo iungebam.

Verba in mi uersione syllabæ mi in σω, et reduplicationem abijcientia, futurum faciunt.

Prima syllaba Instantis fit iuxta reduplicationem, quam in futuro abijcit, ut pono ponam, statuo statuam, do dabo.

In uerbis in μι secundum indefinitum à futuro fit, uersione ultimæ syllabæ in ν et augmento incipientis, quemadmodum uidelicet imperfectum, ut diximus ab instante, ut ponam posui, statuam statui, dabo dedi. Hæc igitur tempora uidelicet præter imperfectum, et futurum et indefi. secun. peculiariter declinantur in uerbis in μι tempora deinceps à futuro quemadmodum in alijs uerbis formantur.

σημείωσαι ὅτι ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἀεὶ χρῆ μόνον τῷ παρατατικοῦ κινεῖται ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐν τοῖς εὐκτικοῖς δὲ καὶ ὑποτακτικοῖς παντελῶς ἐξέλιπε. ταῦτα δὲ ἔξεστι ἀπὸ τῶν βαρυτόνων σχηματίζειν.

τῶν εἰς μι, ῥημάτων, ἡ πρώτη μὲν καὶ ἡ δευτέρα συζυγία τῷ η, παραλήγεται, ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω μεγάλῳ, ἡ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ.

τὰ εἰς μι, ῥήματα, ὡδὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλονται, ὡδὶ τῆς παραληγούσης τὸ οἰκεῖον τῆς συζυγίας φωνῆεν λαμβάνοντα, οἷον τίθημι τίθεμαι, ἵστημι, ἵσταμαι, δίδωμι, δίδομαι, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

κλίσις τῶν εἰς μι ῥημάτων.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστῶς,

τίθημι, τίθης, τίθησι. τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε τιθεῖσι καὶ ἰωνικῶν τιθέασι.

παρατατικός.

ἐτίθην, ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. παρακείμενος.

τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε. ὡς τέτυφα, φας, φε.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείκειν, θείκεις. ὡς ἐτετύφειν, ἐτετύφεις.

ἀόριστος.

ἔθηκα, ἔθηκας. ὡς ἔτυψα, ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, θέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

μέλλων.

θήσω, θήσεις. ὡς τύψω τύψεις.

Nota quòd quarta coniugatio uerborum in mi tantum usq; ad imperfectum mouentur tum in actiuis tum passiuis. In optatiuis uerò et subiunctiuis penitus exoleuerunt. Hæc tamen licet à grauitonis effingere.

Verborum in mi prima et secunda coniugatio in η, in penult. desinit. tertia autem in ω magnum, quarta in ancipiti producta.

Verba in mi in pluralibus actiuis et passiuis corripiuntur, in penultima propriam coniugationi uocalem sumentia, ut pono ponor, sto stor, do dor, iungo iungor.

Declinatio uerborum in mi.

Indicatiua actiua. Præsens,

S. Pono, ponis, ponit. D. ponitis, ponunt. P. ponimus, ponitis ponunt, et Ionicè ponunt.

Præt. imperfectum,

Ponebam, bas, bat. D. ponebatis, bant. P. bamus, batis, ponebant. Præ. perfectum.

Posui, posuisti, suit, ut uerberaui, uisti, uit.

Præ. plusquàmperfectum,

Posueram, ras, rat, ut uerberaueram, ras rat.

Indefinitum,

Posui, uisti, ut uerberaui, auisti.

Indefinitum secundum,

Posui, isti, suit. D. istis, erunt. P. suimus, istis, erunt.

Futurum,

Ponam, pones, ut uerberabo, abis.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

τίθετι τιθέτω. τίθετον, έτων. τίθετε τιθέτωσαν.

παρακείμενος.

τέθεικε τεθεικέτω. τεθείκετον, τεθεικέτων. τεθείκετε τεθεικέτωσαν.

ἀόριστος.

θῆκον θηκάτω, ὡς τύψον τυψάτω, ἄχρηστος,

ἀόριστος δεύτερος.

θέτι, καὶ κατὰ συγκοπὴν, θὲς θέτω. θέτων θέτων. θέτε θέτωσαν.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

τιθείην τιθείης τιθείη. τιθείητον τιθειήτην. τιθείημεν τιθείητε, τιθείησαν, καὶ τιθεῖεν.

παρακείμενος.

τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι, ὡς τετύφοιμι τετύφοις. ἀόριστος.

θήκαιμι θήκαις, ὡς τύψαιμι τύψαις, ἀλλὰ τοῦτο ἄχρηστος. ἀόριστος δεύτερος.

θείην θείης θείη. θείητον θειήτην. θείημεν θείητε θείησαν, καὶ θεῖεν.

μέλλων.

θήσοιμι, θήσοις, ὡς τύψοιμι τύψοις.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστὼς,

ἐὰν τιθῶ τιθῇς τιθῇ. ἐὰν τιθεῖτον τιθεῖτον. ἐὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, ἐὰν τιθῶσιν.

παρακείμενος.

ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς. ὡς ἐὰν τετύφω τετύφῃς.

ἀόριστος.

ἐὰν θήκω θήκῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

Imperatiua actiua. Præsens,
Pone,ponat.D.ponite,ponant.P.ponite ponant.
Præ.perfectum,
Ponito ponito. Dual.ponitote ponunto. Plu.poni-tote ponunto.
Indefinitum,
Ponito,ponito,ut uerberato,uerberato,inusitatum.
Indefinitum secundum,
Ponito per syncopen ponito,ponito.D.ponitote,ponun-to.pl.ponitote ponunto.
Optatiua actiua. Præsens.
Ponerem,res,ret.D.poneretis,ponerent.Plura.pone-remus,retis,rent et ponerent.
Præ.perfectum,
Posuissem,suisses,isset,ut uerberauissem,uerberauisses.
Indefinitum,
Posuissem,isses,isset,ut uerberauissem,uerberauisses,in hoc inusitatum. Indefinitum sec.
Posuissem,isses,isset.D.posuissetis,posuissent.pl.posuis-semus,issetis,issent et posuissent.
Futurum,
Ponam,ponas,ut uerberem beres.
Subiunctiua actiua. Præsens,
Si.ponam,ponas,ponat.Dua.si ponatis,si ponant.pl. si ponamus,ponatis,si ponant.
Præte.perfectum,
Si posuerim,si posueris,ut si uerberauerim,aueris.
Indefinitum,
Si posuero,eris,ut uerberauero,eris.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῆτον θῆτον. ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσιν.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστὼς, τιθέναι. παρακείμενος. τεθεικέναι. ἀόριστος. θῆκαι, ἀ χρηστος, ἀόριστος δεύτερος. θεῖναι. μέλλων πρῶτος, θήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστὼς,

ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης. τὸ τιθὲν τοῦ τιθέντος. παρακείμενος.

ὁ τεθεικὼς τοῦ τεθηκότος, ὡς ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος, καὶ τὰ λοιπά. ἀόριστος.

ὁ θήκας τοῦ θήκαντος, ὡς ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἀόριστος, ὡς εἴρηται.

ἀόριστος δεύτερος.

ὁ θεὶς τοῦ θέντος, ἡ θεῖσα, τῆς θείσης. τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

μέλλων.

ὁ θήσων, τοῦ θήσοντος, ὡς τύψων, τύψοντος.

σημείωσαι ὧδε τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, ὅτι τὰ ἑνικὰ καὶ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ, μᾶλλόν ἐστιν ἐν χρήσει, ἅπερ ἀπὸ τῶν περισπωμένων κανονίζονται, δηλονότι ἀπὸ τοῦ τιθέω τιθῶ. ἐτίθεον, ἐτίθουν. ἐτίθεες θεις. θεε θει. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστάω ἱστῶ. ἵσταον ἵστων, ἵσταες ἵστας. ἵσταε ἵστα. καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω διδῶ. ἐδίδοον ἐδίδουν. ἐδίδοες ἐδίδους. ἐδίδοε, ἐδίδου, ὁμοίως καὶ ὧδε τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, ἐτίθουν καὶ ἵστων καὶ ἐδίδουν.

ὁ παρακείμενος τέθεικα ὤφειλεν εἶναι, διὰ δὲ

Indefinitum secundum,

Si posuero,ris,rit.D.ritis,rint.P.si posuerimus,ritis, posuerint.

Infinitiua actiua. Præsens,

Ponere.præte.perfectum,posuisse. Indefinitum, posuisse,inusitatum.Indefinitum secundum, posuisse Futurum primum,positurum esse.

Participia actiua. Præsens

M.qui ponit,eius qui ponit.F.quæ ponit,eius quæ ponit.N.qđ ponit,eius qđ ponit. Præ.perfe.

M.qui posuit,eius qui posuit, ut qui uerberauit , eius qui uerberauit,et cætera. Indefinitum,

Masc.qui posuit,eius qui posuit,ut qui uerberauit,eius qui uerberauit,inusitatum,ut dictum est.

Indefinitum secundum,

M.qui posuit,eius qui fuit.F . quæ fuit, eius quæ fuit. N.quod posuit,eius quod fuit. Futurum,

M.positurus,posituri,ut uerberaturus,turi.

Nota in prima & secunda et tertia coniugatione uerborum in mi,quod singulares et tertiæ plurales personæ Indicatiui actiui præteriti imperfecti magis sint in usu, quæ à circunflexis formantur, uidelicet à pono pono, ponebam ebam.ponebas,ebas,ponebat ebat , et à statuo statuo,statuebam ebam,ebas ebas, statuebat ebat. et à do do, dabam dabam, dabas dabas, dabat dabat. Similiter et in tertia persona pluralium,ponebant,et statuebant,et dabant.

Præs.imperfectum posui debuisset esse,at propter-

τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων τέθεικα λέγε. ὤφει-
λε δὲ καὶ διὰ τοῦ η, εἶναι. παραλήγουσαν γὰρ τὴν
ἄλλην ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι, ἀλλ' ἔ-
θος βοιωτῶν ἐπεκράτησεν.

ὁ ἀόριστος, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ὤφειλεν εἶναι ἔθη-
σα. ὁ γὰρ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος θέ-
λει ἔχειν.

σημειωτέον δὲ ἐν μὲν τοῖς βαρυτόνοις, τὸ εἶπα
καὶ τὸ ἤνεγκα, ἐν δὲ τοῖς εἰς μι, τὸ ἔθηκα ἔδωκα, ἧ-
κα ἀντὶ τοῦ ἔπεμψα. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγ-
κλίσεων, πλὴν τῆς ὁριστικῆς, ἄχρηστα, πλὴν τοῦ ἔνεγ-
και προστακτικοῦ καὶ ἀπειπάμην.

ἐπὶ πάντων τῶν εἰς μι, τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ
προστακτικοῦ ἐνεστῶτος, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀπὸ τῶν
περατωμένων κανονίζονται, ἀπὸ τοῦ ἐτίθει τίθει,
καὶ ἀπὸ τοῦ ἵστα ἵστα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδίδου δίδου,
ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐζεύγνυ ζεύγνυ.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

τίθεμαι τίθεσαι, καὶ ἰωνικῶς τίθῃ τίθεται, τιθέμε-
θον τίθεσθον τίθεσθον. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

παρατατικός.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτί-
θεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

παρακείμενος.

τέθειμαι τέθεισαι τέθειται, ὡς ἐτέτυμμαι τέτυψαι.
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, τέθεινται. καθαρὰν γὰρ ἔ-
χει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείμην, ἐτέθεισο. ὡς ἐτετύμμην ἐτέτυψο. τὸ

commutationem denſarum poſui dicitur. debuiſſet uerò et per υ eſſe : penultimam enim eandem habet præt.perfectum cum futuro, uerum mos Bœoto rum euicit.

Indefinitum iuxta ordinem debebat eſſe poſui : Nam indefinitum conſonantem futuri uult habere.

Notandum *uerò in grauitonis quidem dixi et tuli, in uerbis autem in μι poſui, dedi, miſi pro miſi.* Hæc *uerò et in alijs modis præterquàm indicatiuo inuſitata ſunt, præter fer Imperatiuum, et dicendo defeſſus ſum.*

In omnibus uerbis in μι ſecundæ perſonæ imperatiui inſtantis, apud communes à circunflexis formantur, ut à ponebat pone, et à ſtatuebat ſtatue, et à dabat da, ſimiliter et à iungebat, iunge.

Indicatiua paſſiua, et media. Præſens,

Ponor *et no, poneris et* Ion.*eris, itur.*D.*ponimur, poni mini untur.*P.*ponimur, ponimini, untur.*

Præ.*imperfectum,*

Ponebar *et bam, ponebaris et baris, batur.*D. *bamur, mini, bantur.*Pl.*ponebamur, mini, antur.*

Præ.*perfectum,*

Poſitus *ſum uel fui, es uel fuiſti, eſt uel fuit, ut uapula ui, iſti.*Tertia Pl.*poſiti ſunt uel fuerunt.* Puram *enim habet poſtremam paſſ.præt.*

Præ.*pluſquàmperfe.*

Poſitus *eram uel fueram, eras uel fueras, ut uapulas.*

θῖτος τῶν πληθυντικῶν, ἐτέθειντο.

ἀόριστος.

ἐτέθην ἐτέθης. ὡς ἐτύφθην ἐτύφθης.

ἀόριστος δεύ. ἐν τοῖς παθητικοῖς, τῶν εἰς μι, οὐκ ἔστι.

μέλλων.

τεθήσομαι, τεθήσῃ, ὡς τυφθήσομαι τυφθήσῃ.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθείσομαι, τεθείσῃ, ὡς τετύψομαι, τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐθηκάμην, ἐθήκω, ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω, ἄχρηστος, ὡς εἴρηται.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου, ἔθετο, ἐθέμεθον, ἔθεσθον ἐθέσθην. ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο.

μέσος μέλλων.

θήσομαι θήσῃ. ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστῶς,

τίθεσο καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

παρακείμενος.

τέθεισο, τεθείσθω. τέθεισθον τεθείσθων. τέθεισθε τεθείσθωσαν.

ἀόριστος.

τέθητι, τεθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

θῆκαι, θηκάσθω, ὡς τύψαι, τυψάσθω, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

θέσο καὶ θοῦ θέσθω. θέσθον θέσθων. θέσθε θέσθωσαν

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστῶς,

τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο. τιθείμεθον, τιθεῖσθον τιθεί-

ueram eras. Tertia persona. P. positi erăt uel fuerăt.
Indefinitum,
Positus sum uel fui, es uel fuisti, ut uapulaui isti.
Indefinitum sec. in passiuis uerborum in mi nõ est.
Futurum,
Ponar, poneris, ut uerberabor uerberaberis.
Paulò post futurum, iamiam ponar, poneris, ut iamiam uerberabor, uerberaberis.
Medium indefinitum,
Positus sum et posui, positus es, ut uerberaui et uapulaui, inusitatum, ut dictum est.
Medium indefinitum sec.
Positus sum et posui, situs es et es, est. Dua. siti sumus, estis, sunt. Pl. positi sumus, estis sunt.
Medium futurum,
Ponar et nam poneris, ut uapulabo et uerberabo.

Imperatiua passiua. et media. Præsens,
Ponere et pone, et ponere ponatur. Du. ponimini ponuntur Pl. ponimini ponantur.
Præ. perfectum,
Ponitor, ponitor. D. poniminor, ponuntor. P. ponimini ponuntor. Indefinitum,
Ponitor, ponitor, ut uerberator, uerberator.
Medium indefinitum,
Ponitor et to, tor, ut uerberator et to, ator inusit.
Medium indefinitum sec.
Ponitor et to, tor, et tor. D. imini untur. P. ini untor.
Optatiua passiua et media. Præsens,
Ponerer et rem, reris, retur. D. remur, remini, entur.

σθην. τιθείμεθα, τιθεῖσθε τιθεῖντο.

παρακείμενος.

τεθείμην, τεθεῖο τεθεῖτο. τεθείμεθον, τεθεῖσθον τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο.

ἀόριστος.

τεθείην τεθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

τεθησοίμην, τεθήσοιο ὡς τυφθησοίμην, θήσοιο.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισοίμην, τεθείσοιο, ὡς τετυψοίμην τετύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

θηκαίμην, θήκαιο, ὁ α΄ χρῆσος, ὡς τυψαίμην τύψαιο.

μέσος ἀόριστος δεύτ.

θείμην θεῖο θεῖτο. θείμεθον θεῖσθον θείσθην. θείμεθα θεῖσθε, θεῖντο ὁ α΄ χρῆσος.

μέσος μέλλων.

θησοίμην θήσοιο, ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεςῶς,

ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθεῖται. ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον, τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ, τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα, τεθῆσθε θῶνται.

ἀόριστος.

ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν θήκωμαι, ἐὰν θήκῃ, ὡς ἐὰν τύψωμαι, ἐὰν τύψῃ, ὁ α΄ χρῆσος.

Pl.poneremur,mini,entur.

Præteritum,

Positus essem,esses,esset. Dual.positi essetis,essent,

P.positi essemus,essetis,essent.

Indefinitum,

Positus essem,positus esses,ut uapulassem,asses.

Futurum,

Ponar,ponaris,ut uerberer uerbereris.

Paulò post futurum,

Iamiam ponar,aris,ut iamiam uerberer,reris,

Medium indefinitum,

Positus essem et posuissem,esses inusi.ut uapulauissem et uerberauissem,isses. Med.indefi.sec.

Positus essem et posuissem,esses,esset.D.siti essemus,essetis,essent,essetis,essent,inusitatum.

Medium futurum,

Ponam uel nar,ponas,ut uerberem uel rer,beres.

Subiunctiua actiua et media. Præsens,

Si ponar et nam,si ponaris,si natur.D.si ponamnr si ponamini ponantur. Plu.si ponamur,si ponamini, si ponantur.

Præt.perfectum,

Si positus fuerim,fueris,fuerit. Du.si positi fuerimus,si fueritis,fuerint.P.si fuerimus,fueritis,fuerint.

Indefinitum,

Si positus fuero,fueris,ut uapulauero,eris.

Medium indefinitum.

Si posuero et positus fuero,posueris, ut si uerberauero uel uerberatus fuero,inusitatum.

μέσος ἀόριστος δεύτερος,
ἐὰν θῶμαι, ἐὰν θῇ, θῆται. ἐὰν θώμεθον θῆσθον θῆσθον, ἐὰν θώμεθα, ἐὰν θῆσθε, ἐὰν θῶνται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς, τίθεσθαι. παρακείμενος. τεθεῖσθαι. ἀόριστος. τεθῆναι. μέλλων πρῶτος. τεθήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθείσεσθαι. μέσος ἀόριστος. θήκασθαι, ἄχρηστος. μέσος ἀόριστος δεύτερος, θέσθαι. μέσος μέλλων, θήσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστὼς, ὁ τιθέμενος, ὡς ὁ τυπτόμενος. παρακείμενος. ὁ τεθειμένος, ὡς ὁ τετυμμένος. ἀόριστος, ὁ τεθεὶς, ὡς ὁ τυφθείς. μέλλων. ὁ τεθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετ' ὀλίγον μέλλων. ὁ τεθεισόμενος, ὡς ὁ τετυψόμενος. μέσος ἀόριστος. ὁ θηκάμενος, ὡ ὁ τυψάμενος, ἄχρηστος. μέσος ἀόριστος δεύτερος. ὁ θέμενος. μέσος μέλλων. ὁ θησόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

τίθεμαι, τὸ δεύτερον, τίθεσαι. ὁ κανών. ὅσα τῶν παθητικῶν ἔχει τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ, ὀξύτονον, ῥοπῇ τῇ κατὰ τὸ τρίτον. τ. εἰς σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ καὶ τίθη δὲ ἰωνικῶς λέγεται.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος τέθειμαι. οὐ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς μι, φυλάττων ἄλλην, ὡς ἤδη κατὰ βοιωτοὺς ἴδιον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνήλλακται.

τὸ τίθημι ὡς οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι, πλὴν τοῦ ὁριστικοῦ, οὕτω καὶ οἱ πάντων ἄχρηστοι. ὁμοίως καὶ τῶν ἄλλων δὲ, ὅσα τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέλλοντος ἐνήλλα

ξαν

Medium indefinitum secundum.

Si posuero & positus fuero, posueris fuerit. Dual. si posuerimus eritis erint. Plural. posuerimus eritis erint.

Infinitiua passiua & media. Præsens.

Poni & ponere. Præteritum, positum esse. Indefinitū. positum esse. Futurum primum, positum iri. Paulò post futurum, iamiam positum iri. Med. indefinitum, positū esse & posuisse, inusitatum. Med. indefini. sec. positum esse & posuisse. Med. futu. positum iri, & turū esse.

Participia passiua et media. Præsens.

M. qui ponitur & ponit, ut qui uerberat et uapulat, Præt. positus, ut uerberatus. Indefinitum, positus, ut uerberatus. Futurum, ponendus, ut uerberandus. Paulò post futurum, iamiam ponendus, ut iamiam uerberandus. Medium indefinitum. positus, & qui posuit, ut uerberatus et qui rauit, inusi. Med. indefini. sec. positus et qui posuit. Med. fut. ponēdus & positurus, ut uerberandus & raturus.

Ponor secunda poneris. Canon, quæcunque passiuorum habent actiuum participium in σ acutitonum, uersione τ quæ est in tertia in σ secūdum facit, & poneris sanè Ionicè dicitur.

Passiuum præteritum positus sum non corripit penultimam iuxta proportionem uerborum in μι, eandem retinens; ut iam ante more Bœotorum in actiuo commutata fuit.

A ponor ut actiua indefinita præter indicatiuum, ita & omnia inusitata sunt. Similiter & aliorum, quæ formatiuam futuri mutarunt

ξαν σύμφωνον, ἐνταῦθα δὲ, χάριν παραδείγματος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἄλλων τίθενται.

ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐὰν τεθῶμαι. καὶ θαρρεῖ γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος τοῦ ὁριστικοῦ, περὶ τούτου δὲ προείρηται.

συζυγία δευτέρα τῶν εἰς μι.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἵστημι ἵστης ἵστησι. ἵστατον ἵστατον. ἵσταμεν ἵστατε ἱστᾶσι. καὶ ἱστάασι, ὡς τίθημι τίθησι.

παρατατικός.

ἵστην ἵστης ἵστη, ὡς ἐτίθην ἐτίθης.

παρακείμενος.

ἕστηκα ἕστηκας, ὡς τέτυφα φας, καὶ μέσος ἕστακα.

ὑπερσυντέλικος.

ἑστήκειν ἑστήκεις ἑστήκει, ὡς ἐτετύφειν ἐτετύφεις.

ἀόριστος πρῶτος.

ἔστησα ἔστησας, ὡς ἔτυψα ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔστην ἔστης ἔστη. ἔστητον ἐστήτην. ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν.

μέλλων.

στήσω στήσεις, ὡς τύψω τύψεις.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἵσταθι ἱστάτω. ἵστατον ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν.

παρακείμενος.

ἕστακε ἑστακέτω, ὡς τέτυφε τετυφέτω.

ἀόριστος.

στῆσον στησάτω, ὡς τύψον τυψάτω.

ἀόριστος δεύτερος.

στάθι στάτω, ἔνιοι δὲ καὶ στῆθι στήτω, λέγουσι.

consonantem, hic uero causa exempli formationis aliorum locantur.

Passiuum præteritum si positus fuerim. Puram enim habet postremam passiuum præt. perfectum indicatiui. De hoc autem prius est dictum.

Coniugatio secunda uerborum in μι.

Indicatiua actiua. Præsens.

Statuo statuis statuit. D. statuitis statuunt. Plu. statuimus statuitis statuunt, ut pono ponis.

Præteritum imperfectum.

Statuebam statuebas statuebat, ut ponebam bas.

Præteritum perfectum.

Statui statuisti, ut uerberaui auisti, & med. statui.

Præteritum plusquamperfectum.

Statueram ras rat, uerberaueram ras.

Indefinitum primum.

Statui statuisti, ut uerberaui auisti.

Indefinitum secundum.

Statui isti it. D. tuistis tuerunt. P. tuimus istis tuerunt

Futurum,

Statuam statues, ut uerberabo abis.

Imperatiua actiua. Præsens.

Statue statuat. D. statuite statuant. P. statuite tuant.

Præteritum perfectum.

statuito statuito, ut uerberato rato.

Indefinitum.

Statuito statuito, ut uerberato.

Indefinitum secundum.

Statuito statuito, ut uerberato rato.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς.

ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη. ὡς τιθείην.

παρακείμενος.

ἑστήκοιμι ἑστήκοις ἑστήκοι. ὡς τετύφοιμι.

ἀόριστος.

στήσαιμι σαις σαι. καὶ αἰολικῶς στήσεια σειας σειε.

ἀόριστος δεύτερος.

σταίην ης η. μέλλων. στήσοιμι σοις σοι.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. ἐὰν ἱστᾶτον ἱστᾶτον. ἐὰν ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶσι, ὥσπερ ἐὰν τιθῶ τιθῇς, οἰκεῖον δὲ ὅμως τὸ α, ἔχει ἀπὸ τοῦ περισπωμένου, διὰ τὸ τὴν β, καὶ γ, συζυγίαν τῶν περισπωμένων ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνειν τὰ ὑποτακτικά.

παρακείμενος.

ἐὰν ἑστήκω, ἐὰν ἑστήκῃς. ὡς ἐὰν τετύφω τύφῃς.

ἀόριστος.

ἐὰν στήσω, ἐὰν στήσῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν στῶ, ἐὰν στῇς, ὡς ἐὰν θῶ ἐὰν θῇς.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἱστάναι. παρακείμενος. ἑστηκέναι. ἀόριστος. στῆσαι. ἀόριστος δεύτερος. στῆναι. μέλλων. στήσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί, ἐνεστώς,

ὁ ἱστάς, τοῦ ἱστάντος, ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης. τὸ ἱστάν, τοῦ ἱστάντος. ὡς ὁ τιθείς. παρακείμενος.

ὁ ἑστηκώς, ἡ ἑστηκυῖα, τὸ ἑστηκός. ὡς ὁ τετυφὼς ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός.

ἀόριστος πρῶτος.

Optatiuus actiuus. Præsens.
Statuerem statueres statueret, ut ponerem.
Præteritum perfectum.
Statuissem statuisses isset, ut uerberauissem.
Indefinitum.
Statuissem isses set, et Aeolicè statuissem ses set.
Indefinitum secundum.
Statuissem ses set. Futu. statuam tuas tuat.
Coniunctiua actiua. Præsens.
Si statuam as at. Dua. si statuatis atis. Pl. si statuamus statuatis statuant, ut ponam ponas. Suum attamen æ habet à circunflexo, propterea quòd secunda & tertia coniugatio circunflexorum similiter indicatiuis declinent subiunctiua.
Præteritum.
Si statuerim, si statueris, ut si uerberauerim aueris.
Indefinitum.
Si statuero si statueris, ut si posuero si posueris.
Indefinitum secundum.
Si statuero si statueris, ut si posuero sueris.
Infinitiua actiua. Præsens.
Statuere. Præteritum perfectum, statuisse. Indefinitū, statuisse. Indefinitum sec. statuisse. Futu. statutum ire.
Participia actiua. Præsens.
Masc. statuens statuentis. F. statuens statuentis. N. statuens statuentis, ut ponens. Præt. perfectum.
qui statuit, quæ statuit, quod statuit, ut qui uerberauit, quæ uerberauit, quod uerberauit.
Indefinitum primum.

στήσας, ἡ στήσασα, τὸ στῆσαν, ὡς ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν.

ἀόριστος δεύτερος.

ὁ στὰς ἡ στᾶσα τὸ στάν, ὡς ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν.

μέλλων.

ὁ στήσων, ἡ στήσουσα, τὸ στῆσον, ὡς ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον.

σημείωσαι ἐνταῦθα τοῦ παρατατικοῦ τὸ ἵστην ἵστης καὶ ἵστη ἄχρηστα, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐτίθην. ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ῥήματος ἵστων ἵστας ἵστα, τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἐν χρήσει. τὸ δὲ ἵστασαν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἵστων ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγεται.

ὁ παρακείμενος ἕστακα, καὶ οὐχ ἕστηκα, ἵνα μὴ συνεμπίπτῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἑστήκω θέματος, παρακειμένῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀττικῶς ἕστακα, ἕστακας, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἑστάκασι, καὶ ἑστᾶσι.

τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὰ πληθυντικὰ ἔστημεν, καὶ οὐχ ἔσταμεν ἔστητε ἔστησαν. ὁμοίως καὶ ἐνταῦθα τῶν δυϊκῶν. ἀεὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, οἷον ἔστι καὶ τὸ ἔγνωμεν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἔθεμεν καὶ ἔδωμεν, ἐπεὶ τὰ ἑνικὰ αὐτῶν οὐκ ἦν ἐν χρήσει. ὧν τὴν λήγουσαν ὤφειλεν ἐνταῦθα τὴν παραληγούσης ἔχειν, διὰ τοῦτο συνεστάλη κατὰ ἀναλογίαν τοῦ παρατατικοῦ κλινόμενα. κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τὸ ἧκα, ἕμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπέμψαμεν.

ἐνταῦθα τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ ἵσταθι ἄχρηστον, ἐν χρήσει δὲ τὸ ἵστα ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ὥσπερ ἐνταῦθα τοῦ τίθει. τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσει,

qui statuit, quæ statuit, quod statuit, ut qui uerberauit, quæ rauit, quod rauit.

Indefinitum secundum.

qui statuit, quæ tuit, quod tuit, ut qui posuit, quæ posuit quod posuit. *Futurum.*

staturus tura turum, ut uerberaturus uerberatura uer beraturum.

Nota in præte. imperfecto statuebam ebas & ebat inusitata, ut & in ponebam. In usu uerò magis, à circunflexo uerbo statuebam tuebas tuebat. Dualia & pluralia, usitata. Porrò statuebant tertia persona pluralium, & statuebant, à circunflexo dicuntur.

Præt. perfectum statui, & non statui, ut ne coincidat cum præt. perfecto à themat e statuo. Dicitur autem & Atticè statui statuisti. Tertia pluralium statuerunt & tuerunt. Indefiniti secundi pluralia statuimus, & non statuimus tuitis tuerunt. Similiter & in dualibus. Semper enim secundum indefinitum seruat penultimam suam in pluralibus, ut est & nouimus. Cæterum in posuimus et dedimus, quando singularia ipsorum non sunt in usu, quorum ultimam debebant in penultima habere, iccirco correpta sunt, iuxta proportionem præt. imperfecti declinata. Secundum hanc rationem et misi miserimus, pro miserimus.

In imperatiuo instante statue in usu non est, in usu autem est statue a circunflexo, ut in pone. Reliquæ personæ in usu sunt et similes

καὶ ὅμοια τοῖς τῶν πειρωμένων.

ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἕστηκα παρακειμένου τὸ προστακτικὸν ἕστηκε γίνεται, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἕστα, ἕστε. προστακτικὸν τὸ τρίτον ἑστάτω, ἑστάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου οὐ μόνον ἑστηκέναι. ἀλλὰ καὶ ἑστάναι ἑστάναι. καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς δὲ ὁ ἑστὼς, ὁ ἑστώς. ἀόριστος δεύτερος, τὸ στᾶθι, στάτω. ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ δευτέρου ἀορίστου ἔνιοι στῆθι στήτω λέγουσιν.

ὁ εὐκτικὸς ἀόριστος κοινῶς μὲν στήσαιμι, στήσαις αἰολικῶς δὲ, στήσεια, στήσειας. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ πειρωμένων, τύψεια, τύψειας, καὶ ποιήσεια, ποιήσειας.

τοῦ ὑποτακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον ἐὰν ἱστᾷς, τὸ τρίτον ἐὰν ἱστᾷ, καὶ γὰρ ἐν τοῖς εἰς μι, τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὑποτακτικὰ, τῆς μὲν πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η, ἐκφέρεται, τῆς δὲ δευτέρας, διὰ τοῦ α, τῆς δὲ τρίτης, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

ἵσταμαι ἵστασαι, καὶ ἰωνικῶς ἵστῃ ἵσταται. ὡς τίθεμαι τίθεσαι, καὶ τίθῃ τίθεται.

παρατατικός.

ἱστάμην ἵστασο, καὶ ἵστω ἵστατο. ὡς ἐτιθέμην, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.

παρακείμενος.

ἕσταμαι ἕστασαι, ὡς τέτυμμαι, τέτυψαι.

ὑπερσυντέλικος.

ἑστάμην ἕστασο, ὡς ἐτετύμμην, ἐτέτυψο.

ἀόριστος.

personis circunflexorum.

Vt à statui praeterito perfecto imperatiuum statuito fit, ita & à statui statuito imperatiuum fit. Tertia statuito statuito. Similiter & in infinitiuo non modò statuisse sed & statuisse, statuisse, & in participio qui statuit, qui statuit. Indefinitum secundum, statuito statuito. In imperatiuo secundo indefinito nonnulli statuito statuito dicunt.

Optatiuum indefin. communiter quidã statuissem statuisses, Aeolicè uerò statuisses isses. Id autem & in grauitonis & circunflexis, uerberassem rasses, & fecissem fecisses.

Instantis subiunctiui secunda persona si statuas, tertia si statuat. Etenim in uerbis in μι, secundae & tertiae personae subiunctiuae primae coniugationis per η efferuntur, secundae uerò per α, tertiae autem per ω magnum.

Indicatiua passiua & media. Praesens.

Statuor et statuo tueris & Ionicè statueris itur, ut ponor et pono, ponor & poneris, ponitur.

Praeteritum imperfectum.

Statuebar & ebam ebaris ebatur, ut ponebar & bam ponebaris et baris, ponebatur.

Praeteritum perfectum.

Statutus sum, statutus es, ut uapulaui auisti.

Praeteritum plusquamperfectum.

statutus eram statutus eras, ut uapulaueram aueras.

Indefinitum.

ἐστάθην ἐστάθης, ὡς ἐτύφθην ἐτύφθης.

μέλλων.

σταθήσομαι σταθήσῃ, ὡς τυφθήσομαι, θήσει.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἑστάσομαι, ἑστάσῃ, ὡς τετύψομαι τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐστησάμην ἐστήσω, ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω.

ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὡδὶ τοῦ ἵστημι ὀξέλιπεν.

μέσος μέλλων.

στήσομαι στήσῃ, ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

ἵστασο καὶ ἵστω, ἱστάσθω, ὡς τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω.

παρακείμενος.

ἕστασο ἑστάσθω, ὡς τέτυψο τετύφθω.

ἀόριστος.

στάθητι, σταθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

στῆσαι στησάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

ἱσταίμην ἵσταιο ἵσταιτο.

παρακείμενος.

ἑσταίμην ἑσταῖο, ὡς τιθείμην τιθεῖο.

ἀόριστος.

σταθείην σταθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

σταθησοίμην σταθήσοιο, ὡς τυφθησοίμην θήσοιο.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἑστασοίμην, ἑστάσοιο, ὡς τετυψοίμην, τετύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

ſtatutus ſum, ſtatutus es, ut uapulaui auiſti.

Futurum.

ſtatuar ſtatueris, ut uerberabor uerberaberis.

Paulò poſt futurum,

Iamiam ſtatuar tueris, ut iamiam uerberabor beris.

Medium indefinitum.

ſtatui & tus ſum, iſti, ut uerberaui, & uapulaui iſti.

Medium indefinitum ſecundum in ſtatuo exoleuit.

Medium futurum.

ſtat uam & ar tues, ut uerberabo & bor, bis.

Imperatiua paſſiua & media. Præſens.

ſtatuere & tue & ſtatuere tuatur, ut ponere & pone & ponere ponatur. Præteritum perfectum.

ſtatuitor tor, ut uerberator tor.

Indefinitum.

ſtatuitor tor, ut uerberator tor.

Medium indefinitum.

ſtatuito & tor, to, ut uerberato & uapulato, rato.

Optatiua paſſiua & media. Præſens.

ſtatuerer & rem reris tueretur.

Præteritum perfectum.

ſtatutus eſſem eſſes, ut uapulauiſſem auiſſes.

Indefinitum.

ſtatutus eſſem eſſes, ut uapulauiſſem iſſes.

Futurum.

ſtatuar tueris, ut uerberer bereris.

Paulò poſt futurum.

Iamiam ſtatuat tueris, ut iamiam uerberer reris.

Medium indefinitum.

στησαίμην, στήσαιο. ὡς τυψαίμην τύψαιο.

μέσος μέλλων.

στησοίμην στήσοιο, ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

ἐὰν ἱστῶμαι, ἐὰν ἱστῇ. ὡς ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ.

παρακείμενος.

ἐὰν ἑστῶμαι, ἐὰν ἑστῇ, ὡς ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ.

ἀόριστος.

ἐὰν σταθῶ, ἐὰν σταθῇς, ὡς ἐὰν τυφθῶ ἐὰν τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν στήσωμαι, ἐὰν στήσῃ, ὡς ἐὰν τύψωμαι, ἐὰν τύψῃ.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

ἵστασθαι. παρακείμενος. ἑστάσθαι.

ἀόριστος πρῶτος. σταθῆναι.

μέλλων. σταθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων. ἑστάσεσθαι.

μέσος ἀόριστος πρῶτος. στήσασθαι.

μέσος μέλλων. στήσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστὼς,

ὁ ἱστάμενος, ἡ ἱσταμένη, τὸ ἱστάμενον, ὡς ὁ τιθέμενος.

παρακείμενος. ὁ ἑσταμένος, ἡ ἑσταμένη, τὸ ἑσταμένον, ὡς ὁ τετυμμένος.

ἀόριστος. ὁ σταθεὶς, ὡς ὁ τυφθείς. μέλλων.

ὁ σταθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετ' ὀλίγον μέλλων, ὁ ἑστασόμενος, ὡς ὁ τετυψόμενος. μέσος ἀόριστος. ὁ στησάμενος, ὡς ὁ τυψάμενος. μέσος μέλλων. ὁ στησόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

Statuissem et statutus essem, isses, ut uerberassem & ua pulassem asses. Medium futurum.

Statuam & ar, statuas, ut uerberem & rer beres.

Subiunctiua passiua & media. Præsens.

Si statuar et am, aris, ut si uerberer & rem, si reris.

Præteritum perfectum.

Si statutus sim, si sis, ut si positus sim, si positus sis.

Indefinitum.

Si statutus ero, si eris, ut si uapulauero si aueris.

Medium indefinitum.

Si statuero & tutus fuero, si statueris, ut si uerberaue ro & uapulauero aueris.

Infinitiua passiua & media. Præsens.

Statui & statuere. Præt. perfectum statutum esse.

Indefinitum primum, statutum esse.

Futurum, statutum iri.

Paulò post futurum, iamiam statutum iri.

Medium indefinitum primum, statutum ire & iri.

Medium futurum, statutum esse & statutum iri.

Participia passiua & media. Præsens.

Qui statuitur & tuens, quæ statuitur, quod tuitur, ut qui ponitur & ponens. Præt. perfectum, statutus ta tum, ut uerberatus.

Indefinitum, statutus, ut uerberatus.

Futurum, statuendus, ut uerberandus.

Paulò post fut. iamiã statuẽdus, ut iamiã uerberãdus.

Medium indefinitũ, qui statuit & statutus, ut qui uer berauit et uapulauit. Medium futurum.

staturus et tuendus, ut uerberaturus et berandus.

σημειῶσαι, ὅτι ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐπὶ τοῦ ἵστημι ἐξέλιπεν· διὸ αὐτὸ δ' ἂν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ σχηματισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἔστην ἐνεργητικοῦ, ἐστάμην ἔστασο καὶ ἔστω, ἔστατο λέγεσθαι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθην ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου ἐγένετο. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ στῶ στάσθω, κατὰ μόνον τὸν σχηματισμὸν ἂν λέγοιτο, κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου, τὴν ἐν ἀρχαῖς κτητικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν, καὶ καταβιβάσας τὸν τόνον, τὸν ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμην, ἐλάβου, λαβοῦ. ἐθέμην, ἔθου, θοῦ. ἐδόμην ἔδου δοῦ. οὕτω καὶ ἐστάμην, ἔστω, στῶ.

καὶ ἐπὶ τοῦ εὐκτικοῦ δὲ ἐνεστῶτος ἱστάμην, ἵσταιο ἵσταιτο. ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου ἑσταίμην, ἑσταῖο. οὕτω κατὰ τὸν σχηματισμὸν σταίμην σταῖο, ὡς θείμην, θεῖο λέγοιτο. καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ δὲ, ἐὰν στῶμαι ἐὰν στῇ ὡς ἐὰν θῶμαι, ἐὰν θῇ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου, στάσθαι ὡς θέσθαι. καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς, στάμενος ὡς θέμενος. ταῦτα δὲ ἄχρηστα ἐπὶ πασῶν γὰρ τῶν ἐγκλίσεων ἐπὶ τοῦ ἵστημι, ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἄχρηστος, ὡς εἴρηται, ὁ δὲ σχηματισμὸς αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰρημένα ἂν γένοιτο.

ὁ εὐκτικὸς ἐνεστὼς ἱσταίμην, τὸ δεύτερον, ἵσταιο προπαροξυτόνως, καὶ τὸ τρίτον ὁμοίως ἵσταιτο εὑρίσκεται γραφόμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ τιθείμην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τιθεῖο καὶ τιθεῖτο προπερισπωμένως λέγουσι. καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου δὲ ἑσταίμην ἑσταῖο προπερισπωμένως λέγεται.

συζυγία τρίτη τῶν εἰς μι.

Nota quòd medium indefinitum secundum in statuo exoleuit, possct tamen iuxta rationem formationis à statui actiuo, statui & statutus sum, statuisti & statuisti statuit, dici, ut & à posui, posui & positus sum, fuisti & isti facta sunt. similiter & in imperatiuo statuere et tue tuatur, iuxta solā formationem dici possit, secundum canonem dicentem.

Medium indefinitum secundum, secundæ personæ, quæ in principio est possessiua extensione abiecta, traductio tono suo, imperatiuum facit, accepi accepisti, accipe. posui posuisti, pone. dedi dedisti, da. sic & statui tuisti statue.

Porrò & in optatiuo instanti statuerer & rem reris, statueretur, in præterito autem statutus essem esses, ita iuxta formationem statuissem statuisses, ut posuissem posuisses diceretur, & in subiunctiuo si statuerim, si statueris, ut si posuerim si posueris, & in infinitiuo statuisse, ut posuisse, & in participio, qui statuit ut qui posuit. Cæterum hæc inusitata sunt. Nam in omnibus modis in statuo, medium secundū indefinitum est inusitatum, ut dictum est, uerum formatio ipsius iuxta dicta fieri posset.

Optatiuus instans statuere & rem, secunda reris antepenacutè, & tertia similiter reperitur scripta, at in ponerer & rem optatiuo instanti ponereris & poneretur in penultima circumflexè dicunt. Verū in præterito perfe. quoque positus essem esses, in penultima circumflexè dicitur.

Coniugatio tertia uerborum in μι.

ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἐν ἑσῶς,

δίδωμι, δίδως, δίδωσι. δίδοτον, δίδοτον. δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, καὶ ἰωνικῶς διδόασιν, ἐν χρήσει.

παρατατικός.

ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδίδοτον ἐδιδότην. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν, ὡς ἐτίθην, ἐτίθης, καὶ τὰ λοιπά.

παρακείμενος.

δέδωκα δέδωκας, ὡς τέτυφα τέτυφας.

ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδώκειν ἐδεδώκεις, ὡς ἐτετύφειν ἐτετύφεις.

ἀόριστος πρῶτος.

ἔδωκα ἔδωκας, ὡς ἔτυψα ἔτυψας.

ἀόριστος δεύτερος.

ἔδων ἔδως ἔδω. ἔδοτον ἐδότην. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐν ἑσῶς,

δίδοθι διδότω. δίδοτον διδότων. δίδοτε διδότωσαν.

παρακείμενος.

δέδωκε δεδωκέτω, ὡς τέτυφε τετυφέτω.

ἀόριστος.

δῶκον, δωκάτω, ὡς τύψον τυψάτω, ἄχρηστος.

ἀόριστος δεύτερος.

δόθι καὶ κατὰ συγκοπὴν δὸς, δότω. δότον δότων. δότε δότωσαν, ὡς θέτι καὶ κατὰ συγκοπὴν θὲς θέτω.

εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐν ἑσῶς,

διδοίην διδοίης, ὡς τιθείην τιθείης.

παρακείμενος.

δεδώκοιμι, δεδώκοις, ὡς τετύφοιμι τετύφοις.

ἀόριστος.

δώκαιμι

70

Indicatiua actiua. Præsens.
Sing. do das dat. Dual. datis dant. Plura. damus datis dant, & Ionicè dant, in usu.
Præteritum imperfectum.
Sing. dabam dabas dabat. Dual. dabatis dabant. Pl. dabamus dabatis dabāt, ut ponebam ebas & reliqua.
Præteritum perfectum.
dedi dedisti, ut uerberaui uerberauisti.
Præteritum plusquamperfectum.
dederam dederas, ut uerberaueram aueras.
Indefinitum primum.
dedi dedisti, ut uerberaui auisti.
Indefinitum secundum.
Sing. dedi dedisti dedit. Dual. dedistis dederunt. Pl. dedimus dedistis dederunt.
Imperatiua actiua. Præsens.
Sing. da det. Dua. date dent. Plu. date dent.
Præteritum perfectum.
Dato dato, ut uerberato rato.
Idefinitum primum.
dato dato, ut uerberato rato, inusitatum.
Indefinitum secundum.
Sin. da, & per syncopen da det. Dual. date dent. Pl. date dent, ut pone, & per syncopen pone ponat.
Optatiua actiua. Præsens.
Darem dares, ut ponerem poneres.
Præteritum perfectum.
Dedissem dedisses, ut uerberauissem auisses.
Indefinitum.

δώκαιμι δώκαις, ὡς τύψαιμι τύψαις, ἄχρηστος.

ἀόριστος δεύτερος.

δοίην δοίης δοίη. δοίητον δοιήτην. δοίημεν δοίητε δοίησαν καὶ δοῖεν, ὡς θείην θείης.

μέλλων.

δώσοιμι δώσοις, ὡς τύψοιμι τύψοις.

ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ. ἐὰν διδῶτον διδῶτον. ἐὰν διδῶμεν διδῶτε, ἐὰν διδῶσι, ὡς ἐὰν πιθῶ, πιθῇς, ἢ ἐὰν διδῶ διδοῖς. ἀπὸ τοῦ περισπωμένου διὰ τῆς διφθόγγου ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς.

παρακείμενος.

ἐὰν δεδώκω δεδώκῃς, ὡς ἐὰν τετύφω φῃς.

ἀόριστος.

ἐὰν δώκω, ἐὰν δώκῃς, ὡς ἐὰν τύψω τύψῃς.

ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν δῶ δῷς δῷ. ἐὰν δῶτον δῶτον. ἐὰν δῶμεν δῶτε δῶσιν, ὡς ἐὰν θῶ θῇς.

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. ἐνεστώς,

διδόναι. παρακείμενος. δεδωκέναι.
ἀόριστος. δῶκαι, ἄχρηστος.
ἀόριστος δεύτερος. δοῦναι.
μέλλων. δώσειν.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί. ἐνεστώς,

ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης. τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

παρακείμενος.

ὁ δεδωκὼς τοῦ δεδωκότος, ὡς ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος.

dediſſem dediſſes, ut uerberauiſſem auiſſes, inuſitatũ. 74

Indefinitum ſecundum.

Sin. dediſſem iſſes ſet. Du. iſſetis ſent. Plu. dediſſemus ſetis ſent & iſſent, ut poſuiſſem poſuiſſes.

Futurum.

dem des, ut uerberem uerberes.

Subiunctiua actiua. Præſens.

Singul. ſi dem des det. Dual. ſi detis dent.
Plural. ſi demus ſi detis ſi dent, ut ſi ponam ponas. aut ſi dem des, à circumflexo per diphthongum, ſimiliter indicatiuis.

Præteritum perfectum.

Si dederim dederis, ut ſi uerberauerim aueris.

Indefinitum.

ſi dedero dederis, ut ſi uerberauero aueris.

Indefinitum ſecundum.

ſi dedero ris rit. Dua. ſi dederitis rint. Plura. ſi dederimus ritis rint, ut ſi poſuero poſueris.

Infinitiua actiua. Præſens.

Dare. Præteritum perfectum. dediſſe.
Indefinitum. dediſſe, inuſitatum.
Indefinitum ſecundum. dediſſe.
Futurum. daturum eſſe.

Participia actiua. Præſens.

Maſculinum dans dantis. Fœmininum dans dantis.
Neutrum dans dantis.

Præteritum perfectum.

qui dedit, eius qui dedit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit.

ἀόριστος πρῶτος.

ὁ δώκας, τοῦ δώκαντος, ὡς ὁ τύψας τοῦ τύψαντος, ἄχρηστος. ἀόριστος δεύτερος.

ὁ δοὺς τοῦ δόντος· ἡ δοῦσα τῆς δούσης· τὸ δὸν, τοῦ δόντος. μέλλων πρῶτος.

ὁ δώσων, τοῦ δώσοντος. ὡς ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.

σημείωσαι ὅτι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, οἱ ἐνεστῶτες. εἰ καὶ ἔστιν, ἀλλ᾽ οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· πλὴν τοῦ δίδωμι. ὡδὶ τοῦ παρατατικοῦ τὰ ἑνικὰ τὸ ἐδίδων καὶ ἐδίδως καὶ ἐδίδω ἄχρηστα, ὥσπερ ὡδὶ τοῦ ἐτίθην καὶ ἵστην. ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον κἀνταῦθα τὰ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου θέματος, τὸ ἐδίδουν καὶ ἐδίδους καὶ ἐδίδου. τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἄχρηστα. τὸ δὲ τρίτον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐδίδοσαν καὶ ἐδίδουν.

ὁ ἀόριστος ἔδωκα ὤφειλεν εἶναι, ἵν᾽ ἔχῃ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ σεσημείωται, ὡς εἴρηται. τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὰ ἑνικὰ, τὸ ἔδων καὶ ἔδως καὶ ἔδω δηλονότι ἄχρηστα, ὥσπερ ὡδὶ τοῦ ἔθην. τὰ πληθυντικὰ δὲ εὔχρηστα.

τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον, τὸ δίδοθι ἄχρηστον· δίδου δὲ εὔχρηστον ἀπὸ τοῦ περισπωμένου. τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσει. ὥσπερ ὡδὶ τοῦ τίθετι καὶ ἵσταθι ὁμοίως εἴρηται. ὁ προστακτικὸς ἀόριστος τοῦ δίδωμι, ἄχρηστος, ὥσπερ καὶ ὡδὶ τοῦ τίθημι. καὶ ἡ αἰτία δὲ, ἐπ᾽ ἐκείνου εἴρηται.

τοῦ διδοίην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ βέλτιον διδοῖτον διδοίτην, καὶ διδοῖμεν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγειν, καὶ τοῦ διδοίην εὐκτικοῦ

Indefinitum primum.
qui dedit, eius qui dedit, ut qui uerberauit, eius qui uerberauit, inusitatum. Indefinitum secundum.
Masc. dans dantis. F. dans dantis. Neut. dans dantis.
Futurum primum.
Daturus daturi, ut uerberaturus turi.

Nota quòd tertiæ coniugationis uerborum in μι instantes, etsi sint, tamen non reperiuntur in usu, præter do. In præterito imperfecto singularia dabam & dabas, & dabat, inusitata, quemadmodum in ponebam & statuebam. In usu uerò magis & hic, quæ sunt à circumflexo themate, dabam & dabas & dabat. Dualia et pluralia inusitata sunt. at tertia pluralium & dabant & dabant.
Indefinitum dedi debuisset esse, ut haberet consonantem futuri, at nota signatum est, ut dixi.
Secundi indefiniti singularia, dedi & dedisti, & dedit uidelicet, inusitata, quemadmodum in posui, pluralia uerò usitata.
Imperatiui instantis secunda persona da, inusitata, da uerò usitata a circumflexo, cæteræ autem personæ sunt in usu, ut in pone, & statue similiter dictum est.
Imperatiuum indefinitum à do inusitatum est, ut etiam in pono, causa autem in illo dicta est.
A darem instantis dualia & pluralia præstat daretis darent, & daremus à circumflexo, dicere. Et à darem optatiuo

δεύτερε ἀορίστου, τὰ πληθυντικὰ καὶ μάλιστα τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν βέλτιον ἂν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ πεπερασμένου λέγοιτο.

ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

δίδομαι δίδοσαι δίδοται. ὡς τίθεμαι τίθεσαι τίθεται, καὶ τὰ λοιπά. παρατατικός.

ἐδιδόμην ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο, ὡς ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.

παρακείμενος.

δέδομαι δέδοσαι, ὡς τέτυμμαι, τέτυψαι.

ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ὡς ἐτετύμμην, ἐτέτυψο.

ἀόριστος.

ἐδόθην ἐδόθης, ὡς ἐτύφθην ἐτύφθης.

μέλλων.

δοθήσομαι δοθήσῃ, ὡς τυφθήσομαι, τυφθήσῃ.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδόσομαι δεδόσῃ, ὡς τετύψομαι τετύψῃ.

μέσος ἀόριστος.

ἐδωκάμην, ἐδώκω, ὡς ἐτυψάμην ἐτύψω, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐδόμην ἔδοσο καὶ ἔδου, ὡς ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου.

μέσος μέλλων.

δώσομαι δώσῃ, ὡς τύψομαι τύψῃ.

προστακτικὰ παθητικά. ἐνεστώς,

δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω, ὡς τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω.

παρακείμενος.

δέδοσο, δεδόσθω, ὡς τέτυψο τετύφθω.

ἀόριστος.

secundi indefiniti pluralia, maximeque tertia persona pluralium rectius darent à circunflexo diceretur.

Indicatiua passiua & media. Præsens.

Dor & do, daris datur, ut ponor & no, poneris ponitur, & cætera. Præter. imperfectum.

dabar & bam, dabaris & baris batur, ut ponebar & bam, ponebaris & baris, ponebatur.

Præteritum perfectum.

datus sum, datus es, ut uapulaui auisti.

Præteritum plusquamperfectum.

datus eram, datus eras, ut uapulaueram aueras.

Indefinitum.

datus sum, datus es, ut uapulaui auisti.

Futurum,

dabor. daberis, ut uerberabor uerberaberis.

Paulò post futurum.

Iamiam dabor daberis, ut iamiam uerberabor, aberis.

Medium indefinitum.

dedi & datus sum, dedisti, ut uerberaui & uapulaui, uerberauisti, inusitatum. Medium indefi. sec.

dedi & datus sum, dedisti & dedisti, ut posui & positus sum, isti & isti. Medium futurum.

dabo & bor dabis, ut uerberabo & bor abis.

Imperatiua passiua & media. Præsens.

Dare & da, detur, ut ponere & pone, ponatur.

Præteritum perfectum.

Dator dator, ut uerberator rator.

Indefinitum.

δόθητι, δοθήτω, ὡς τύφθητι τυφθήτω.

μέσος ἀόριστος.

δῶκαι δωκάσθω, ὡς τύψαι τυψάσθω, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

δόσο ἄχρηστον, δοῦ χρηστὸν δὲ, δοῦ δόσθω, ὡς θοῦ θέσθω.

εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

διδοίμην διδοῖο διδοῖτο, ὡς τιθείμην τιθεῖο θεῖτο.

παρακείμενος.

δεδοίμην δεδοῖο, ὡς τεθείμην τεθεῖο.

ἀόριστος.

δοθείην δοθείης, ὡς τυφθείην τυφθείης.

μέλλων.

δοθησοίμην δοθήσοιο, ὡς τυφθησοίμην θήσοιο.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδωσοίμην δεδώσοιο, ὡς τετυψοίμην τύψοιο.

μέσος ἀόριστος.

δωκαίμην δώκαιο, ὡς τυψαίμην ψαιο, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

δοίμην δοῖο, ὡς θείμην θεῖο.

μέσος μέλλων.

δωσοίμην δώσοιο. ὡς τυψοίμην τύψοιο.

ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστὼς,

ἐὰν διδῶμαι ἐὰν διδῷ ἐὰν διδῶται. ἐὰν διδώμεθον ἐὰν διδῶσθον, διδῶσθον. ἐὰν διδώμεθα ἐὰν διδῶσθε, ἐὰν διδῶνται.

παρακείμενος.

ἐὰν δεδῶμαι ἐὰν δεδῷ ἐὰν δεδῶται, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἀόριστος.

Dator dator, ut uerberator uerberator.

Medium indefinitum.

Dato & dator, dato, ut uerberato & tor uerberato.

Medium indefinitum secundum.

Dato & tor, inusitatum, usitatum autem dato & tor, dato, ut ponito & tor ponito.

Optatiua actiua & media. Præsens.

darer & rem, eris etur, ut ponerer & rem eris etur.

Præteritum perfectum.

datus essem, datus esses, ut positus essem esses.

Indefinitum.

datus essem datus esses, ut positus essem esses.

Futurum,

der deris, ut uerberer uerbereris.

Paulò post futurum.

Iamiam der deris, ut iamiam uerberer reris.

Medium indefinitum.

dedissem & datus essem, dedisses, ut uerberauissem, et uapulauissem, inusitatũ. Medium indefi. sec. dedissem et datus essem, isses, ut posuissem & positus essem, fuisses. Medium futurum.

dem & der, des, ut uerberem & rer, uerberes.

Subiunctiua passiua & media. Præsens.

Sing. si der & dem, si deris, si detur. Dual. si demur, si demini dentur. Plural. si demur, si demini, si dentur.

Præteritum perfectum.

Si datus sim si datus sis si datus sit, et reliqua similiter.

Indefinitum.

ἐὰν δοθῶ, ἐὰν δοθῇς. ὡς ἐὰν τυφθῶ, ἐὰν τυφθῇς.

μέσος ἀόριστος.

ἐὰν δώκωμαι, ἐὰν δώκῃ, ὡς ἐὰν τύψωμαι ἐὰν τύψῃ, ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐὰν δῶμαι, ἐὰν δῷ, ἐὰν δῶται.

ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα. ἐνεστώς,

δίδοσθαι. παρακείμενος. δεδόσθαι.
ἀόριστος. δοθῆναι.
μέλλων. δοθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων. δεδόσεσθαι.
μέσος ἀόριστος. δώκασθαι, ἄχρηστος.
μέσος ἀόριστος δεύτερος. δέσθαι.
μέσος μέλλων. δώσεσθαι.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι. ἐνεστώς,

ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, ὡς ὁ τιθέμενος, ἡ τιθεμένη τὸ τιθέμενον.

παρακείμενος.

ὁ δεδομένος, ὡς ὁ τετυμμένος. ἀόριστος.
ὁ δοθείς, ὡς ὁ τυφθείς. μέλλων.
ὁ δοθησόμενος, ὡς ὁ τυφθησόμενος.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ δεδοσόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος.

μέσος ἀόριστος.

ὁ δωκάμενος, ὡς ὁ τυψάμενος. ἄχρηστος.

μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ὁ δέμενος, ὡς ὁ θέμενος.

μέσος μέλλων.

ὁ δωσόμενος, ὡς ὁ τυψόμενος.

ſi datus ero, ſi datus eris, ut ſi uapulauero aueris.

Medium indefinitum.

ſi dedero & datus ero, ſi dederis, ut ſi uerberauero et uapulauero, raueris inuſitatum.

Medium indefinitum ſecundum.

ſi dedero & datus ero, ſi dederis, ſi dederit.

Infinitiua paſſiua & media. Præſens.

dari et dare. Præt. perfectum datum eſſe.

Indefinitum. datum eſſe.

Futurum. datum iri.

Paulò poſt futurum. iamiam datum iri.

Medium indefinitum. dediſſe et datum eſſe, inuſitatū

Medium indefinitum ſec. dediſſe et datum eſſe.

Medium futurum, daturum et dandum eſſe.

Participia paſſiua & media. Præſens.

M. qui datur et dans. F. quæ datur. Ne. quod datur, ut qui ponitur et ponens, quæ ponitur, quod ponitur.

Præteritum perfectum.

datus, ut uerberatus. Idefinitum.

datus, ut uerberatus. Futurum.

dandus, ut uerberandus.

Paulò poſt futurum,

Iamiam dandus, ut iamiam uerberandus.

medium indefinitum.

qui dedit et datus, ut qui berauit et uapulauit, inuſit.

Medium indefinitum ſecundum.

qui dedit et datus, ut qui poſuit et poſitus.

Medium futurum.

daturus et dandus, ut uerberaturus et uerberandus.

ὁ μέσος ἀόριστος τοῦ ἔδωκα, ὥσπερ καὶ τοῦ ἔθηκα, ἄχρηστος. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔδωκα ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἔθηκα οὐδαμῶς περαιτέρω πρόεισι. καὶ ἡ αἰτία ἐπ᾽ ἐκείνου εἴρηται, χάριν δὲ παραδείγματος μόνον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἄλλων, ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων ἐνταῦθα τίθενται.

ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ἐν δευτέρῳ προσώπῳ βέλτιον τὸ δίδοσο, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ.

ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος δοῦ δόσθω, ἀφ᾽ οὗ ἀπόδου ἀπόδοσθω.

τοῦ διδοίμην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τὰ δεύτερα καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα, οἱ μὲν δίδοιο καὶ δίδοιτο προπαροξυτόνως, οἱ δὲ διδοῖο καὶ διδοῖτο γράφουσιν, οἱ μὲν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν βαρυτόνων, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν περισπωμένων δηλονότι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν.

τοῦ δεθείην παθητικοῦ ἀορίστου ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ δοθεῖεν.

τοῦ ἐὰν διδῶμαι ὑποτακτικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον οἱ πλείους μὲν, ἐὰν διδοῦ λέγουσιν, ἵνα ὁμόφωνον ᾖ τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ ἰδίου ἐνεργητικοῦ ἢ ἵνα ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνηται ἀποκοπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς. τινὲς δὲ διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου λέγουσιν, ἐὰν διδοῖ, ἴσως ἀπὸ τοῦ περισπωμένου κατὰ μίμησιν τοῦ ἐὰν χρυσόωμαι ἐὰν χρυσῶμαι, ἐὰν χρυσόῃ ἐὰν χρυσοῖ. ἐκεῖνο γὰρ διὰ τῆς ο, καὶ ι, διφθόγγου γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐὰν χρυσόῃς, ἐὰν χρυσοῖς ἐὰν χρυσόῃ, ἐὰν χρυσοῖ τὸ πε-

Medium indefinitum à dedi, quemadmodum & à posui inusitatum est. Etenim neque dedi, ut neque posui, ullatenus ulterius progreditur, & causa in illo dicta est, sed tantum causa exempli formationis aliorum, in omnibus modis hic locantur.

In imperatiuo passiuo instanti in secunda persona dare potius est, ut ne coincidat cum suo actiuo.

Medium indefinitum secundum, dator dator, unde red ditor redditor.

A darer optatiuo instanti secundæ & tertiæ personæ quidam dareris & daretur ante penacutè, quidam autem dareris & daretur scribunt, illi quidem iuxta ordinem grauitonorum, hi uerò iuxta ordinem circunflexorum uidelicet. Similiter uerò et in dualibus & pluralibus.

A datus essem passiuo indefinito, in plurali tertia persona magis in usu est dati essent.

A si darer subiunctiuo passiuo instanti secundam personam plærique quidem si deris dicunt, ut conueniat cum tertia persona sui actiui aut ut à tertia fiat, recisione ultimæ syllabæ. Quidam uerò per o & ι diphthongum dicunt, si dareris, fortasse à circunflexo, ad æmulationem uerbi si inaurer si inaurer, si inaureris si inaureris. Illud enim per o & ι dipthongum scribitur, & in actiuo si inaures si inaures, si inauret si inauret circunflexum

ειπωμένον διὰ τ̃ ο, καὶ ι διφθόγγου γράφε). ἡ δεύ
τέρα γὰρ καὶ ἡ τρίτη συζυγία τ̃ περιςωμένων ὁμοί
ως τοῖς ὁριςικοῖς κλίνει τὰ ὑποτακτικά. τὸ τρίτον
δὲ ἐὰν διδῶται, καὶ τὰ λοιπὰ πρῶτα πρόσωπα
αὐτοῦ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

σημείωσαι δὲ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τ̃ ῥημάτων,
ὅτι ἐπὶ τ̃ ἄλλων πασῶν ἐγκλίσεων, πλὴν τ̃ ὁριςι
κῶν, ὁ ἐνεςὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνίασι, καὶ ὁ πα
ρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος. ὥςτε ὁ γραφόμε
νος ἐπὶ πάντων ἐνεςὼς, ὁ αὐτὸς καὶ παρατατικὸς
νοεῖται, καὶ ὁ γραφόμενος παρακείμενος ὁ αὐτὸς
καὶ ὑπερσυντέλικος, ἐν τοῖς παθητικοῖς ὁ αὐτὸς καὶ
παρακείμενος. καλεῖται δὲ ἀφ' οὗ παράγεται.

συζυγία τετάρτη, τῶν εἰς μι.

ὁριςικὰ ἐνεργητικά. ἐνεςὼς,

ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνυσι. ζεύγνυτον ζεύγνυτον.
ζεύγνυμεν ζεύγνυτε ζεύγνυσι. ζευγνύασι δὲ οὐ λέ
γεται, ἀλλὰ ζευγνύουσι.

παρατατικός.

ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύ
την. ἐζεύγνυμεν ἐζεύγνυτε ἐζεύγνυσαν.

οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι, πλὴν τοῦ ἐνεςῶτος καὶ πα
ρατατικοῦ, ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι,
ἐξέλιπον, ἐπί τε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν πα
θητικῶν.

προςακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεςὼς,

ζεύγνυθι καὶ ζεύγνυ, ζευγνύτω, ζεύγνυτον, ζευγνύτων. ζεύγνυ
τε ζευγνύτωσαν.

τὰ εὐκτικὰ, καὶ ὑποτακτικὰ καθόλου ἐπὶ τῆς τε

per ο & ι diphthongum scribitur. Secunda enim & tertia coniugatio circunflexorum similiter indicatiuis declinat sub unctiua. Tertia autem si daretur, & reliquæ primæ personæ ipsius per ω magnum.

Nota uerò simpliciter in omnibus uerbis quòd in aliis omnibus modis præterquàm indicatiuis, instans & præteritum imperfectum coeant & præte. perfect. & præt. plusquàmperfe. Quare quod scribitur in omnibus instans, idem & præter. imperfectum cognoscitur, et quod scribitur præ. perfe. idē & præt. plusquàmperfectum. In passiuis idem & præteritum perfe. nomen uerò sortitur ab eo, unde deducitur.

Coniugatio quarta uerborum in μι.

Indicatiua actiua. Præsens.

Sing. Iungo iungis iungit. Dual. iungitis iungunt. Plural. iungimus iungitis iungunt. Iungunt autem non dicitur, sed iungunt.

Præteritum imperfectum.

Iungebam iungebas iungebat. D. iungebatis gebant. Plural. iungebamus iungebatis iungebant.

Alia uerò tempora præterquàm instans, & præte. imperfectum, in quarta coniugatione uerborum in μι exoleuerunt & in actiuis & in passiuis.

Imperatiua actiua. Præsens.

Iunge & iunge iungat. Dual. iungite iungant. Plural. iungite iungant.

Optatiua & subiunctiua pronomina in quarta

παρὰ τῆς συζυγίας τῶν εἰς μι, ὀξέλιπον, ἐπί τε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν παθητικῶν, ὅμως δὲ οἱ ἐνεστῶτες αὐτῶν δύναιντο ἀπὸ τῶν βαρυτόνων σχηματίζεσθαι.

ἀπαρέμφατα. ἐνεστὼς,

ζευγνύναι. οἱ ἄλλοι χρόνοι ὀξέλιπον.

μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ,

ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς, ὡς εἴρηται, ὁ ζευγνὺς τοῦ ζευγνύντος ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης. τὸ ζευγνὺν τοῦ ζευγνύντον. λεγέτω δὲ ἀπὸ τῶν βαρυτόνων τὸ ζευγνῦον, τοῦ ζευγνύοντος.

ὁριστικὰ παθητικά. ἐνεστὼς,

ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον ζεύγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται. παρατατικὸς.

ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ἐζεύγνυτο. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην. ἐζευγνύμεθα, ἐζευγνύσθε, ἐζεύγνυντο.

προστακτικά. ἐνεστὼς,

ζεύγνυσο, ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον ζευγνύσθων. ζεύγνυσθε ζευγνύσθωσαν.

ἀπαρέμφατα.

ἐνεστὼς, ζεύγνυσθαι.

μετοχαὶ παθητικαί.

ἐνεστὼς, ὁ ζευγνύμενος.

σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, τὸ ζευγνῦσι καὶ ζευγνύασιν ὀξέλιπεν. ἐν χρήσει δὲ ἀπὸ τῶν βαρυτόνων, τὸ ζευγνύουσιν, ὁμοίως καὶ τὸ δεικνύουσι, καὶ τὰ ἄλλα τῶν εἰς μι. τὰ παραληγούμενα τῷ ψιλῷ,

τῇ δοτικῇ

ta coniugatione uerborum in μι exoleuerunt, tam in actiuis quàm in passiuis, attamen instantia ipsorum possunt à grauitono fingi.

Infinitiua. Præsens.

Iungere. Alia tempora exoleuerunt.

Participia actiua.

Instans & præt. imperfectum, ut dictum est. Mascu. iungens iungentis. Fœmininum, iungens iungentis. Neutrum, iungens iungentis. Dicatur autem à grauitono iungens iungentis.

Indicatiua passiua. Præsens.

Sing. Iungor iungeris iungitur. Dua. iungimur iungimini iunguntur. Plural. iungimur iungimini iunguntur. Præteritum imperfectum.

Sing. iungebar iungebaris iungebatur. Dua. iungebamur iungebamini iungebantur. Plura. iungebamur iungebamini iungebantur.

Imperatiua. Præsens.

Sing. Iungere iungatur. Dua. iungimini iungantur. Plura. iungimini iungantur.

Infinitiua.

Præsens. iungi.

Participia actiua.

Præsens. qui iungitur.

Nota quòd in tertia persona pluralium indicatiui actiui instantis iungunt, & iungunt exoleuerunt, cæterum in usu est à grauitono iungunt, similiter & ostenduat, & alia in μι penultimam finientia per υ tenue,

τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ βαρυτόνου ῥήματος ὁμοφωνεῖ.

ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κινεῖται. ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς, καὶ δυνητικὰ δὲ οὐδαμῶς ἔχουσιν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἡ υ, ἡ δίφθογγος, ἡ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ι, πρὸ τοῦ μι. καθόλου γὰρ ἡ τοιαύτη δίφθογγος οὐκ ἐθέλει συμφώνῳ ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ φωνήεντι ἀεί. ἀλλ' οὐδὲ ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς ἔχουσιν.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς εἰς μι, ῥήμασιν εἴ τινα ἐπὶ τῆς χρήσεως φαίνοιντο ἑτέρως ἔχοντα ἀπὸ τῶν ἰδίων βαρυτόνων, ἢ περισπωμένων κανονίζονται, οἷον ἀπὸ τοῦ τιθέω καὶ τιθῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστάω καὶ ἱστῶ (τοῦτο δὲ καὶ ἱστάνω καὶ στήκω καὶ ἑστήκω λέγεται) καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω καὶ διδῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ζευγνύω. ἐκεῖνα δὲ χωρὶς ἀναδιπλασιασμῶν πρότερον τυγχάνει, δηλονότι θῶ, καὶ στῶ, καὶ δῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. εἴ τινα γοῦν φαίνοιντο ἐπὶ τῆς χρήσεως ἑτέρως ἔχοντα, ἀφ' ἑτέρων τούτων, καὶ τῶν τοιούτων κανονίζονται θεμάτων. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων συμβαίνει. καὶ πειρατέον ἕκαστον εἰς τὸ ἴδιον θέμα ἀνάγειν, κἂν ἄχρηστον τοῦτο ἦν. ἥ γε μὴν ἀκολουθία τῶν εἰς μι, ῥημάτων ἀκριβῶς αὕτη τυγχάνει.

ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ῥήμασι καθόλου τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν βραχυκαταληκτοῦσι.

καὶ καθόλου τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν προστακτικῶν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται.

cum datiuo pluralium participij grauitoni uerbi conueniunt.

Quarta coniugatio uerborum in μι ad præt. imperfectum usque mouetur tum in actiuis tum in passiuis. Optatiuaque haudquaquàm habent, ut ne reperiatur υ diphthongus, quæ est ex υ tenui & ι, ante μ. In uniuersum enim eiusmodi diphthongus non uult cõsonantem insequi, at uocalem semper. Verum neque subiunctiua ullo pacto habent.

In omnibus simpliciter uerbis in μι, si quæ in usu appareant aliter habere, à suis grauitonis aut circunflexis formantur, ut à pono & pono, & à statuo & statuo (hoc autem & statuo & statuo & statuo dicitur) & à do & do, & à iungo.
Antè uerò illa sine reduplicationibus fuerunt, uidelicet pono & statuo & do, & in alijs similiter. Si quæ igitur appareant in usu aliter habere, ab aliis his talibusque formantur thematibus. Id autem & in grauitonis contingit. Conandumque est unum quodque ad suum thema reducere, quàuis inusitatum hoc sit, quando nimirum ordo uerborum in μι planè hic sit.

In omnibus breuiter uerbis uniuersim secundæ personæ imperatiuorum in breuem desinunt.
Et generatim tertiæ personæ Imperatiuorum per ω magnum scribuntur.

καὶ πᾶν εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγεται.

καὶ πᾶν ὑποτακτικὸν ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς, τὸ η, θέλει ἔχειν, ἢ τὸ ω μέγα ἐν τῇ ληγούσῃ, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ.

καὶ πᾶν ἀπαρέμφατον ἢ κυρίως δίφθογγον, ἢ καταχρηστικῶς ἔχει κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν οἷον τύπτειν, γελᾶν, πλὴν τῶν ζῆν, πεινῆν, διψῆν, οὐρῆν. καὶ ὁ παρακείμενος οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν αὔξησιν αὐτοῦ.

καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων ἀεὶ βραχεῖα παραλήγεται ὁ δεύτερος ἀόριστος.

καὶ αἱ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς.

καὶ τὰ παραλήγοντα φωνήεντα ἐπὶ τῶν ἐντελῶν τῶν περισπωμένων συζυγιῶν ἀεὶ βραχέα ἐστί.

καὶ τὸ ε, κατὰ τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται, ἃ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τῶν εἰς μι, ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, οἷον ἵστημι, στήσω, ἕστηκα.

περὶ ἀντωνυμίας.

πόσα εἴδη τῶν ἀντωνυμιῶν; πέντε. πρωτότυποι, κτητικαί, δεικτικαί, ἐπιταγματικαί, καὶ σύνθετοι.

πόσαι πρωτότυποι ἀντωνυμίαι; τρεῖς. ἐγώ, σύ, ὅς. πῶς κλίνεται ἡ ἐγὼ ἀντωνυμία; οὕτως.

ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ. κλητικὰς αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι οὐκ ἔχουσιν. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν, νῶϊ καὶ νώ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, νῶϊν καὶ νῷν. τὰ πληθυντικά, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν. ἡμᾶς.

Et omne optatiuum diphthongo in penult. desinit.
Et omne subiunctiuum in actiuis quidem η habere cupit aut ω magnum in ultima, in passiuis autem etiam in penultima.
Et omne infinitiuum aut propriè diphthongum aut impropriè habet in ultima syllaba, ut uerberare, ridere. præterquàm uiuere, esurire, sitire, meiere.
Et præt. perfectum nunquam abijcit augmentũ suum.
Et à grauitonis thematibus semper breui in penultima desinit secundum indefinitum.
Et participia & participalia nomina eosdem habent nominatiuos et uocatiuos.
Et quæ in penultima sunt uocales, in extremis circunflexarum coniugationum semper breues sunt.
Et ε in præteritis ac indefinitis præcedens et excidens tenue est, quòd si præeat quidem neque excidat tamen, quòd in præterito perfecto uerborum in μι aliquando contingit, spiritum præsentis habet, ut statuo statuam statui.

De pronomine.

Quot sunt species pronominum? quinque, Primatiuæ, Possessiuæ, Demonstratiuæ, Appositiuæ, et Compositæ.
Quot sunt primatiua pronomina? tria, ego, tu, suus.
Vt declinatur Ego pronomen? sic.
Ego, mei, mihi, me. Vocatiuos primatiua pronomina non habent. Nominatiuus et Accusat. Dua. nos et nos. Genitiuus et datiuus dualium nostri et nobis, nostri et nobis. Plural. nos nostri nobis, nos.
Vt declinatur Tu pronomen? sic.

πῶς κλίνεται ἡ σὺ ἀντωνυμία; οὕτως.

σὺ σοῦ σοὶ σέ. ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, σφῶϊ καὶ σφῷ ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν, σφῶϊν καὶ σφῷν. τὰ πληθυντικά, ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

πῶς κλίνεται ἡ οὗ ἀντωνυμία; οὕτως.

ἂς ἄχρηστον ἐπὶ τῆς εὐθείας, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πτώσεων ἐν χρήσει. ἡ γενική οὗ, ἡ δοτική οἷ, ἡ αἰτιατικὴ ἕ. ἐν τοῖς δυϊκοῖς, σφωέ, καὶ σφὲ ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνον, καὶ σφῷν ἐπὶ τῆς δοτικῆς. τὰ πληθυντικά, σφέες, σφεῖς. σφέων σφῶν. σφίσι σφέας σφᾶς.

πόσαι κτητικαί; ὀκτὼ ἀπὸ τῶν εἰρημένων πρωτοτύπων παραγενόμεναι, ὧν ἑκάστη τριχῶς κατὰ τὰ γένη λέγεται.

ὅταν εἷς μόνος ἔχῃ τὸ κτῆμα, ἀπὸ τῶν ἑνικῶν τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας, ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀπὸ τῶν δυϊκῶν, ὁ νωΐτερος ἡ νωϊτέρα τὸ νωΐτερον. ὅταν πλείους μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀπὸ τῶν πληθυντικῶν, ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα τὸ ἡμέτερον.

ἀπὸ τῆς σὺ ἀντωνυμίας, ὁ σὸς ἡ σὴ τὸ σόν, ὁ σφωΐτερος, ἡ σφωϊτέρα, τὸ σφωΐτερον. ὁ ὑμέτερος, ἡ ὑμετέρα, τὸ ὑμέτερον.

ἀπὸ τῆς οὗ ἀντωνυμίας, ὅταν εἷς ἔχῃ τὸ κτῆμα. ὁ ἑός, ἡ ἑή, τὸ ἑόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος, οὐκ ἔχει. ὅταν πλείους μετέχωσι τοῦ κτήματος. ὁ σφέτερος, ἡ σφετέρα τὸ σφέτερον. ὥστε κτητικαί, ὡς εἴρηται, ἀντωνυμίαι ὀκτώ, ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος. διὰ τοῦ η, καὶ ὑμέτερος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, καὶ σφέτερος. κλίνονται δὲ πᾶσι ἀπαράλ-

Vt declinatur Tu pronomen? sic.

Tu tui tibi te. Nominatiuus dualium, uos & ues genitiuus & datiuus dualium uestri & uobis, uestri & uobis. Plura. uos, uestri, uobis, uos.

Vt declinatur suus pronomen? sic.

Suus inusitatum est in nominatiuo, in aliis uerò casibus in usu est. Genitiuus sui. Datiuus sibi. Accusatiuus se. In dualibus se & se in accusatiuo tantum, et sibi in datiuo. Plura. sui sui, sui sui, sibi, se se.

Quot sunt possessiua? octo à dictis primatiuis deducta, quorum unumquodque per tria genera uariatur.

Vbi unicus sit qui possidet, à singularibus ab ego pronomine, meus mea meum. ubi duo sint qui communia inter se habeant bona, à dualibus, noster de duobus nostra nostrum, ubi plures inter se possideant à pluralibus, meus mea meum.

A pronomine Tu, tuus tua tuum, uester de duobus, uestra uestrum, uester uestra uestrum.

A pronomine suus, ubi unus sit qui possidet, suus sua suum, ubi duo sint qui communia inter se habeant bona, non habet, ubi plures inter se possideant, suus sua suum. Proinde possessiua, ut dictum est pronomina octo, meus tuus suus noster duorum & uester duorum, noster per n, & uester per u tenue, & suus. Declinantur uerò omnia nihil com

λάκτως καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων κλίσεις, ἐκείνοις ὑποπέπτωσαι.

πόσαι δεικτικαί; δύο οὗτος, οὗ τὸ θηλυκὸν αὕτη, τὸ οὐδέτερον τοῦτο. καὶ ἐκεῖνος, οὗ τὸ θηλυκὸν ἐκείνη, τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο. χρώμεθα δὲ τῇ ἐκεῖνος ἀντὶ τῆς ῥηθείσης πρωτοτύπου ἀντωνυμίας ὅς, διὰ τὸ ἐκείνην εἶναι τὸ χρυσόν, τὸ ἐκεῖνος δὲ καὶ ὄνομα ἀναφορικὸν λέγεται. κλίνεται δὲ ἡ οὗτος ἀντωνυμία οὕτως.

οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον. ὦ οὗτος τὰ δυϊκά τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. τὰ πληθυντικὰ οὗτοι τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι.

τὸ θηλυκὸν, αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην. ὦ αὕτη. τὰ δυϊκά, ταύτα, ταύταιν, ὦ ταύτα. τὰ πληθυντικὰ αὗται, τούτων ταύταις, ταύτας ὦ αὗται.

τὸ οὐδέτερον, τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. τὰ δυϊκά, τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. τὰ πληθυντικὰ, ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα.

ὁ ἐκεῖνος καὶ ἡ ἐκείνη, καὶ τὸ ἐκεῖνο ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

πόσαι ἰδιοταγματικαί; μία, ἰδίως τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη. λαμβάνεται δὲ καὶ ἰδίως τῶν τριῶν προσώπων, οἷον αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, καὶ ἀντὶ τοῦ σὺ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος, καὶ αὐτὴ ἰδίως τοῦ θηλυκοῦ, καὶ αὐτὸ ἰδίως τοῦ οὐδετέρου, καὶ ταῦτα δὲ καὶ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

πόσαι σύνθετοι ἀντωνυμίαι; τρεῖς. ἑκάστη ἰδίως τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη. διότι δὲ ἰδίως ἀλλοπαθείας λαμβάνεται εὐθείας ἔχουσι αἱ γενικαὶ δὲ τούτων

mutando iuxta nominum declinationes, illis subiacentia.

Quot sunt demonstratiua? Duo, hic, cuius fœmin. hæc. Neutrum hoc, & ille, cuius fœmininum illa, Neutrum illud. Vtimur autem ille pro dicto primitiuo pronomine suus, quòd illud suus sit inusitatum. Porrò ille etiam nomẽ relatiuum dicitur. Declinatur uerò pronomen hic, hoc modo.

Mascu. Singu. Hic, huius, huic, hunc, ò hic. Dualia, hi horum & his, ò hi. Pluralia, hi horum his hos, ò hi.

Fœmin. Singu. Hæc huius huic hanc. Dualia, Hæ harum & his, ò hæ. Pluralia hæ harum his has ò hæ.

Neut. Sing. Hoc huius huic hoc, ò hoc. Dualia, hæc horum & his, hæc ò hæc. Pluralia, hæc horum his hæc ò hæc.

Mascu. Ille. Femi. illa. Neut. illud, declinationibus nominum subiacet.

Quot sunt Appositiua? Vnum, quod per tria genera dicitur. Accipitur uerò & in tribus personis, ut ipse pro ego, et pro tu, & pro ille, & ipsa in feminino, & ipsum in neutro. Verum & hæc declinationibus nominum subiacent.

Quot sunt composita pronomina? Tria, quorum unumquodq; per tria genera dicitur. Quod autem in nata à se passione sumantur, nominatiuos non habent.

ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ τὰ θηλυκὰ ἐμαυτῆς, σαυτῆς καὶ ἑαυτῆς. τὰ οὐδέτερα ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα δὲ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.

ἡ ἐμαυτοῦ δὲ καὶ σαυτοῦ, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οὐ κατὰ σύνθεσιν ἀλλὰ διῃρημένως κλίνονται, οἷον ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτούς. ἡ δὲ ἑαυτοῦ καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ διῃρημένως κλίνεται, καὶ γὰρ ἑαυτοῦ, καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ ἑαυτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτούς, καὶ ἑαυτούς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

περὶ προθέσεως.

Πόσαι προθέσεις; δέκα καὶ ὀκτώ. μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ. ἐν, εἰς, ἐξ, σύν, πρός, πρό. δισύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα. ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐπί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

ἰστέον ὅτι καί τινα ἐπιρρήματα ἀντὶ προθέσεων λαμβάνονται, ἃ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῇ γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἄνευ, μέχρι, καὶ τὰ λοιπά.

περὶ ἐπιρρήματος.

Ποσαχῶς τὰ ἐπιρρήματα; πολλαχῶς. ἢ γὰρ χρόνου δηλωτικά ἐστιν, οἷον, νῦν, τότε, αὖθις, τόφρα, ὄφρα, τέως, ἕως, πηνίκα, ἡνίκα, ἄψ, ἔπειτα, μετέπειτα. ἢ καιροῦ παραστατικά, οἷον σήμερον, αὔριον, χθές, ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἢ μεσότητος, οἷον καλῶς, σοφῶς. ἢ ποσότητος, οἷον δίς, τρίς, τετράκις, πεντάκις, πολλάκις, ὀλιγάκις.

ἢ ποιότητος, οἷον βοτρυδόν, ἀγεληδόν.

ἢ τοπικά, οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόρρω, ἐνώπιον, κατὰ μόνας, χαμαί, ἔνθεν, ἔνθα, ὅθεν, ἐπί-

Genitiuus uerò horum meiipſius, tuiipſius, & ſuiipſius Fœmi. meiipſius, tuiipſius, & ſuiipſius. Neutra meiipſius tuiipſius & ſuiipſius, & hæc declinationibus nominum ſubiacent.

Cæterum meiipſius & tuiipſius in pluralibus non compoſitè ſed diſiunctim declinantur, ut noſtri ipſorum, nobis ipſis, nos ipſos. Suiipſius autem & per contractionem & diſiunctim declinatur. Etenim ſuiipſorum & ſuiipſorum, et ſibiipſis et ſibiipſis et ſeipſos et ſeipſos, et in aliis ſimiliter.

De Præpoſitione.

Quot ſunt præpoſitiones? decem & octo. Monoſyllabæ quidem ſex, in in ex cum ad ante. diſſyllabæ uerò duodecim, per ſecũdum per cum apud contra in de circum ab ſub ſuper.

Sciendum quòd & quædam aduerbia pro præpoſitionibus ſumuntur, quæ ferè cum genitiuo conſtruuntur, ut ſine, uſque, & reliqua.

De Aduerbia.

Quot modis aduerbia dicuntur? Multis ſanè. Aut enim temporis ſignificatiua ſunt, ut nunc, tunc, rurſus, tum, dum, tantiſper, donec, quando, quum, rurſus, deinde, deinceps, aut occaſionis repræſentatiua, ut hodie, cras, heri, quod & heri dicitur.
Aut mediocritatis, ut pulchrè, ſapienter, aut quantitatis, ut bis, ter, quater, quinquies, ſæpe, raro.
Aut qualitatis, ut racematim, gregatim.
Aut localia, ut ſurſum, deorſum, foris, intus, procul, coram, ſingulatim, humi, inde ubi, unde, ul-

κεινα, μακρὰν. τῶν δὲ τοπικῶν σχέσεις εἰσὶ τρεῖς, ἢ ἐν τόπῳ ἢ εἰς τόπον, ἢ ἐκ τόπου, οἷον οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. ἢ εὐχῆς σημαντικὰ, οἷον εἴθε, αἴθε, ὄφελον. ἢ σχετλιαστικὰ, οἷον οὐαὶ, ἰοὺ, ὤμοι, παπαί. ἢ θαυμαστικὰ, οἷον βαβαὶ, φεῦ. ἢ ἀρνητικὰ οἷον οὐ, οὐδαμῶς, οὔπω, ἢ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ, ἦν, ἤυτε. ἢ εἰκασμοῦ, οἷον ἴσως, τάχα, τυχόν. ἢ τάξεως, οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς. ἢ ἀθροίσεως, οἷον ἄρδην, ἅμα. ἢ παρακελεύσεως, οἷον ἄγε, φέρε, δεῦτε, εἶα, δεῦρο, ἴθι. ἢ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον, ἧττον. ἢ ἐρωτήσεως, οἷον πόθεν, ποῦ, πηνίκα, πῶς. ἢ ἐπιτάσεως, οἷον ἄγαν, πάνυ, μάλιστα, σφόδρα. ἢ βεβαιώσεως, οἷον δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, ὄντως. ἢ θετικὰ, οἷον ἀναγνωστέον, πλευστέον. ἢ κατωμοτικὰ, οἷον νὴ, ναί. ἢ ἀπωμοτικὰ, οἷον μά. ἢ θειασμοῦ, οἷον εὐοῖ, εὐαί.

περὶ συνδέσμων.

πόσοι τρόποι τῶν συνδέσμων; ὀκτώ. οἱ μὲν γάρ εἰσι συμπλεκτικοὶ, οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, οἱ δὲ συναπτικοὶ, οἱ δὲ παρασυναπτικοὶ, οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ, οἱ δὲ ἀπορηματικοὶ, οἱ δὲ συλλογιστικοὶ, οἱ δὲ παραπληρωματικοί.

τίνες εἰσὶ συμπλεκτικοί; ὅσοι τὴν ἑρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον ἐκφερομένην συνδοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ δὲ, μὲν, δέ, τέ, καὶ ἀλλά, ἠμὲν ἠδέ, ἰδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ἤτοι μὲν, ἄν.

τίνες εἰσὶ διαζευκτικοί; ὅσοι τὴν μὲν φράσιν συνδοῦσιν, ἀπὸ δὲ πράγματος εἰς πρᾶγμα διιστῶ-

tra, longe. Porrò localium dispositiones sunt tres, aut in loco, aut ad locum, aut ex loco, ut domi domum domo. Aut uoti significatiua, ut utinam, utinam, utinam. Aut lamentatoria, ut uæ, uæ, heu, papæ. Aut admiratiua, ut papæ, heu. Aut negatiua, ut non, haudquaquam, nõ igitur. Aut comparationis siue similitudinis, ut sicut, quemadmodũ, ut, perinde, atque, ceu, tanquam. Aut euentus, ut forte, fortasse, fortassis. Aut ordinis, ut deinde, deinceps. Aut congregationis, ut simul, unà. Aut adhortationis, ut age, age, adeste, eia, ehodum, age. Aut congregationis, ut magis, minus, Aut interrogationis, ut unde, ubi, quando, quomodo. Aut intentionis, ut nimis, ualde, maxime, multum. Aut affirmationis, ut uidelicet, profectò, omnino, reuera. Aut positiua ut legendum est, nauigandum est. Aut iuratiua, ut per, næ. Aut abiuratiua, ut non per. Aut afflatus, ut euoe, euan.

De Coniunctionibus.

Quot sunt modi coniunctionum? octo. Aliæ enim sunt copulatiuæ, aliæ disiunctiuæ, aliæ continuatiuæ, aliæ subiunctiuæ, aliæ causales, aliæ dubitatiuæ, aliæ rationales, aliæ completiuæ.

Quæ sunt copulatiuæ? quæ interpretationem in immensum prolatum coniungunt. Sunt autem hæ, quidem, uerò, ꝙ, &, sed, &, atque, atque, sed, sed, uerum. quidem, utique.

Quæ sunt disiunctiuæ? quæ phrasin quidem coniungunt, à re tamen rem separant,

σιν, εἰσὶ δὲ οἵδε ἤ, ἤτοι, ἠέ.

τίνες εἰσὶ συναπτικοί; ὅσοι ὕπαρξιν μὲν οὐ δηλοῦσι, σημαίνουσι δὲ ἀκολουθίαν καὶ τάξιν, εἰσὶ δὲ οἵδε, εἰ, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ.

τίνες εἰσὶ παρασυναπτικοί; ὅσοι μεθ' ὑπάρξεως καὶ τάξιν δηλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε· ἐπεί, ἐπείπερ, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.

τίνες εἰσὶν αἰτιολογικοί; ὅσοι ἐπ' ἀποδόσει αἰτίας παραλαμβάνονται, εἰσὶ δὲ οἵδε· ἵνα ὄφρα, ὅπως, ἕνεκα, οὕνεκα, γάρ, καθό, καθότι, καθόσον, καὶ διό, διότι παρὰ τοῖς νῦν, ἃ οἱ παλαιοὶ διήρουν.

τίνες εἰσὶν ἀπορηματικοί; ὅσοις ἐπαποροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι. εἰσὶ δὲ οἵδε ἆρα, κᾆτα, μῶν.

τίνες εἰσὶ συλλογιστικοί; ὅσοι πρὸς τὰς ἐπιφοράς τε καὶ συλλήψεις τῶν ἀποδείξεων εὖ διάκεινται, εἰσὶ δὲ οἵδε. ἄρα, ἀλλά, ἀλλαμήν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν.

τίνες εἰσὶ παραπληρωματικοί; ὅσοι μέτρου ἢ κόσμου ἕνεκεν παραλαμβάνονται. εἰσὶ δὲ οἵδε, δή, ῥά, νύ, ὃ καὶ νῦν γράφεται, ἀφ' οὗ τὸ τοίνυν, ποῦ, τοί, θήν, ἄρ, δῆτα, πέρ, πῶ, μήν, ἄν, αὖ, οὖν, κέν, γέ.

τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ἐναντιωματικούς. τίνες εἰσὶν ἐναντιωματικοί; οἱ δηλοῦντες τι ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος, οἷον ἔμπης, ὅμως.

ἰστέον ὅτι πολλοὶ σύνδεσμοι οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πολλῶν τρόπων λέγονται, ὡς ὁ ἀλλά, καὶ συμπλεκτικός, καὶ συλλογιστικός. ὁ ἄν καὶ συμπλεκτικὸς καὶ παραπληρωματικός.

περὶ συγκριτικοῦ ὀνόματος.

sunt autem hæ, uel, aut, siue,

Quæ sunt continuatiuæ? quæ rem quidem non declarant, at significant consequentiam & ordinem, sunt autem hæ, si siquidem si sanè si sanè.

Quæ sunt subiunctiuæ? quæ cum re etiam ordinem declarant, sunt uerò hæ, quando quoniam postquàm posteaquàm.

Quæ sunt causales? quæ ob redditionem causæ assumuntur. Sunt autem hæ, ut ut ut. ergò ergò enim q quòd inquantum & propterea q propterea q recentioribus, quæ ueteres diuidebant.

Quæ sunt dubitatiuæ? quibus hæsitantes consueuimus uti, sunt autem hæ, an deinde num.

Quæ sunt rationales? quæ & ad illationes & ad conclusiones demonstrationum bene appositæ sunt. Sunt uerò hæ, certè sed uerum igitur proinde ergo.

Quæ sunt completiuæ? quæ metri ornatusue causa assumuntur. Sunt autem hæ, sanè nempè quidem quod, & quidem scribitur, à quo igitur tandem quidē quidem utique sanè quidem tandem quidem quidē rursus igitur quidem quidem.

Quidam uerò addunt & aduersatiuas. quæ sunt aduersatiuæ? declarantes quiddam contrarium potestati rei, ut tamen, tamen, quanquàm, etsi.

Sciendum quòd multæ coniunctiones eædē in multis modis leguntur, ut ἀλλὰ & copulatiua & rationalis, αὖ & copulatiua & completiua.

De Nomine comparatiuo.

συγκριτικὸν ὄνομά ἐστι, δι᾽ οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμογενεῖς, οἷον ὁ ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος τῶν δαναῶν, ἢ πρὸς ἑτερογενεῖς, οἷον ἕκτωρ ἦν τολμηρότερος τῶν κεφαλλήνων.

οἱ τύποι τῶν συγκριτικῶν δύο εἰσὶ, ἢ γὰρ εἰς ων, οἷον μείζων, ἢ εἰς ρος οἷον πλουσιώτερος.

τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς ος ληγόντων, εἰ μὲν μακρὰ εἴη ἡ παραλήγουσα φύσει ἢ θέσει, τότε τὸ ἔσχατον εἰς ο μικρὸν μένει, καὶ εἰς τερος, ποιεῖ τὸ συγκριτικὸν, οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότερος, παλαιὸς παλαιότερος, πρᾶος πραότερος, εἰ δὲ βραχεῖα εἴη τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα τρέπεται, οἷον ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος, νέος νεώτερος, σοφὸς σοφώτερος.

ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικὰ προσθέσει τῆς τατος. σχηματίζονται, οἷον ἔνδοξος ἐνδοξότατος, παλαιὸς παλαιότατος, νέος νεώτατος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτατος, πλήν.

μέγας	μείζων	μέγιστος
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος
	ἀμείνων ἢ	ἄριστος
ἀγαθὸς	βελτίων ἢ	βέλτιστος
	κρείττων	κράτιστος
πολὺς	πλείων	πλεῖστος
κακὸς	κακίων ἢ χείρων	κάκιστος.
μικρὸς	μείων ἢ ἥττων ἢ ἐλάττων	ἐλάχιστος.
αἰσχρὸς	αἰσχίων	αἴσχιστος.
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος.
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος.

φίλος δὲ κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ φίλτατος.

τὰ δὲ

 83

Comparatiuum nomē est, per quod comparatio fit ad homines eiusdem gentis, ut Achilles est fortior Græcis, aut ad homines diuersæ gentis, ut Hector erat audacior Cephalenensibus.

Formæ comparatiuorum duæ sunt, aut enim in ων ut maior, aut in ρος ut ditior.

Nominum in os desinentium si quidem longa sit penultima natura aut positu, tunc postremum in o paruum manet, & in τερος facit comparatiuum, ut clarus clarior, antiquus antiquior, mansuetus mansuetior. Sin autem breuis sit tunc o paruum in ω magnum uertitur, ut utilis utilior, iuuenis iunior, sapiens sapientior.

Similiter & superlatiua, additione τατος formantur, ut clarior clarissimus, antiquus antiquissimus, iuuenis maximè iuuenis, utilis utilissimus, præterquàm

Magnus	maior	maximus
Pulcher	pulchrior	pulcherrimus
	melior aut	optimus
Bonus	melior aut	optimus
	melior aut	optimus
Multus	copiosior	plurimus
Malus	peior aut peior	pessimus.
Paruus	minor aut minor aut minor	minimus
Turpis	turpior	turpissimus
inimicus	inimicior	inimicissimus
facilis	facilior	facillimus.

Amicus autem per syncopen facit amicissimus.

τὰ δὲ ἐς ης, διὰ τοῦ οις, τὴν γενικὴν ποιοῦντα, ἀπὸ τοῦ ἰδίου οὐδετέρου εἰς ες, τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ποιεῖ, οἷον ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. θεοφιλὴς, θεοφιλέστερος, θεοφιλέστατος. ἀκριβὴς, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος.

τὰ δὲ εἰς υς διὰ τοῦ υτερος. τὸ συγκριτικὸν καὶ διὰ τοῦ υτατος, τὸ ὑπερθετικὸν ποιεῖ, οἷον βραχὺς, βραχύτερος, βραχύτατος, γλυκὺς, γλυκύτερος, γλυκύτατος. ταῦτα μέντοι ποιοῦσι.

ἡδὺς	ἡδίων	ἥδιστος
ταχὺς	ταχύτερος ἢ ταχίων	τάχιστος

τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἄλλο τι λήγοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἐστερος, καὶ εἰς ἐστατος, ποιεῖ οἷον

χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος
σώφρων	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος.
εὔνοις	εὐνούστερος	εὐνούστατος.

τὰ συγκριτικὰ τῇ γενικῇ συντάσσεται, καὶ τῇ δοτικῇ σημαίνουσι ὑπερβολὴν, οἷον ἀνδρόνικος μείζων ἐστὶ θεοδώρου ἐν ἰ δακτύλῳ.

περὶ χρόνων.

τὰ θηλυκὰ εἰς α, ἃ μὲν ὀξύτονα ἢ περισπώμενα εἴη τὸ α, ἐκτείνει, οἷον χαρὰ, ἀθηνᾶ, προπερισπώμενα δὲ καὶ παροξύτονα συστέλλει, οἷον μοῦσα, δόξα. ἐὰν δὲ ἀρσενικὸν ἔχῃ, τῷ τέλει τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ἐν τῇ γενικῇ ὁμοχρονεῖ, οἷον οἰκεῖος, οἰκείου, οἰκεία. βαρὺς, βαρέος, βαρεῖα. ἃ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκατάληκτεῖ, οἷον βασιλεύω, βασιλεία.

τὰ δὲ εἰς αια δισύλλαβα μὲν βραχὺ τὸ α, ἔχει,

Porro in ης, per οις genitiuum facientia, à suo neutro in ου comparatiuum & superlatiuum faciunt, ut uerus uerior uerissimus. Deo charus, deo charior, deo charissimus. exactus, exactior oxactissimus.

Verum in υς per υτερος comparatiuum, & per υτατος superlatiuum faciunt, breuis breuior breuissimus, dulcis dulcior dulcissimus. Hæc tamen faciunt.

suauis suauior suauissemus
uelox uelocior aut uelocior uelocissimus

Cæterum alia in aliud quippiam desinētia, ut plurimum in εστερος & εστατος faciunt, ut

gratiosus gratiosior gratiosissimus.
modestus modestior modestissimus
beneuolus beneuolantior beneuolentissimus.

Comparatiua cum genitiuo construuntur, & datiuo significant excessum, ut Andronicus maior est Theodoro uno digito.

De temporibus.

Fœminina in α, siquidem acutitona aut circunflexa fuerint, α producūt ut gaudium, Mineruà, sed circunflexa in pen. aut pēnacūtitona corrip. ut musa, gloria Sin autem masculinum habeant, cum fine sui mascu. in genitiuo, tempore conuenit, ut proprius, prii, pria. molestus molesti molesta. Quod si à uerbis in ω deriuata fiant in longam in penultima desinunt, ut regno regnum.

In αια autem dissyllaba quidem breue α habent,

οἷον γραῖα, μαῖα. πολυσύλλαβα δὲ μακρὸν, οἷον σεληναία.

τὰ δὲ εἰς ρα, καὶ μονοφθόγγῳ παραληγόμενα μακρὸν αὐτὸ ἔχει, οἷον πήρα, διφθόγγῳ δὲ παραληγόμενα βραχὺ, οἷον μοῖρα, πεῖρα.

τὰ δὲ εἰς δα, καὶ θα μακρύνει αὐτὸ, οἷον λήδα, κισαίτα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, βραχέα εἰσί.

ὥστε συλλέγειν ἔξεστιν, ἅπαντα τὰ ὀξύτονα, καὶ περισπώμενα θηλυκὰ, καὶ τὰ ἔχοντα ἀρσενικὸν, μακροκατάληκτον τὴν γενικὴν, καὶ τὰ παρὰ τοῦ δύω, καὶ τὰ εἰς αια, πολυσύλλαβα, καὶ τὰ εἰς ρα, μονοφθόγγῳ παραλήγοντα, καὶ τὰ εἰς δα. καὶ εἰς θα, καθόλου μακρὸν τηρεῖν τὸ α, τὰ δὲ λοιπὰ, βραχύ.

κανόνες περὶ ψιλουμένων καὶ δασυνομένων λέξεων.

πόσα πνεύματα; δύο, δασεῖα καὶ ψιλή.

πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη δασύνεται ἢ ψιλοῦται, ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ, ἐν ἀρχῇ λέξεως ὂν, δασύνεται.

κανόνες καθόλου.

σημείωσαι καθόλου ἔν τε τοῖς ὀνόμασι καὶ ὀνομαστικοῖς, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσσεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνης κλινομένοις, ὃ πνεῦμα κλίσεως ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνης λεγέσθω.

καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ, τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάσσεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις, οἷον ἁμαρτάνω, ἡμάρτανον, ἕλκω, εἷλκον, ὃ πνεῦμα κλίσεως ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου λεγέσθω, πλὴν τοῦ ἔχω, ἕξω· καὶ ἅλλομαι, ἧλθο.

ut anus maia. Polyſyllaba uerò longum, ut luna.

In ρα & ſola uocali in penultima deſinentia, longum ipſum α habent ut pera, at quæ in diphth. in penultima deſinunt, breue ut parca, experientia. In δα uerò & θα producunt ipſum, ut leda, capræ nomen, alia autem omnia breuia ſunt.

Quare colligere licet, omnia acutitona & circunflexa fœminina & habentia maſculinum in longam in penult. deſinere genitiuum, & quæ fiunt ab εὺω, & polyſyllaba in αια & in ρα in penult. ſola uocali deſinentia, & in δα & in θα per omnia longum ſeruare α, reliqua uerò breue.

Canones de tenuibus & denſis dictionibus.

Quot ſunt ſpiritus? duo, denſus & tenuis. Omnis dictio à uocali aut diphthongo incipiens denſatur aut tenuatur. Ex conſonantibus autem ſolum ρ, quando eſt in principio dictionis, denſatur.

Canones generales.

Nota uniuerſim & in nominibus & nominalibus, quòd nominatiui ſpiritus ſeruatur, & in ab illo declinatis, qui ſpiritus declinationis, in iis quæ ab illa fiunt, dicatur.

Porrò & in uerbis ſpiritus thematis ſeruatur, & in ab illo declinatis, ut pecco peccabam, trabo trahebam, qui ſpiritus declinationis, in iis, quæ ab illo fiunt, dicatur, præter habeo habebo, & ſalio ſalierat.

ἔπι ἀλλὰ τῶν ῥημάτων, τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ε, προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται, εἰ δὲ προέρχεται μὲν, οὐκ ἀποπίπτει δὲ, ὅπερ ἀλλὰ τοῦ παρακειμένου ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει, οἷον ἵστημι, ἕστακα, ἑστακώς. καὶ ταῦτα δὲ πνεύματα κλίσεως λεγέσθωσαν.

πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται.

πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ μὲν τοῦ ε, ἀρχομένη, ψιλοῦται, πλὴν τῆς ἑ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἀπὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται, πλὴν τῆς αὐτός, καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτῆς.

πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπό, καὶ ὑπέρ.

πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται, πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται, πλὴν τοῦ ὄφρα.

συνάγεται ἀπὸ τῶν εἰρημένων καθόλου περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ὅτι δασύνεται πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, καὶ πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ φωνήεντος. πλὴν τῆς αὐτός, καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ε, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ ὑπὸ πρόθεσις, καὶ ἡ ὑπέρ, καὶ πάντες οἱ αἰτιολογικοί, πλὴν τοῦ ὄφρα.

ἕτεροι κανόνες καθόλου.

τὰ παράγωγα ἃ σώζει τὴν ἀρχὴν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει, πλὴν τοῦ ἱδρώς, ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἀμυδὶς ἀντὶ τοῦ ἅμα, ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἁρμὸς ἀπὸ τοῦ εἴργω. καλείσθω δὲ πνεῦμα παραγωγῆς.

τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα,

Adhæc, in uerbis in præteritis & indefinitis ε præcedens & excidens tenuatur, quòd si præeat quidem, neque excidat tamen, quod in præte. perfecto aliquando contingit, spiritum instantis habet, ut statuo statui qui statuit, & hii spiritus declinationis dicuntur.

Omnis articulus à uocali incipiens densatur.

Omne pronomen ab ε incipiens tenuatur, præter se & ex illo facta, sed ab alia consonante incipiens densatur, præter ipse & ab illo facta.

Omnis præpositio à uocali incipiens tenuatur, præter sub & super.

Omnis coniunctio à uocali incipiens tenuatur, præter causales. Causales enim omnes densantur, præter dum.

Colligitur ex dictis breuiter de partibus orationis, quòd densetur omnis articulus à uocali incipiens, & omne pronomen à uocali, præter ipse & præter ea quæ sunt ab ε, ut dictum est, & sub præpositio, & super, & omnes sales, præter dum.

Alii canones generales.

Deriuatiua si seruent initium spiritum sui primitiui habent, præter sudor à sudo, id est laboro, simul pro simul ab ipso factum, series ab impedio. Vocetur uerò spiritus deriuationis. quæ per ablationem tenuis consonantis fiunt

ἀναφορικὰ δασύνονται, οἷον τόσος, ὅσος, τηνίκα, ἡνίκα, πλὴν τόφρα, ὄφρα, τῆμος, ἦμος.

τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται, οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται, πλὴν τῶν ὀκτὼ, καὶ ἐννέα, καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. ἐν τούτοις σημείωσαι δασυνόμενα τὰ ἀριθμητικὰ, πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐννέα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς κατὰ μέρος κανόσιν ὑποπίπτει.

τούτων ὑποκειμένων ἀμεταποιήτων, λοιπὸν λέγωμεν κατὰ μέρος ἕκαστον τῶν φωνηέντων, ἢ διφθόγγων. μετὰ πάντων τῶν γραμμάτων θεωροῦντες, σωζομένων προηγουμένως, τῶν εἰρημένων καθόλου κανόνων. τούτων γὰρ ἐξῃρημένων, τὰ λοιπὰ τοῖς κατὰ μέρος ὑποπίπτει, περὶ ὧν ἤδη λέγωμεν.

κανόνες κατὰ μέρος.

τὸ α, εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁμοῦ εἴτε κακὸν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅλυσις ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω, καὶ ᾅδης, ἐκ τοῦ α, στερητικοῦ, καὶ ἴδω. τὸ ἀθροιστικὸν α, δασύνεται οἷον ἅπας. τὸ α, πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ β, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ ρ, ἐπιφέροιτο. καὶ πρὸ τοῦ γ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁγνὸς, καὶ ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παρηγμένων, ὅπερ ἐπὶ πάντων τῶν ἐξαιρουμένων νοείσθω.

καὶ πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ᾅδης, καὶ ἁδρός. καὶ πρὸ τοῦ ε, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ ζ, ψιλοῦται ἀεὶ, πλὴν τοῦ ἅζομαι τὸ σέβομαι. καὶ πρὸ τοῦ η, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ θ, ἢ ι, ἢ κ, ψιλοῦται ἀεί.

relatiua densantur, ut tantus, quantus, quando quum præter tum dum tunc cum.

Æolica omnia tenuantur. Æoles enim ignorant densum spiritum.

Numeralia omnia densantur, præterquàm octo & nouem, & ab his composita. In his nota densata numeralia, præterquàm octo & nouem. Nam alia particularibus canonibus subiacent.

His firmis fundamentis iactis, deinceps dicamus, singulatim quamlibet uocalium aut diphthongorum cum omnibus literis respiciendo seruatis tamen dictis generalibus canonibus. His enim exceptis, reliqua particularibus subiacent, de quibus iam agamus.

Canones particulares.

A siue intensionem signet, siue priuationem, siue simul, siue malum, siue parum, siue redundet, tenuatur, præter cathena ex priuatiuo α & soluo, & Pluto ex α priuatiuo, & uideam. Congregatiuũ α dẽsatur ut omnis. α ante seipsum tenuatur semper Et ante β tenuatur, nisi ρ inseratur.
Et ante γ tenuatur, præter castus & sanctus, & ab iis deducta, quod in omnibus exceptis intelligatur.
Et ante δ tenuatur, præter Pluto & adultus. & ante ε tenuatur semper. & ante ζ tenuatur semper, præter colo, id est colo. & ante η tenuatur semper. & ante θ aut ι aut κ tenuatur semper.

καὶ πρὸ τοῦ λ. ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο, καὶ πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλῶ τὸ κρατῶ, ἅλις ἁλίζω, ἅλως, ἅλυσις, ἁλικαρνασὸς, ἅλλομαι. καὶ πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται, πλὴν τὸ ἅμα, ἁμαρτάνω. ἅμιλλα, ἅμμα τὸ σχοινίον, ἁμὶς, ἁμηγέπη· συμφώνου δὲ ἑτέρου ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀεὶ ψιλοῦται. καὶ πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἁνδάνω τὸ ἀρέσκω. καὶ πρὸ τοῦ ξ, πρὸ τοῦ ο ψιλοῦται ἀεί.
καὶ πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅπας, ἁπλοῦς, ἅπαξ, ἁπαλὸς, ἅπτομαι. καὶ πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο, ἢ τὸ π, καὶ πλὴν τοῦ ἁραιόν. καὶ πρὸ τοῦ σ, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἅττα ἀντὶ τῆς σημασίας τοῦ ἅτινα, καὶ ἅτερος. καὶ πρὸ τοῦ υ, καὶ πρὸ τοῦ φ. καὶ πρὸ τοῦ χ, ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ ψ, ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅψις, καὶ ἅψεα, τὰ μέλη. καὶ πρὸ τοῦ ω μεγάλου, ψιλοῦται ἀεί.
συνάγεται, ὅτι τὸ α, πρὸ παντὸς φωνήεντος ψιλοῦται ἀεί.
καὶ πρὸ συμφώνων τῶν θ, φ, χ, κ, σ, ξ, ψιλοῦται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ α, ἐν οἷς μετὰ τὸ β ρ, ἐπάγοιτο, ἔτι ἁγνὸς, ἅγιος, ἁδρὸς, ἅζομαι, ἅδης· ἐν οἷς μετὰ τὸ λ, μ ἐπάγεται. ἔτι ἅλς, ἁλῶ τὸ κρατῶ ἅλις, ἁλίζω, ἅλως, ἅλυσις, ἁλικαρνασὸς, ἅλλομαι ἅμα, ἁμαρτάνω, ἅμιλλα, ἅμμα τὸ σχοινίον, ἁμὶς, ἁμηγέπη, ἁνδάνω, ἅπαξ, ἅπας, ἁπλοῦς, ἁπαλὸς, ἅπτομαι. ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ, μ, ἐπάγεται, ἢ τὸ π, ἔτι ἁραιὸν, ἅττα, ἅτερος, ἅψις, ἅψεα.
τὸ ε, πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεων, τὸ τοῦ, ἔπος

Et ante λ aut unicum aut geminum, tenuatur, nisi μ insequatur & præter sal, capio, id est capio, satis, salio area halicarnasus salio. & ante μ tenuatur, præter simul pereo certamen, funis, id est funis matula, aliquo modo, consonante autem inserta cum μ semper tenuatur. & ante ν tenuatur, præter placeo, idest placeo. & ante ξ & ante ο tenuatur semper. & ante π tenuatur, præter omnis simplex semel tener tango. & ante ρ tenuatur, nisi μ sequatur aut π præter tenue. & ante σ tenuatur semper. & ante τ tenuatur præter quæ, in significatione quæ & alter. & ante υ, & ante φ, & ante χ tenuatur semper. & ante ψ tenuatur, præter curuatura rotæ, & membra. i. membra. & ante ω magnum tenuetur semper.

Colligitur quòd α ante omnem uocalem tenuetur semper.

Et ante consonantes θ, φ, χ, κ, σ, ξ, tenuatur semper. Quare quæ desantur ipsius α sunt hæc, in quibus post β, ρ, insequitur, præterea castus, sanctus, adultus, colo Pluto, in quibus post λ insequitur μ, adhæc sal capio idest capio, satis salio area cathena halicarnasus salio simul pecco certamen funis, idest funis matula, aliquo modo placeo semel omnis simplex tener tango, in quibus post ρ μ insequitur aut π, adhæc tenue, quæ, alter curuatura rotæ, membra.

E redundans in initio dictionis, se-

μένου πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὥραν, ἑώρων. εἴκοσι
ἐείκοσιν. πρὸ τοῦ ε, πρὸ τοῦ α, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐ-
αὶ, καὶ ἐάω. πρὸ τοῦ β, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἑ-
βραῖος. πρὸ τοῦ γ, ψιλοῦται ἀεί.
πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕδος τὸ ἔδαφος, ἑδεῖ-
ται ἀντὶ τοῦ καθέζεται, ἕδνον. πρὸ τοῦ ε, ψι-
λοῦται, πλὴν τοῦ ἑέλδωρ ἡ ἐπιθυμία.
πρὸ τοῦ ζ, καὶ η, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως.
πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι, ψιλοῦται ἀεί.
πρὸ τοῦ κ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἐκυρός. καὶ ἐκε-
χειρία. πρὸ τοῦ λ, ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ ψιλοῦται, εἰ μὴ
τὸ κ, ἐπάγοιτο, καὶ πλὴν τοῦ ἕλλω, ἕλλη, καὶ ἑλλή-
σποντος, ἕλενος. ἑλένη, ἕλος, ἑλῶ, ἑλίσσω, ἑλικὼν,
ἕλμινς. πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ν, ἢ ἑνὸς ἢ
διπλοῦ ψιλοῦται. τὸ γὰρ ἕνεκα ἀπολογικόν ἐστι.
πρὸ τοῦ ξ, ψιλοῦται. πλὴν τὸ ἕξω, καὶ ἕξις, καὶ ἑ-
ξῆς. πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπομαι. πρὸ
τοῦ ο, δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ
ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω. πρὸ τοῦ σ, ψιλοῦται,
πλὴν τῶν ἐχόντων ἄλλο, μετὰ τοῦ τ, οἷον ἑστιῶ.
πρὸ τοῦ τ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕτερος, ἕτοιμος, ἑ-
ταῖρος. πρὸ τοῦ υ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ φ, καὶ πρὸ
τοῦ χ, ψιλοῦται, πλὴν ἑφθός. πρὸ τοῦ ψ, ἀεὶ δα-
σύνεται. πρὸ τοῦ ω, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἔω τὸ ὑ-
πάρχω καὶ ἐῶ.

συνάγεται, ὅτι τὸ ε, πρὸ φωνηέντων τῶν ε, ι, υ,
ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἑέλδωρ. πρὸ δὲ τῶν α, ο, ω, δα-
σύνεται, πλὴν τοῦ ἔαρ, καὶ ἐάω καὶ ἐῶ. πρὸ συμφώ-
νων τῶν θ, φ, χ, γ, μ, ν, ψιλοῦται ἀεί, πλὴν ἑφθός.

quentis spiritum sumit, ut uidebam, uidebam, uiginti, uiginti. ε ante α densatur, præter si & sino. ante β tenuatur, præter hebræus. ante γ tenuatur semper. ante δ tenuatur, præter solum, id est, solum, sedebit pro sedebit, dos. ante ε tenuatur, præter desiderium, id est desiderium. ante ζ & η non est repertum, nisi à declinatione. ante θ tenuatur semper. ante ι tenuatur semper. ante κ densatur, præter socer & induciæ. ante λ aut unicum aut geminum tenuatur, nisi κ insequatur, & præter græcus, helle, hellespontus, helenus, helena, palus, traho, uerto, helicon, tinea. ante μ tenuatur semper. ante ν aut unicum aut geminum tenuatur. Nam ergò causale est. ante ξ tenuatur, præter habebo, & habitus & deinceps. ante π tenuatur, præter sequor. ante ο densatur semper. ante ρ tenuatur, præter uallum, mercurius, ros, facio. ante σ tenuatur, præter habentia ipsum cum τ, ut excipio conuiuio. ante τ tenuatur, præter alter, paratus, socius. ante υ tenuatur semper. ante φ & ante χ tenuatur, præter coctus. ante ψ semper densatur. ante ω densatur, præter sum, id est sum & sino

Colligitur quòd ε ante uocales ε, ι, ω tenuetur, præter desiderium. ante α, ο, ω, densetur, præter uer & sino & sino. ante consonantes θ, φ, χ, γ, μ, ν, tenuetur semper, præter coctus.

πρὸ τοῦ ψ, δασύνεται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τὸ ε, ἐν οἷς τὸ α, ἐπάγοιτο, πλὴν τοῦ ἔαρ καὶ ἐάω, ἑβραῖος, ἕδος, ἕδεται, ἕδνον, ἑέλδωρ. ἐν οἷς τὸ κ, ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἐκυρὸς, καὶ ἐκεχειρία. ἐν οἷς μετὰ τὸ λ, καὶ κ ἐπάγεται, ἕλκω, ἕλκη, καὶ ἑλκήποντος, ἑλένη, ἕλενος, ἕλος, ἑλίσσω, ἕλω, ἑλικὼν, ἕλμινς, ἕξω, ἕξης, ἑξῆς. ἐν οἷς τὸ ο, ἐπάγεται, ἕπομαι, ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω. ἐν οἷς τὸ ς, ἐπάγεται, ἐν οἷς τὸ ω μέγα ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἐῶ καὶ ἑῶ.

τὸ η, πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεως μόνον, ἤτοι αὐξήσεως εὕρηται. πρὸ τοῦ β, δασύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ εἴη, οἷον ἡβαιόν. πρὸ τοῦ γ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἠγάθεος. πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡδονή. πρὸ τῶν ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἦκα, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. πρὸ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἧλος, ἥλιος. πρὸ τοῦ μ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡμέρα, ἥμερος, ἥμισυ, ἡμῶν, ὁ ἀκοντιστής. πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡνία. πρὸ τοῦ ξ, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. πρὸ τοῦ ο, καὶ πρὸ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἧπαρ. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡρώδης, ἥρα, ἡρωδιανὸς, ἥρων, ἡρακλῆς, ἡρόδοτος, ἡρόφιλος, ἥρως. πρὸ τοῦ σ, δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ τ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡττῶμαι. πρὸ τοῦ υ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ φ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥφαιστος, καὶ ἡφαιστίων. πρὸ τοῦ χ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ψ, οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἐπ᾽ αὐξήσεως. πρὸ τοῦ ω μεγάλου, ψιλοῦται ἀεί.

συνάγεται, ὅτι τὸ η, πρὸ πάντων τῶν φωνηέντων ψιλοῦται ἀεί. πρὸ συμφώνων, ζ, θ, χ, ψιλοῦ-

Ante ψ densetur semper. Quare quæ densantur ipsius ε sunt hæc, in quibus α insequitur, præter ner & sino hebræus, solum, sedebit, dos, desiderium. In quibus η insequitur, præter socer & induciæ. In quibus post λ etiam η insequitur, græcus, helle hellespontus helena helenus palus uerto trabo helicon tinea habebo habitus deinceps. In quibus ο insequitur, sequor uallum mercurius ros facio. In quibus ς insequitur. In quibus ω insequitur, præter sum & sino.

η ante α, à declinatione solum aut augmento repertum est. Ante β densatur, nisi è pleonasmo fuerit, ut paululum. Ante γ densatur, præter diuinus. Ante δ densatur, præter uoluptas. Ante ε, ζ, η, θ, ι, tenuatur semper. Ante κ densatur, præter quietè pro quietè. Ante λ tenuatur, præter clauus sol. Ante μ tenuatur, præter dies placidus dimidium iaculator, id est iaculator. Ante ν tenuatur, præter habena. Ante ξ non reperitur nisi in declinatione. Ante ο & ante π tenuatur, præter hepar. Ante ρ tenuatur, præter herodes. Iuno herodianus heron hercules herodotus herophilus heros. Ante σ tenuatur semper. Ante τ tenuatur, præter uincor. Ante υ tenuatur semper. Ante φ tenuatur, præter uulcanus & hephæstion. Ante χ tenuatur semper. Ante ψ non est repertum, nisi in augmento. Ante ω magnum tenuatur semper.

Collipitur quod η ante omnes uocales tenuetur semper. ante consonantes ζ, θ, χ, te-

ται ἀεί. πρὸ τοῦ γ, σ. δασυνεται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ η, ἐν οἷς τὸ β, ἕπεται, εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ πρόσκειται. ἐν οἷς τὸ γ, ἕπεται. ἡδύς. ἐν οἷς τὸ κ, ἕπεται, πλὴν τοῦ ἧκα. ἧλος, ἥλιος ἡμέρα, ἡμερος ἥμισυ, ἥλων, ἠνία ἦπαρ ἡρώδης ἡροδιανὸς, ἦρα, ἡρῶν, ἡρακλῆς, ἥρως, ἡρόδοτος, ἡρόφιλος. ἐν οἷς τὸ σ, ἕπεται, ἥττωμαι, ἥφαιστο, καὶ ἡφαιστίων.

τὸ ι, πρὸ τοῦ α, β, γ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ ρ, ἐπάγοιτο, πλὴν τοῦ ἴδιεις. πρὸ τοῦ ε, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἱερὸν, ἱέραξ. πρὸ τοῦ ζ, δασυνεται ἀεί. πρὸ τοῦ η, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵημι. πρὸ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι, οὐχ εὕρηται. πρὸ τοῦ κ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἱκανὸς, ἱκετεύω, ἱκάνω, ἱκνοῦμαι. πρὸ τοῦ λ, ἢ ἑνὸς ἢ διττοῦ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵλεως. πρὸ τοῦ μὴ φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, δασυνεται ἀεὶ, συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ν, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τῶν ξ, καὶ ο, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ π, ἑνὸς μὲν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἵπταμαι, διττοῦ δὲ δασυνεται. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ σ, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ τ, ἐπάγοιτο εἰ δὲ τὸ τ, ἐπάγοιτο, δασυνεται, πλὴν τοῦ ἴσχρος. πρὸ τῶν τ, υ, φ, χ, ψ, ω, ψιλοῦται ἀεί.

συνάγεται, ὅτι τὸ ι, πρὸ πάντων μὲν τῶν φωνηέντων ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἱερὸν, ἱέραξ, ἵημι. πρὸ συμφώνων τῶν β, γ, θ, ξ, τ, φ, χ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ζ, δὲ δασυνεται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ ι, ταῦτα, ἐν οἷς τῷ δ, ρ, ἕπεται, πλὴν τοῦ ἴδιεις ἱερὸν, ἱέραξ. ἐν οἷς τὸ ζ, ἐπάγεται, ἵημι, ἱκανὸς,

ἱκετεύω,

nuetur semper. ante γ, σ, densetur semper. Quare quæ desantur ipsius η sunt hæc, in quibus β sequitur, nisi à pleonasmo adiaceat. In quibus γ insequitur, suauis. In quibus κ insequitur, præter quiete, clauus, sol, dies, placidus, dimidium, iaculator, habena, hepar, herodes, herodianus, Iuno, herô hercules heros herodotus hero philus. In quib. σ isequitur, uicor uulcanus hephæstion

I ante α, β, γ, tenuatur semper. ante δ tenuatur, nisi ρ insequatur, præter sciens. ante ε tenuatur, præter sacellum accipiter. ante ζ densatur semper. ante η tenuatur, præter mitto. ante θ tenuatur semper. ante ι non repertum est. ante κ tenuatur, præter idoneus, supplico uenio, uenio. ante λ aut unicum aut geminum tenuatur, præter propitius. ante μ uocali quidem inserta densatur semper, consonante uerò inserta tenuatur semper. ante ν tenuatur semper. ante ξ & ο tenuatur semper. ante π unum quidem tenuatur, præter uolo, geminum uerò densatur. ante ρ densatur semper. ante σ tenuatur, nisi τ insequatur, quòd si τ insequatur, densatur præter ister. ante τ, υ, φ, χ, ψ, ω tenuatur semper.

Colligitur quòd ι ante omnes quidem uocales tenuetur præter sacellum, accipiter, mitto. ante consonantes β, γ, θ, ξ, τ, φ, χ, tenuetur semper. ante ζ uerò densetur semper. Quare quæ densantur ipsius ι hæc sunt, in quibus δ, ρ, sequitur, præter sciēs sacellum, accipiter. In quibus ζ insequitur, mitto, ido-

ἱκετεύω, ἱκάνω, ἱκνοῦμαι, ἵλεως. ἐν οἷς μετὰ τοῦ μ φωνῆεν ἐπιφέροιτο, ἵνα ἵπταμαι. ἐν οἷς πτ ἐπιφέρεται. ἐν οἷς τὸ ς ἐπάγεται, πλὴν τοῦ ἴστρος.

τὸ ο, κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον, δασύνεται, οἷον ὁπωσοῦν, ὁπότερον. τὸ ο, πρὸ τῶν α, β, γ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ δ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁδός. πρὸ τῶν ε, ζ, η, θ, ι, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁκοῖος ὁκόσον γὰρ ἰων. πρὸ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅλος, ὅλμος, ὁλκή. πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁμοῦ ὅμοιος, ὅμως, ὅμηρον, καὶ ὅμηρος, ὁμοκλὴ, ὁμαλὸς, ὅμιλος. πρὸ τοῦ ν, καὶ τοῦ ξ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ π ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅπλον. πρὸ τοῦ ρ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος ὁ ὁρισμός. καὶ πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ, μετὰ ρ, ἐπάγοιτο, ὁρμὸς, ὁρμῶ, ὁρκίζω, ὁρμαθός. πρὸ τοῦ σ, φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου δασύνεται, πλὴν τοῦ ὄσιρις, συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου, ψιλοῦται. πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅτι, ὅταν. πρὸ τῶν φ, χ, ψ, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ο, ἢ υ, ἢ ω, οὐχ εὕρηται.

συνάγεται, ὅτι τὸ ο, πρὸ πάντων τῶν φωνηέντων ψιλοῦται. πρὸ συμφώνων τῶν β, γ, δ, θ, ν, ξ, φ, χ, ψ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὁδός. ὥστε δασυνόμενα τοῦ ο, ταῦτα, ὁδὸς, ὁκεῖος, ὁκόσος, ὅλος, ὅλμος, ὁλκὴ, ὁμοῦ, ὅμοιος, ὅμως, ὅμηρον, ὅμηρος, ὁμοκλὴ, ὅμιλος, ὁμαλὸς, ὅπλον, ὁρῶ, ὅρος. ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ ἐπάγεται τὸ κ, ἢ τὸ μ, ἐν οἷς μετὰ τὸ σ, φωνῆεν ἐπιφέρεται, πλὴν τοῦ ὅσιρος, ὅτι, ὅταν.

τὸ υ, δασύνεται ἀεὶ, πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ

neus, supplico uenio uenio propitius. In quibus post μ uocalis interseratur, ut uolo. In quibus πλ interseratur In quibus ς insequatur, præter Ister.

o per pleonasmum appositum, densatur, ut quomodocunque, utrum. o ante α, β, γ, tenuatur semper. ante δ tenuatur, præter uia. ante ε, ζ, η, θ, ι, tenuatur semper. ante κ tenuatur, præter qualis, quantum enim erat. Ante λ tenuatur, præter totus, pila, attractus. ante μ tenuatur, præter simul similis. tamen pignus, & homerus, uociferatio, planus, turba. Ante ν & ξ tenuatur semper. ante π tenuantur, præter arma. ante ρ tenuatur, præter uideo, definitio .i. definitio, & præter ea in quibus κ aut μ post ρ insequatur, monile, irruo, iuro, ordo. ante σ, uocali quidem inserta, densatur, præter osiris, consonante uerò inserta tenuatur. ante τ tenuatur, præter quod quando. ante φ, χ, ψ, tenuatur semper. ante ο & ω non repertum est.

Colligitur quòd o ante omnes uocales tenuetur. ante consonantes β, γ, δ, θ, ν, ξ, φ, χ, ψ, tenuetur, præter uia. Quare quæ densantur ipsius o hæc sunt, uia, qualis, quantus, totus, pila, attractus, simul, similis, tamen pignus homerus uociferatio planus arma uideo definitio. In quibus post ρ insequitur κ aut μ. In quibus post σ uocalis inferitur, præter osiris, quòd, quando.

υ densatur semper, præter Æolica. Æoles

αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

τὸ ω μέγα ψιλοῦται ἀεὶ, πλὴν τῶν παρὰ τ ὥρα, ὧδε αἴτι οὕτως, ὠρακιῶ. ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι, ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ μ, ἐπάγοιτο, πλὴν τ αἱρῶ, αἱροῦμαι.

ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τ αὕτη, καὶ αὐτ, αὐτί τ ἑαυτοῦ, ὡς εἴρηται πρότερον.

ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εἵλως, εἱλύω, εἱμαρμένη, εἷμα, τὸ ἔνδυμα, εἱμένος, εἷς, εἵως, εἱρμὸς, εἱρκτή.

ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται, πλὴν τ εὕω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω, εὕδω τὸ κοιμῶμαι, εὑρίσκω.

ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται, πλὴν οἷμος. οἷς δὲ τὸ πρόβατον, ἐκ τ ὄϊς ψιλοῦται.

ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οὕνεκα γὰρ αἰτιολογικὸν, καὶ οὗ ἄρθρον δὲ καὶ ἀναφορικὸν, καὶ οὕτως ἀναφορικόν τι, ἢ ἀπὸ τῆς τούτων ἀντωνυμίας, ὥστε δασυνόμενα ἐν ταῖς διφθόγγοις.

ἡ αυ, καὶ ἡ οι, ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις εἰ μὴ ἐπίρρημα εἴη. ἔπειτεν οἷς μετὰ τὸ αυ, τὸ μ, ἐπάγεται, αὕτη, αὐτ εἵλως, εἱλύω, εἱμαρμένη, εἷμα, εἱμένος, εἷς, εἵως, εἱρμὸς, εἱρκτή, εὕδω, εὕρω, εὕω, εὑρίσκω, οἷμος, οὕνεκα, οὗ.

γινώσκειν τοίνυν περί τινος πότερον δασύνεται, ἢ ψιλοῦται, εἰ μὲν ὄνομα εἴη, λαμβάνομεν τὴν εὐθεῖαν. εἰ δὲ ῥῆμα, ἢ μετοχὴ, τὸ θέμα. εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν μερῶν τ λόγου, αὐτὸ ἐκεῖνο. καὶ εἰ μὲν παράγωγον, λαμβάνομεν ἐξ οὗ παράγεται, καθὸ δεῖ τὸ

enim non agnoſcunt denſum ſpiritum.

ω magnũ tenuatur ſemper, præter deriuata ab hora, ſic pro ſic expalleo. αυ diphthongus in iis quæ ſunt ſuper unam ſyllabã, dictionibus tenuatur, ni ſi μ inſequatur, præter capio capior.

αυ diphthongus tenuatur, præter hæc, & ſuiipſius pro ſuiipſius, ut dictum eſt prius.

ει diphthongus tenuatur, præter gentis nomen tego fatum ueſtis, ideſt ueſtis, indutus, unus uſque ſeries carcer.

ευ diphthongus tenuatur, præter εὕω, ideſt illumino & inflammo, dormio, ideſt dormio, reperio.

οι diphthongus in iis, quæ ſunt ſuper unam ſyllabã dictionibus tenuatur, præter uia. ouis uerò .i. ouis ex ouis, tenuatur.

ου diphthongus tenuatur, ergò enim cauſale eſt, & cuius articulus & relatiuum, & ſic & relatiuũ et ab horum pronomine. Quare quæ denſantur in diphthongis hæc ſunt.

αυ & οι in monoſyllabis niſi aduerbium eſſet, ad hæc in quibus poſt αυ μ inſequitur, hæc ſuiipſius gentis nomen tego fatum ueſtis indutus unus uſque ſeries carcer dormio reperio illumino reperio uia ergò cuius.

Quærentes igitur de aliquo, utrum denſetur an tenuetur, ſi quidem nomen ſit, accipimus nominatiuum, ſi uerò uerbum aut participium, thema, ſi uero alia quæpiam partium orationis, ipſam illam, ſiquidem deriuatiuum accipimus ex quo deriuatur, in quo eſt ſpi-

πνεῦμα. εἰ δὲ σύνθετον, ἐξ οὗ σύνθεται, καθὸ ἐστὶ τὸ
πνεῦμα. καὶ εἰ μέν τινι τῶν καθόλου κανόνων ὑ-
ποπίπτει, ἀπ' ἐκείνου τοῦτο κρίνομεν μὴ φροντίζον-
τες τῶν κατὰ μέρος. εἰ δὲ μὴ, τότε ἀπὸ τῶν κα-
τὰ μέρος τοῦτο κρίνομεν.

ὁριστικά. ἐνεστὼς

εἰμὶ, εἶς καὶ εἶ, ἐστὶ ἐστὸν ἐστὸν, ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί.

παρατατικός.

ἦν ἦς ἦ καὶ ἦν, ἦτον ἤτην, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

μέλλων.

ἔσομαι ἔσεαι ἔσῃ, ἔσεται καὶ ἔσται. ἐσόμεθον, ἔσε-
σθον ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

προστακτικά. ἐνεστὼς,

ἴσθι καὶ ἔσω ἔστω. ἔστον ἔστων. ἔστε ἔστωσαν.

εὐκτικά. ἐνεστὼς,

εἴην εἴης εἴη. εἴητον εἰήτην. εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ
εἶεν,

μέλλων.

ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην.
ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

ὑποτακτικά. ἐνεστὼς,

ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ. ἐὰν ἦτον ἦτον, ἐὰν ὦμεν ἦτε
ὦσι.

ἀπαρέμφατα. ἐνεστὼς,

εἶναι. μέλλων, ἔσεσθαι.

μετοχή. ἐνεστὼς,

ὁ ὢν τοῦ ὄντος. ἡ οὖσα τῆς οὔσης, τὸ ὂν τοῦ ὄντος.

μέλλων·

ὁ ἐσόμενος, μένου, ἡ ἐσομένη νης. τὸ ἐσόμενον μένου.

ΤΕΛΟΣ.

ritus. Quòd si cõpositum sit, ex quo cõponitur, in quo est spiritus, et siquidẽ alicui generalium canonũ subiacet, ab illo hoc iudicamus, non morantes particulares. Quòd si secus, tum à particularibus hoc iudicamus.

Indicatiua. Præsens.

Sum es & es est. Du. estis sunt. Plu. sumus estis sunt.

Præteritum imperfectum.

Eram eras erat & erat. Du. eratis erant. Plu. eramus eratis erant.

Futurum.

Ero eris eris erit & erit. Dua. erimus eritis erunt. Pl. erimus eritis erunt.

Imperatiua. Præsens.

Sis & es esto. Du, este sint. Plu. este sint.

Optatiua. Præsens.

Essem esses esset. D. essemus essetis essent. Plu. essemus essetis essent & essent.

Futurum.

Sim sis sit. Dual. simus sitis sint. Plur. simus sitis sint.

Subiunctiua. Præsens.

Si sim si sis si sit. Dua. si sitis sint. Pl. si simus sitis sint.

Infinitiua. Præsens.

esse. Futurum. futurum esse.

Participia. Præsens.

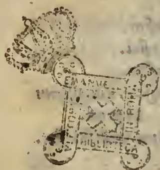
Masc. ens entis. Fœm. ens entis. Neu. ens entis.

Futurum.

Masc. futurus futuri. Fœ. futura turæ. N. futurũ turi.

FINIS.

Venetiis in ædibus Bartholomæi Zanetti Castero Zagensis, sumptu D. Melchionis Sessæ.
Anno. M D XXXVIII.

EMANVE
BIBLIOTECA